

Bruksela, 1 kwietnia 2022 r.
(OR. en)

7799/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0094 (COD)

ENT 42
MI 245
CODEC 418
IA 38
COMPET 215

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 31 marca 2022 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2022) 144 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 305/2011

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 144 final.

Załącznik: COM(2022) 144 final

Bruksela, dnia 30.3.2022 r.
COM(2022) 144 final

2022/0094 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów
budowlanych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i uchylające rozporządzenie
(UE) nr 305/2011**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2022) 167 final} - {SWD(2022) 87 final} - {SWD(2022) 88 final} -
{SWD(2022) 89 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 („rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych”) określa zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych¹. Rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych zapewnia sprawne funkcjonowanie jednolitego rynku i swobodny przepływ wyrobów budowlanych w UE. Zapewnia to dzięki zharmonizowanym specyfikacjom technicznym, w których przewidziano wspólny język techniczny dotyczący sposobów badania i informowania o właściwościach użytkowych wyrobów budowlanych (np. w zakresie reakcji na ogień, przewodnictwa cieplnego właściwego lub izolacyjności akustycznej). Stosowanie norm jest obowiązkowe, jeśli są one przywoływane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wyroby budowlane objęte takimi normami muszą posiadać oznakowanie CE, które wskazuje, że są one zgodne z deklarowanymi właściwościami użytkowymi. Wówczas wyroby takie mogą być przedmiotem swobodnego obrotu w obrębie jednolitego rynku. Państwa członkowskie UE nie mogą wymagać żadnych dodatkowych znaków, certyfikatów ani badań. W rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych nie określono wymogów dotyczących wyrobów. Państwa członkowskie UE są odpowiedzialne za wymogi w zakresie bezpieczeństwa, ochrony środowiska i energii mające zastosowanie do budynków i prac inżynierii lądowej.

W sprawozdaniu Komisji z wykonania rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych z 2016 r.² wskazano pewne uchybienia w jego wdrażaniu oraz znaczącą liczbę problemów związanych m.in. z normalizacją, uproszczeniem dla mikroprzedsiębiorstw, nadzorem rynku i egzekwowaniem przepisów, co wymaga dalszej analizy i dyskusji. W ocenie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych³, opiniach platformy REFIT, jak również w informacjach zwrotnych od państw członkowskich i zainteresowanych stron wyraźnie wskazano na niedociągnięcia w ramach prawnych, które utrudniają funkcjonowanie jednolitego rynku wyrobów budowlanych, a tym samym nie pozwalają na osiągnięcie celów rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych.

W komunikacie „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” z listopada 2016 r.⁴ podkreślono potrzebę uwolnienia potencjału w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia poprzez poprawę funkcjonowania wciąż rozdrobnionego jednolitego rynku wyrobów budowlanych. W komunikacie dotyczącym Europejskiego Zielonego Ładu⁵, Planie działania

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5).

² Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG, COM(2016) 445 final.

³ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2019) 1770 – Ocena rozporządzenia (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG.

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów oraz Europejskiego Banku Inwestycyjnego „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”, COM(2016) 860.

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640.

dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym⁶ oraz w komunikacie dotyczącym fali renowacji⁷ podkreślono rolę rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych jako elementu starań na rzecz energooszczędnych i zasobooszczędnych budynków i renowacji oraz w rozwiązywaniu kwestii zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych. We wniosku dotyczącym zmienionej dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków⁸ podkreślono znaczenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia budynków i materiałów budowlanych do celów obliczania współczynnika globalnego ocieplenia dla nowych budynków od 2030 r. W strategii leśnej UE⁹ oraz w komunikacie dotyczącym zrównoważonego obiegu węgla¹⁰ ogłoszono, w kontekście rewizji rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, opracowanie standardowej, solidnej i przejrzystej metodyki ilościowego określania korzyści dla klimatu wynikających z wyrobów budowlanych oraz wychwytywania i utylizacji dwutlenku węgla. Ponadto zarówno Parlament Europejski, jak i Rada wezwały do podjęcia działań promujących obieg zamknięty wyrobów budowlanych, do usunięcia barier na jednolitym rynku wyrobów budowlanych oraz do przyczynienia się do realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu i Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym¹¹.

W związku z tym dwa ogólne cele rewizji rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych to: 1) stworzenie sprawnie funkcjonującego jednolitego rynku wyrobów budowlanych oraz 2) przyczynienie się do realizacji celów ekologicznej i cyfrowej transformacji, w szczególności nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarki.

Jest to inicjatywa w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT), ponieważ wniosek jest zgodny z celami programu REFIT, które polegają na uproszczeniu i ukierunkowaniu prawa Unii oraz ułatwieniu jego przestrzegania¹².

Niniejszy wniosek ma na celu rozwiązanie następujących problemów:

Problem nr 1: Nie stworzono jednolitego rynku wyrobów budowlanych.

Proces normalizacji, stanowiący istotę rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, nie przyniósł oczekiwanych rezultatów. W ostatnich latach projekty norm zharmonizowanych opracowane przez europejskie organizacje normalizacyjne rzadko mogły być przywoływane w Dzienniku Urzędowym, głównie ze względu na braki prawne. Brak przywoływania aktualnych norm zharmonizowanych dotyczących wyrobów budowlanych stanowi kluczowy czynnik zakłócający sprawne funkcjonowanie jednolitego rynku, stwarzający bariery handlowe oraz powodujący dodatkowe koszty i obciążenia administracyjne dla podmiotów

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym.

⁷ COM(2020) 662 final.

⁸ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (wersja przekształcona) COM/2021/802 final.

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Nowa strategia leśna UE 2030, COM(2021) 572 final.

¹⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Zrównoważony obieg węgla, COM (2021) 800 final.

¹¹ Wykonanie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych) (2020/2028(INI)) oraz <https://www.consilium.europa.eu/media/41508/st14523-en19.pdf>

¹² W celu wykazania uproszczenia i ograniczenia niepotrzebnych kosztów regulacyjnych, przy jednoczesnym osiągnięciu podstawowych celów politycznych, w ocenie skutków opracowano tabelę przedstawiającą oszczędności kosztów wynikające z REFIT w przypadku preferowanego wariantu. Ponadto zastosowano nowe podejście „jedno więcej – jedno mniej” wzmacniające program REFIT.

gospodarczych. Przystarzałe normy zharmonizowane oznaczają również, że nie zawsze są one dostosowane do potrzeb rynku, ponieważ proces aktualizacji nie nadąża za zmianami w sektorze. Ponadto obecna sytuacja nie pozwala na zaspokojenie potrzeb regulacyjnych państw członkowskich. Z powodu tych niedociągnięć państwa członkowskie stosują krajowe znaki, certyfikaty i homologacje. Stanowi to naruszenie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych i jest niezgodne z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Ponadto, biorąc pod uwagę niezadawalające funkcjonowanie konwencjonalnej ścieżki normalizacji, stopniowo wzrasta obciążenie pracą w zakresie alternatywnej ścieżki uzyskiwania oznakowania CE za pośrednictwem europejskich dokumentów oceny. Ten wzrost obciążenia pracą spowodował, że Komisja potrzebuje więcej czasu na przeprowadzenie ocen, co może nawet grozić paraliżem systemu.

Problem nr 2: Wyzwania związane z wdrażaniem na poziomie krajowym.

Kwestie te również powodują większą złożoność ram prawnych i przyczyniają się do tego, że działania w zakresie nadzoru rynku są bardzo zróżnicowane (pod względem jakości i skuteczności) w poszczególnych państwach członkowskich. Ogólnie rzecz biorąc, nieskuteczny nadzór rynku i nieskuteczne egzekwowanie przepisów ograniczają zaufanie do ram prawnych, a tym samym zniechęcają przedsiębiorstwa do przestrzegania przepisów.

W sprawozdaniu z wdrażania zidentyfikowano niedociągnięcia związane z funkcjonowaniem jednostek notyfikowanych, co wskazuje, że odpowiednie przepisy rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych powinny być bardziej precyzyjne, np. dotyczące wymogów dla tych jednostek (art. 43 rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych), obowiązków operacyjnych tych jednostek (art. 52) oraz ich koordynacji (art. 55).

Problem nr 3: Złożoność ram prawnych / nie dokonano ich uproszczenia.

Zharmonizowane specyfikacje techniczne zapewniają wspólny język techniczny dotyczący sposobów badania i informowania o właściwościach użytkowych wyrobów budowlanych (np. z zakresu reakcji na ogień, przewodnictwa cieplnego właściwego lub izolacyjności akustycznej). Oznakowanie CE zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych jest związane z oceną właściwości użytkowych wyrobu budowlanego, a nie z jego zgodnością z wymogami dotyczącymi wyrobów, gdyż te nie są określone w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych. Ponieważ jest to sytuacja wyjątkowa w porównaniu z innymi przepisami nowych ram prawnych, znaczenie oznakowania CE jest często błędnie rozumiane i interpretowane.

Inne przepisy rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych są niewystarczająco jasne albo nakładają się na siebie w obrębie samych ram prawnych (np. pokrywanie się informacji wymaganych w deklaracji właściwości użytkowych i w oznakowaniu CE) lub między rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych a innymi przepisami UE (potencjalnie równoległe drogi do uzyskania oznakowania CE dla niektórych wyrobów budowlanych na podstawie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych i dyrektywy w sprawie ekoprojektu¹³). Ponadto wprowadzanie przepisów upraszczających zawartych w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów, skierowanych głównie do MŚP¹⁴, było

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią.

¹⁴ Tj. art. 5 (odstępstwa od sporządzania deklaracji właściwości użytkowych), art. 36 (mający na celu uniknięcie zbędnego powtarzania badań), art. 37 (procedury uproszczone dla mikroprzedsiębiorstw) i art. 38

ograniczone ze względu na brak wiedzy o tych przepisach i brak jasności tych przepisów. Największe obciążenia administracyjne spoczywają na najmniejszych przedsiębiorstwach. Pokrywanie się przepisów i ich niespójność prowadzi do nieefektywności.

Ponadto nie istnieją przepisy szczegółowe dotyczące udostępniania informacji w formacie cyfrowym. Stanie się to wyzwaniem, zwłaszcza że wiarygodne informacje o wyrobie, od momentu jego wyprodukowania do montażu w budynku i rozbiórki, będą niezbędne w kontekście cyfrowych dzienników budynków¹⁵, unijnych ram zrównoważonego budownictwa¹⁶ lub innych narzędzi służących do oceny i sprawozdawczości na temat efektywności budynków pod względem zrównoważonego rozwoju.

Problem nr 4: Za pomocą rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych nie można zrealizować szerszych priorytetów politycznych, takich jak ekologiczna i cyfrowa transformacja oraz bezpieczeństwo wyrobów.

Dostępne zharmonizowane metody oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych obejmują tylko niektóre elementy związane z wpływem na środowisko, takie jak zanieczyszczenie, ale nie zostały one ustalone w odniesieniu do zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych. Ponadto rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych nie pozwala na ustanowienie w odniesieniu do wyrobów budowlanych wymogów w zakresie ochrony środowiska, funkcjonalności i bezpieczeństwa, co utrudnia rozwiązywanie problemów niezwiązanych z właściwościami użytkowymi. Aby jednak pobudzić zachęty i popyt na niskoemisyjne i składujące dwutlenek węgla wyroby budowlane, potrzebne są spójne i przejrzyste informacje na temat wpływu wyrobów budowlanych na klimat, środowisko i zrównoważony rozwój, a także możliwość regulowania nieodłącznych cech wyrobów, takich jak trwałość lub możliwość naprawy. Wzmocnienie obiegu zamkniętego wyrobów budowlanych wzmocni również odporność UE w zakresie dostępu do materiałów budowlanych¹⁷. Ponadto informacje cyfrowe dotyczące wyrobów budowlanych nie są dostępne w stopniu wystarczającym do realizacji celów obiegu zamkniętego i zrównoważonego rozwoju oraz do zapewnienia informacji wymaganych przez inne powiązane przepisy (np. dyrektywę w sprawie charakterystyki energetycznej budynków lub rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów).

Rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych znacznie ogranicza możliwości sektora pod względem deklarowania w sposób spójny i zharmonizowany właściwości użytkowych jego wyrobów oraz różnicowania produktów ze względu na kontekst klimatu, środowiska i efektywności pod względem zrównoważonego rozwoju. Znacznie ograniczono w nim również możliwości państw członkowskich w zakresie określania krajowych wymogów dotyczących budynków lub uwzględniania w zamówieniach publicznych kryteriów dotyczących celów zrównoważonego rozwoju bez uszczerbku dla funkcjonowania jednolitego rynku.

(procedury uproszczone dla wyrobów produkowanych jednostkowo lub na zamówienie w nieseryjnym procesie produkcyjnym).

¹⁵ Cyfrowy dziennik budynku to dynamiczne narzędzie, które umożliwia rejestrowanie, udostępnianie, wzbogacanie i organizowanie różnych danych, informacji i dokumentów w ramach określonych kategorii. Stanowi on zapis głównych wydarzeń i zmian w cyklu życia budynku, takich jak zmiana właściciela, dzierżawy lub sposobu użytkowania, konserwacja, modernizacja i inne interwencje. [Definition of the digital building logbook - Publications Office of the EU \(europa.eu\)](#).

¹⁶ Unijne ramy zrównoważonego budownictwa (Level(s)) to narzędzie oceny i sprawozdawczości, opracowane przez Komisję Europejską, dotyczące efektywności budynków pod względem zrównoważonego rozwoju i oparte na obiegu zamkniętym: [Level\(s\) \(europa.eu\)](#)

¹⁷ [obszar zablokowany: drugi pogłębiony przegląd]

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Inicjatywa ta jest zgodna z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, ponieważ przyczynia się do realizacji celów transformacji ekologicznej w ramach Europejskiego Zielonego Ładu (w szczególności fali renowacji) oraz Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym. Promuje bardziej ekologiczną produkcję, ponowne użycie, regenerację i recykling wyrobów budowlanych. Inicjatywa zapewnia przystosowanie się do zmiany klimatu. Stanowi ona wsparcie dla rewizji dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków dzięki dostarczaniu informacji na temat efektywności środowiskowej wyrobów budowlanych, co ułatwia obliczanie charakterystyki energetycznej budynków, ich współczynnika globalnego ocieplenia oraz możliwości pochłaniania dwutlenku węgla związanego ze składowaniem dwutlenku węgla.

W Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym ogłoszono inicjatywę dotyczącą zrównoważonych produktów, której celem jest dostosowanie produktów do gospodarki neutralnej dla klimatu, zasobooszczędnej i o obiegu zamkniętym, w szczególności wraz z przyjęciem rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów. W przypadku gdy przepisy UE dotyczące określonych wyrobów, takie jak niniejszy wniosek, regulują aspekty zrównoważoności środowiskowej i klimatycznej wyrobów, dalszy rozwój polityki i prawodawstwa powinien pozostać w ramach specjalnego instrumentu o takim samym poziomie restrykcyjności jak rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów. Przyczynia się to do większej spójności przepisów UE dotyczących określonych wyrobów i pozwala uniknąć obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, które w przeciwnym razie musiałyby spełniać wymogi określone w różnych aktach prawnych UE.

W związku z tym, uwzględniając silne powiązania między strukturalnymi właściwościami użytkowymi wyrobów budowlanych a ich efektywnością środowiskową, uwzględniając aspekty dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa, w niniejszym wniosku ustanawia się wymogi w zakresie zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do wyrobów budowlanych. Szczególne okoliczności mogą jednak uzasadniać ukierunkowaną interwencję w zakresie wyrobów budowlanych w ramach rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów. Będzie to miało miejsce na przykład w przypadku wyrobów budowlanych związanych z energią, które są już regulowane na mocy obowiązującej dyrektywy w sprawie ekoprojektu, takich jak piece na paliwo stałe.

W komunikacie „Nowa strategia przemysłowa dla Europy”¹⁸ z marca 2020 r. przedstawiono plan, zgodnie z którym przemysł UE ma stać się liderem w dwójakiej transformacji – ekologicznej i cyfrowej, wykorzystując potencjał swoich tradycji, przedsiębiorstw i ludzi w celu zwiększenia konkurencyjności. Aby zrealizować te cele, opracowano podejście oparte na ekosystemie przemysłowym, które pozwoli lepiej połączyć potrzeby i wesprzeć kluczowych uczestników każdego łańcucha wartości. W komunikacie aktualizującym nową strategię przemysłową z 2020 r.¹⁹ wskazano sektor budowlany jako jeden z priorytetowych ekosystemów, które stoją przed najważniejszymi wyzwaniami związanymi z realizacją celów klimatycznych i zrównoważonego rozwoju oraz z transformacją cyfrową, i których konkurencyjność od tego zależy. W ramach zaktualizowanej strategii przemysłowej Komisja opracowuje ścieżkę przejściową dla ekosystemu sektora budowlanego w ramach procesu

¹⁸ COM(2020) 102 final, „Pakiet dotyczący polityki przemysłowej z 2020 r.” obejmuje również specjalną strategię dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP; COM(2020) 103 final) oraz konkretne działania mające na celu usunięcie barier utrudniających sprawne funkcjonowanie jednolitego rynku, a także poprawę egzekwowania wspólnie uzgodnionych przepisów, COM(2020) 93 final i COM(2020) 94 final.

¹⁹ COM(2021) 350 final, Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r.: tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy.

współtworzenia z udziałem samego sektora, zainteresowanych stron i państw członkowskich. W ramach tych prac Komisja opublikowała 15 grudnia 2021 r. dokument roboczy służb Komisji²⁰, w którym zaproponowano scenariusze, dzięki którym budownictwo stanie się bardziej ekologiczne, cyfrowe i odporne. Dostosowane do przyszłych wyzwań ramy wspomagające i prawne, które sprzyjają inwestycjom i budowaniu zaufania, mają kluczowe znaczenie dla odporności ekosystemu i są warunkiem koniecznym do przeprowadzenia dwojakiej transformacji.

W strategii MŚP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy²¹ podkreślono istotną rolę MŚP w stymulowaniu transformacji ekologicznej i potwierdzono potrzebę wyposażenia MŚP w instrumenty pozwalające zrozumieć i ograniczyć ryzyka środowiskowe, w tym w sektorze budowlanym.

W dokumencie „Unijna strategia w sprawie normalizacji: Ustanowienie światowych norm na rzecz odpornego, ekologicznego i cyfrowego jednolitego rynku UE”²² wskazano sektor budowlany jako jeden z najistotniejszych obszarów, w których normy zharmonizowane mogłyby przyczynić się do poprawy konkurencyjności i ograniczyć bariery rynkowe.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Wniosek sporządzono na podstawie **art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej** (TFEU), ponieważ głównym celem rozporządzenia jest usunięcie przeszkód w obrocie wyrobami budowlanymi na jednolitym rynku.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Bez rozporządzenia UE niedociągnięć w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych nie można usunąć za pomocą przepisów krajowych, ponieważ państwa członkowskie nie mają uprawnień do zmiany ram rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych ani do korygowania występujących w nim niedociągnięć za pomocą środków krajowych. Obecnie, wobec braku odpowiedniej normalizacji w UE, kwestie związane z właściwościami użytkowymi wyrobów budowlanych w zakresie ochrony środowiska i bezpieczeństwa są różnie traktowane na poziomie krajowym, co prowadzi do rozbieżności w wymaganiach stawianych podmiotom gospodarczym. **Działanie na szczeblu UE jest zatem uzasadnione i konieczne.** Tylko na szczeblu UE można ustalić warunki zapewniające swobodny obrót wyrobami budowlanymi, przy jednoczesnym zapewnieniu równych szans i realizacji celów zrównoważonego rozwoju.

Jeśli chodzi o **wartość dodaną działania na szczeblu UE**, wniosek przyczyni się do poprawy ogólnego funkcjonowania jednolitego rynku wyrobów budowlanych dzięki zwiększeniu pewności prawa a także przewidywalności prawa, poprawie równych szans dla ekosystemu sektora budowlanego oraz uwzględnieniu aspektów klimatu, efektywności środowiskowej i obiegu zamkniętego w odniesieniu do wyrobów budowlanych, co można uczynić jedynie na szczeblu UE.

²⁰ SWD(2021) 419 final, <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/47996>

²¹ COM(2020) 103 final.

²² COM(2022) 31 final.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia dobrze funkcjonującego jednolitego rynku wyrobów budowlanych, i jest proporcjonalny do zamierzonego celu.

Celem wniosku jest uwzględnienie niedociągnięć zidentyfikowanych w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych oraz celów Europejskiego Zielonego Ładu i Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym w odniesieniu do wyrobów budowlanych, przy jednoczesnym wykorzystaniu podstawowych zasad rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych (w tym norm zharmonizowanych opracowanych przez europejskie organizacje normalizacyjne). Podjęcie kwestii podstawowego funkcjonowania ram rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, w szczególności procesu normalizacji, oraz jego usprawnienie ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów polityki. Niektóre z nowych funkcji, takie jak wymogi dotyczące wyrobów lub akty Komisji zawierające specyfikacje techniczne, będą stosowane tylko wtedy, gdy będą potrzebne dla określonych wyrobów.

We wniosku **proponuje się najbardziej efektywne i skuteczne sposoby rozwiązania wszystkich zidentyfikowanych problemów**. Zaproponowano w nim dostosowane do przyszłych wyzwań i kompleksowe ramy regulacyjne, zintegrowano rozwiązania rezerwowe i nowe narzędzia regulacyjne, które można uruchomić w oparciu o szczegółową analizę, jeśli wymaga tego konkretna kategoria lub grupa wyrobów. Uwzględniając dużą różnorodność wyrobów budowlanych, tylko takie podejście może zapewnić skuteczną realizację celów wniosku bez tworzenia niepotrzebnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek ma formę **rozporządzenia**, uchylającego obowiązujące obecnie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. Zapewnia on wspólne wdrożenie proponowanych przepisów w całej UE.

3. **WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW**

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W 2016 r. Komisja opublikowała badanie uzupełniające do celów oceny adekwatności dotyczące sektora budowlanego²³. W badaniu oceniono spójność wybranych aktów prawnych UE mających zastosowanie do sektora budowlanego oraz przeanalizowano nakładanie się przepisów prawnych między rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych a dyrektywą w sprawie ekoprojektu (2009) i dyrektywą w sprawie etykietowania energetycznego. Badanie potwierdziło również niespójność definicji, brak odniesień i pokrywanie się zakresów stosowania tych trzech aktów prawnych.

W 2019 r. Komisja opublikowała ocenę²⁴ rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. Nadrzędnymi kwestiami zidentyfikowanymi w tej ocenie, w kolejności ich istotności, były: (i) nieefektywny system normalizacji stanowiący podstawę rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, (ii) nieskuteczny i znacznie różniący się (w poszczególnych państwach

²³ Economisti Associati, Milieu & CEPS (2016). Supporting study for the Fitness Check on the construction sector: EU internal market and energy efficiency legislation.

²⁴ Ocena rozporządzenia (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG, SWD(2019) 1770.

członkowskich) nadzór rynku oraz (iii) mniejsza niż oczekiwano skala uproszczenia osiągnięta dzięki rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych.

Wnioski z obu dokumentów zostały uwzględnione w niniejszym wniosku.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W trakcie prac nad wnioskiem przeprowadzono konsultacje z poszczególnymi zainteresowanymi stronami: państwami członkowskimi, europejskimi organami i stowarzyszeniami technicznymi, organami krajowymi, przedsiębiorstwami i producentami, importerami i dystrybutorami, organizacjami konsumenckimi, organami nadzoru rynku, organizacjami europejskimi i międzynarodowymi (stowarzyszeniami branżowymi), jednostkami notyfikowanymi, stowarzyszeniami pracowników i stowarzyszeniami zawodowymi oraz innymi stronami, takimi jak osoby fizyczne i inne organizacje pozarządowe.

Zgodnie z wytycznymi UE dotyczącymi lepszego stanowienia prawa zorganizowano szereg konsultacji. Przedstawiono je pokrótce w poniższych punktach.

- Horyzontalne badanie internetowe (badanie dotyczące kwestii horyzontalnych)²⁵

Badanie horyzontalne było ukierunkowane na wybranych ekspertów i miało na celu określenie sposobu rozwiązania poszczególnych kwestii horyzontalnych zidentyfikowanych podczas oceny rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, aby zebrać dane, które zostaną wykorzystane do dalszego dopracowania wariantów strategicznych.

- W marcu i wrześniu 2020 r. odbyły się dwa specjalne spotkania z ekspertami z państw członkowskich poświęcone przeglądowi rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych

Celem spotkań było omówienie procesu i dokumentu zawierającego dopracowane warianty orientacyjne²⁶, a także zebranie opinii państw członkowskich na następujące tematy: zakres i związek z innymi przepisami prawa UE, sfera zharmonizowana, prawo krajowe i potrzeby informacyjne, załącznik I (podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych) oraz wymogi środowiskowe.

- Badanie przedsiębiorstw²⁷

Celem badania przedsiębiorstw była ocena oczekiwanego wpływu udoskonalonych orientacyjnych wariantów strategicznych na przedsiębiorstwa w europejskim sektorze wyrobów budowlanych. Badanie było skierowane do podmiotów gospodarczych działających w tym sektorze.

²⁵ Copenhagen Economics (CE), Danish Technological Institute (DTI) and Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). Supporting study for the impact assessment of the CPR Review, Annex VI: Results of the horizontal survey (Inception report) [Badanie uzupełniające ocenę skutków przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, załącznik VI: Wyniki badania horyzontalnego (Sprawozdanie wstępne)]. Badanie przeprowadzono w okresie od 11 października 2019 r. do 31 października 2019 r.

²⁶ Refined indicative options paper (2020), <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/40762>.

²⁷ Copenhagen Economics (CE), Danish Technological Institute (DTI) and Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). Supporting study for the impact assessment of the CPR Review, Annex VII: Results of the Company Survey (Second Progress Report) [Badanie uzupełniające ocenę skutków przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, załącznik VII: Wyniki badania przedsiębiorstw (drugie sprawozdanie z postępu prac)]. Badanie przeprowadzono od 10 sierpnia 2020 r. do 25 października 2020 r.

- Konsultacje publiczne²⁸

Konsultacje publiczne wykazały, że wszystkie grupy zainteresowanych stron zdecydowanie odrzuciły uchylene rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych (wariant strategiczny E). W większości grup zainteresowanych stron największe grupy opowiadały się za utrzymaniem obecnego rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych (tj. podstawowego wariantu strategicznego A). Znaczna część grup zainteresowanych stron preferowała rewizję rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych (tj. warianty strategiczne B, C lub D)²⁹.

Ponadto badanie przedsiębiorstw wykazało, że chociaż podmioty gospodarcze zasadniczo popierają obecne rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych, to jednak zwróciły uwagę na szereg kwestii, które należało rozwiązać i które wymagały rewizji. Dotyczyło to przede wszystkim procesu normalizacji.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Ilościowa i jakościowa analiza skutków różnych wariantów została uzupełniona specjalną umową o wsparcie techniczne³⁰.

W ramach badania zebrano i uzupełniono dostępne dowody, aby przeanalizować warianty strategiczne i ocenić ich ewentualne skutki. Warianty strategiczne przeanalizowano w celu oceny preferencji i skutków głównie na podstawie wyników badań i konsultacji publicznych.

Ponadto, dzięki odpowiednim sprawozdaniom, badaniom i spotkaniom z przedstawicielami państw członkowskich, stowarzyszeń przedsiębiorców, przedsiębiorstw, organów technicznych i jednostek badawczych, uzyskano dodatkową wiedzę fachową.

- **Ocena skutków**

Komisja przeprowadziła ocenę skutków rewizji rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. W następstwie ustosunkowania się do uwag Rady ds. Kontroli Regulacyjnej zawartych w jej pierwszej negatywnej opinii z dnia 26 lipca 2021 r., ocena skutków otrzymała w dniu 26 stycznia 2022 r. pozytywną opinię z zastrzeżeniami. Opinie Rady, jak również wersja ostateczna oceny skutków oraz jej streszczenie, są publikowane wraz z niniejszym wnioskiem.

W ocenie skutków zbadano i porównano pięć wariantów strategicznych mających na celu rozwiązanie problemów związanych z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych:

Wariant A – Scenariusz bazowy (bez rewizji)

Scenariusz bazowy zakładał brak rewizji rozporządzenia, tylko usprawnienie wdrażania w oparciu o wytyczne i inne środki prawa miękkiego. Scenariusz bazowy oznaczał zatem kontynuację systemu harmonizacji i jego wdrażania.

²⁸ Copenhagen Economics (CE), Danish Technological Institute (DTI) and Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021). Supporting study for the impact assessment of the CPR Review, Annex VIII: Results of the open public consultation survey (First Findings Report) [Badanie uzupełniające ocenę skutków przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, załącznik VIII: Wyniki badania w ramach otwartych konsultacji publicznych (sprawozdanie z pierwszych ustaleń)]. Badanie przeprowadzono od 4 września 2020 r. do 25 grudnia 2020 r.

²⁹ Copenhagen Economics (CE), Danish Technological Institute (DTI) and Office for Economic Policy and Regional Development Ltd. (EPRD) (2021), s. 68.

³⁰ „Supporting study for the Impact Assessment for the CPR review” [„Badanie uzupełniające ocenę skutków przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych], umowa nr 575/PP/2016/FC, prowadzone przez Civic Consulting GmbH.

Wariant B – Poprawienie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych

Wariant B miał na celu rozwiązanie problemów podkreślonych w ocenie dzięki następującym działaniom:

- W odpowiedzi na wyzwania związane z systemem harmonizacji technicznej, w wariancie B wprowadza się **uprawnienie dla Komisji do korzystania z przepisu awaryjnego** w przypadku, gdy system normalizacji nie zapewnia norm na czas i o odpowiedniej jakości.
- Dalsze funkcjonowanie krajowych wymogów i oznaczeń zostanie złagodzone przez **jasne określenie obszaru regulowanego na szczeblu UE**.
- Stworzenie zharmonizowanych ram do **oceny i informowania o efektywności środowiskowej** wyrobów budowlanych.
- Utworzenie struktury cyfrowej zgodnej z **cyfrowym paszportem wyrobu**.
- Promowanie **ponownego użycia** wyrobów budowlanych.
- **Wzmocnienie nadzoru rynku** poprzez usprawnienie egzekwowania przepisów i ujednoczenie działań różnych organów nadzoru rynku oraz ewentualne ustalenie minimalnej liczby kontroli i minimalnego poziomu zasobów kadrowych, które należy zaangażować w nadzór rynku wyrobów budowlanych.
- Usprawnienie **wspólnego procesu decyzyjnego** wśród wszystkich organów i jednostek notyfikowanych.
- Zmniejszenie liczby przypadków pokrywania się przepisów rozporządzenia z innymi przepisami UE w drodze **wprowadzenia zasad dotyczących kolizji przepisów** i zapewnienia spójności.
- Wprowadzenie **specjalnego oznakowania** dla wyrobów budowlanych (European Construction Product – ECP [Europejski Wyrób Budowlany]), aby sprecyzować, że oznakowanie odnosi się do deklaracji właściwości użytkowych, a nie do deklaracji zgodności.
- **Ukierunkowane przepisy** oraz upoważnienie państw członkowskich do warunkowego zwolnienia niektórych mikroprzedsiębiorstw z obowiązków wynikających z rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych.

Wariant C – Ukierunkowanie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych

Wariant ten opiera się na elementach opisanych w wariancie B. Jednak w wariancie C **zakres zastosowania rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych jest ograniczony do pewnych obszarów**, w zależności od następujących trzech podwariantów, które można łączyć:

- Podwariant C1: normy zharmonizowane i akty Komisji zawierające specyfikacje techniczne obejmowałyby jedynie metody oceny na potrzeby ustalania właściwości użytkowych, bez ustalania na szczeblu UE wartości progowych właściwości użytkowych, klas lub innych wymogów.
- Podwariant C2: zakres rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych koncentrowałby się wyłącznie na podstawowych obszarach, zgodnie z potrzebami regulacyjnymi państw członkowskich, znaczeniem dla ochrony środowiska lub bezpieczeństwa wyrobów oraz znaczeniem dla rynku.

- Podwariant C3: państwa członkowskie miałyby możliwość zaoferowania alternatywnej ścieżki dostępu do rynku, opartej na przepisach krajowych, a nie na normach zharmonizowanych i aktach Komisji zawierających specyfikacje techniczne.

Wariant D – Wzmocnienie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych

Korzystając z wariantu B, można również wprowadzić wymagania dotyczące **cech nieodłącznie związanych z wyrobem**, aby chronić zdrowie publiczne, bezpieczeństwo i środowisko. Takie wymagania dotyczące konkretnych wyrobów można sformułować za pomocą trzech podwariantów/podejść (można byłoby połączyć D1 i D2):

- Podwariant D1: nowe podejście w ramach legislacyjnych do wymagań dotyczących wyrobów (opierające się na normalizacji opracowanej przez europejskie organizacje normalizacyjne).
- Podwariant D2: podejście oparte na wspólnych specyfikacjach technicznych (opracowanych przez Komisję lub pod jej nadzorem).
- Podwariant D3: połączenie hybrydowe wariantu D1 i D2.

Wariant E – Uchylenie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych

Rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych zostanie uchylone. Handel wyrobami budowlanymi opierałby się na wzajemnym uznawaniu.

Wariant preferowany

Wariant D uznano za wariant preferowany, ponieważ umożliwia on realizację celów i usunięcie głównych niedociągnięć ram rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych przy zachowaniu najwyższego stopnia skuteczności i spójności. Zapewnia to swobodny przepływ wyrobów budowlanych na jednolitym rynku i w pełni odpowiada celom wynikającym z Europejskiego Zielonego Ładu oraz Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym. Główne zmiany są następujące³¹:

- Przedstawienie jaśniejszej definicji zakresu rozporządzenia i włączenia wyrobów budowlanych i domów prefabrykowanych, które są ponownie używane i drukowane przestrzennie.
- Wprowadzenie nowego uprawnienia dla Komisji do 1) przyjmowania specyfikacji technicznych w drodze aktów Komisji w przypadkach, gdy system normalizacji nie zapewnia terminowej realizacji i odpowiedniej jakości; 2) ustalania wymogów dotyczących wyrobów.
- Wprowadzenie w odniesieniu do wyrobów budowlanych wymogów w zakresie ochrony środowiska, funkcjonalności i bezpieczeństwa.
- Ustanowienie „strefy zharmonizowanej”, wyraźniejszego podziału ról między państwami członkowskimi oraz mechanizmu gromadzenia informacji na temat proaktywnej wymiany informacji o potrzebach lub środkach regulacyjnych państw członkowskich oraz rozwiązywania tych kwestii z uwzględnieniem celów jednolitego rynku.

³¹ Więcej informacji można znaleźć w szczegółowym objaśnieniu przepisów szczegółowych wniosku.

- Wprowadzenie nowego obowiązku dostarczania przez producentów deklaracji zgodności (zgodności z wymogami dotyczącymi wyrobów) obok deklaracji właściwości użytkowych; możliwość przekazywania informacji drogą elektroniczną.
- Przedstawienie listy ogólnych wymogów w zakresie zrównoważonego rozwoju (które zostaną dokładniej zdefiniowane w odniesieniu do poszczególnych rodzin wyrobów w aktach prawnych Komisji lub normach zharmonizowanych).
- Wprowadzenie i udoskonalenie przepisów dotyczących uproszczeń i zwolnień dla mikroprzedsiębiorstw.
- Wzmocnienie uprawnień organów nadzoru rynku w zakresie egzekwowania przepisów.
- Rozszerzenie roli punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych w celu wspierania podmiotów gospodarczych.
- Ustanowienie przez Komisję nowego systemu umożliwiającego każdej osobie fizycznej lub prawnej składanie skarg lub zgłoszeń dotyczących ewentualnych naruszeń przepisów rozporządzenia.
- Dostosowanie do rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów w zakresie klimatu i zrównoważenia środowiskowego oraz cyfrowego paszportu produktu.

Wariant D przewidywał zastąpienie oznakowania CE nową etykietą (oznakowanie „European Construction Product” [Europejski wyrób budowlany] lub „ECP”). Istnieje jednak również ryzyko, że taka zmiana mogłaby zwiększyć, a nie zmniejszyć, brak przejrzystości dla podmiotów gospodarczych, zwłaszcza w okresie przejściowym, gdy wymagane byłyby dwa oznakowania. W związku z tym oznakowanie CE zostanie zachowane, a producenci będą musieli umieszczać je na wyrobach, w przypadku których sporządzili deklarację właściwości użytkowych lub deklarację zgodności.

Chociaż w badaniu uzupełniającym ocenę skutków stwierdzono, że wariant D może prowadzić do dodatkowych kosztów dla podmiotów gospodarczych, głównie ze względu na wprowadzenie deklaracji informacji o efektywności środowiskowej, istniały pewne ograniczenia związane z wykorzystanymi danymi. Ze względu na dodatkowe uproszczenia wynikające z wariantu D, może on w rzeczywistości przynieść zmniejszenie obciążenia administracyjnego netto o około 180 mln EUR (zob. załącznik III do sprawozdania z oceny skutków).

• **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek przyczyni się do zminimalizowania kosztów przestrzegania przepisów dzięki sprawnie działającemu procesowi normalizacji, jaśniejszym przepisom, zachęcaniu do ponownego użycia wyrobów, mniejszej liczbie dodatkowych wymogów krajowych oraz stworzeniu we wszystkich państwach członkowskich równych szans dla wszystkich producentów, zwłaszcza dla MŚP. Ponadto planowany podział pracy i dostosowanie się pod kątem technicznym do rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów pozwolą uniknąć niepotrzebnych obciążeń dla przedsiębiorstw, zwłaszcza dla MŚP.

We wniosku w maksymalnym stopniu wykorzystuje się potencjał transformacji cyfrowej w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych, zważywszy, że rozporządzenie w sprawie

wyrobów budowlanych nie przewiduje stosowania narzędzi cyfrowych. Dokumentacja i wszystkie informacje związane z wnioskiem mogą być przetwarzane w formie cyfrowej (np. cyfrowy paszport wyrobu) oraz przechowywane, udostępniane i dostępne w sposób trwały w systemie informatycznym. Doprowadzi to do większej przejrzystości w łańcuchach dostaw, umożliwi przechowywanie danych dotyczących wyrobów budowlanych w dziennikach budowy i wykorzystywanie ich do obliczeń wymaganych na mocy innych przepisów (np. dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków). Ułatwi to również nadzór rynku.

Dalsze zmniejszenie obciążenia administracyjnego dla producentów zostanie osiągnięte dzięki eliminacji pokrywania się oznakowania CE i deklaracji właściwości użytkowych. Państwa członkowskie mogłyby również zwolnić mikroprzedsiębiorstwa, które nie prowadzą handlu transgranicznego, z obowiązków wynikających z rozporządzenia.

Dzięki nowym uprawnieniom dla Komisji do wprowadzenia minimalnej liczby kontroli, które mają być przeprowadzane przez organy nadzoru rynku, wniosek ma na celu poprawę nierównomiernego stosowania przepisów rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych na rynku. Może to wymagać zwiększenia zdolności organów nadzoru rynku, ale pozwoli na lepsze wsparcie państw członkowskich w wypełnianiu ich obowiązków w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i zrównoważoności obiektów budowlanych.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek **nie** ma wpływu na ochronę praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

W związku z wnioskiem wymagane będą dodatkowe zasoby, aby skutecznie zarządzać ramami prawnymi rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. Wnioskowane **zwiększenie potrzeb kadrowych o 7 EPC³²** jest proporcjonalne do celów. Personel Komisji będzie realizować następujące główne działania:

- opracowanie i wdrożenie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych;
- opracowanie prawa wtórnego (akty wykonawcze i delegowane);
- opracowywanie zleceń normalizacji i aktów Komisji oraz zarządzanie nimi;
- ocena i cytowanie zharmonizowanych specyfikacji technicznych;
- opracowanie wspólnych specyfikacji technicznych;
- Współpraca z europejskimi organizacjami normalizacyjnymi w zakresie prac przednormalizacyjnych i normalizacji;
- współpraca w kwestiach technicznych z zainteresowanymi stronami;
- zapewnienie wsparcia organom państw członkowskich;
- prowadzenie szkoleń dla organów państw członkowskich, jednostek notyfikowanych i innych organów;
- zapewnienie wytycznych dla państw członkowskich i przedsiębiorstw.

Działania te mają charakter prawny, techniczny i administracyjny i muszą być prowadzone w departamentach Komisji (lub, w niektórych przypadkach, pod ich nadzorem). W związku

³² Zob. załącznik do oceny skutków finansowych regulacji.

z tym należałoby zwiększyć liczbę pracowników odpowiedzialnych za zarządzanie obecnymi ramami prawnymi rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych oraz zapewnić im wsparcie ze strony innych departamentów Komisji (np. Wspólnego Centrum Badawczego) lub skorzystać z outsourcingu. W szczególności dla zapewnienia wsparcia naukowego i technicznego w przygotowywaniu aktów delegowanych i wykonawczych oraz w realizacji zadań horyzontalnych. Stopień, w jakim w ramach wniosku będzie możliwa realizacja tych celów, będzie w dużej mierze zależał od dostępnych zasobów Komisji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Komisja będzie monitorować wdrażanie, stosowanie i zgodność z tymi nowymi przepisami w celu oceny ich skuteczności. Monitorowanie i ocena polityki związane z wnioskiem będą koncentrować się na głównych zagadnieniach, które mają być przedmiotem rewizji: funkcjonowaniu procesu normalizacji, dostępności informacji dotyczących środowiska i bezpieczeństwa produktów oraz wymogów w zakresie ochrony środowiska i bezpieczeństwa wyrobów zawartych w specyfikacjach technicznych oraz skutków dla funkcjonowania nadzoru rynku.

Proponuje się, aby ocena wniosku miała miejsce nie wcześniej niż po upływie 8 lat od daty rozpoczęcia stosowania, co pozwoli na ukształtowanie się wyników i skutków nowych przepisów.

• Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)

Ponieważ instrument prawny jest rozporządzeniem, które ma bezpośrednie zastosowanie w państwach członkowskich, nie ma potrzeby sporządzania dokumentu wyjaśniającego.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Rozdział I niniejszego rozporządzenia zawiera przepisy ogólne.

W art. 1 zawarto opis przedmiotowy, wyraźnie odnosząc się do właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w zakresie środowiska, klimatu i bezpieczeństwa w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk, jak również do wymogów środowiskowych, klimatycznych, funkcjonalnych i dotyczących bezpieczeństwa wyrobów.

W art. 2 określono zakres rozporządzenia, między innymi wyroby budowlane, wyroby i usługi związane z drukowaniem przestrzennym, części kluczowe, części lub materiały na życzenie producenta, zestawy lub zespoły objęte zharmonizowaną specyfikacją techniczną lub europejskimi dokumentami oceny, prefabrykowane domy jednorodzinne. W określonych przypadkach rozporządzenie ma zastosowanie również do wyrobów używanych. W porównaniu z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych zakres został zmieniony, aby uniknąć pokrywania się przepisów, np. z dyrektywą w sprawie wody pitnej³³ i dyrektywą o ściekach komunalnych³⁴.

W art. 3 określono definicje.

W art. 4 określono podstawowe wstępne wymogi i sposoby ustalania zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych (opartych na właściwościach użytkowych, np. zawartość materiałów z recyklingu). Zostaną one opracowane na podstawie podstawowych

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, EUR-Lex - 32020L2184 - PL - EUR-Lex (europa.eu).

³⁴ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych, EUR-Lex - 31991L0271 - PL - EUR-Lex (europa.eu).

wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w części A załącznika I i, wraz z metodami oceny, będą stanowić część norm uznanych za obowiązujące do celów stosowania niniejszego rozporządzenia. Komisja jest również uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych określających progi i klasy właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk. Ponadto w przypadku opóźnień lub braków w procesie normalizacji Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zawierających specyfikacje techniczne. Co więcej, Komisja jest uprawniona do zmiany części A załącznika I w drodze aktów delegowanych w związku z postępem technicznym lub w celu uwzględnienia nowych rodzajów ryzyka i aspektów środowiskowych.

Art. 5 stanowi, że wszystkie wyroby objęte rozporządzeniem muszą spełniać ogólne, bezpośrednio stosowane wymogi oraz odpowiednie wymogi dotyczące rodziny lub kategorii wyrobów, określone w części D załącznika I. W artykule tym upoważniono również Komisję do przyjmowania aktów delegowanych określających bardziej szczegółowo wymogi dotyczące wyrobów zgodnie z częściami B, C i D załącznika I. Te akty delegowane mogą być dodatkowo uzupełnione dobrowolnymi normami zharmonizowanymi opracowanymi w ramach zlecenia normalizacji. Ponadto Komisja jest również uprawniona do zmiany części B, C i D załącznika I w drodze aktów delegowanych w związku z postępem technicznym lub w celu uwzględnienia nowych rodzajów ryzyka i aspektów środowiskowych.

W art. 6 upoważniono Komisję do określenia właściwego systemu oceny i weryfikacji, w tym dodatkowych kroków niezbędnych do przeciwdziałania systematycznym niezgodnościom.

W art. 7 zdefiniowano „strefę zharmonizowaną” w odróżnieniu od obszarów, za które odpowiadają państwa członkowskie. Ponadto ustanowiono w nim mechanizm zaspokajania potrzeb regulacyjnych państw członkowskich w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa lub ochrony środowiska, w tym klimatu.

W art. 8 przewidziano uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych określających sposoby unikania podwójnej oceny wyrobów na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych przepisów prawa Unii.

W rozdziale II (art. 9-18) określono procedurę, deklaracje i oznakowanie.

W art. 9–12 uregulowano kwestię deklaracji właściwości użytkowych i obowiązujących w niej zwolnień (w tym w odniesieniu do mikroprzedsiębiorstw, które nie prowadzą handlu transgranicznego, pod pewnymi warunkami: w przypadku wyrobów poddawanych regeneracji lub części obiektów budowlanych przygotowanych do ponownego użycia lub poddawanych regeneracji).

W art. 13 i 14 określono zasady dotyczące deklaracji zgodności (DoC, zgodność z wymogami dotyczącymi wyrobów na podstawie art. 5). Aby zminimalizować obciążenia administracyjne, deklaracja zgodności jest łączona z deklaracją właściwości użytkowych.

Zgodnie z art. 15 deklaracja właściwości użytkowych i deklaracja zgodności mogą być dostarczane w formie elektronicznej lub za pośrednictwem odnośnika bezpośredniego. Należy je dostarczać w językach wymaganych przez państwa członkowskie, w których producent zamierza udostępnić wyrób.

W art. 16–18 określono ogólne zasady i warunki dotyczące oznakowania CE oraz stosowania innych oznakowań.

W rozdziale III (art. 19–33) określono prawa i obowiązki podmiotów gospodarczych. Określono w nim ogólne i szczegółowe obowiązki producentów, w tym dotyczące sposobu stosowania odpowiednich zharmonizowanych specyfikacji technicznych (norm

zharmonizowanych i aktów delegowanych) w celu oceny i deklarowania właściwości użytkowych wyrobu.

W szczególności w art. 22 określono obowiązki producentów w zakresie ochrony środowiska naturalnego, w tym obowiązek deklarowania obowiązkowych właściwości dotyczących zrównoważonego rozwoju określonych w załączniku I część A sekcja 2, współczynnika globalnego ocieplenia oraz wymogów opartych na właściwościach użytkowych lub minimalnej zawartości materiałów z recyklingu. Po przyjęciu aktów delegowanych dla danej rodziny wyrobów producenci są również zobowiązani do

- projektowania i wytwarzania wyrobów i ich opakowań w taki sposób, aby ich ogólna zrównoważoność środowiskowa i klimatyczna osiągnęła poziom zgodny ze stanem wiedzy naukowej i technicznej;
- przyznawania pierwszeństwa materiałom nadającym się do recyklingu i materiałom wyprodukowanym w wyniku recyklingu;
- przestrzegania zobowiązań dotyczących minimalnej zawartości materiałów z recyklingu oraz innych wartości granicznych w zakresie zrównoważenia środowiskowego zawartych w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych;
- zapobiegania przedwczesnej utracie przydatności wyrobów, stosowania niezawodnych części i projektowania wyrobów w taki sposób, aby ich trwałość nie spadała poniżej średniej trwałości wyrobów w danej kategorii;
- projektowania wyrobów w taki sposób, aby można je było łatwo naprawiać, odtwarzać i aktualizować.

W kolejnych artykułach określono szczegółowe obowiązki upoważnionych przedstawicieli (art. 23), importerów (art. 24), takie jak zapewnienie bezpieczeństwa wyrobów będących pod ich kontrolą, sprawdzenie, czy producent wypełnił swoje ogólne obowiązki, dystrybutorów (art. 25), obowiązki dostawców usług realizacji zamówień, brokerów, rynków internetowych, sprzedawców internetowych i sklepów internetowych (tym samym włączając ich do struktury zapewniania zgodności) (art. 27) oraz dostawców usług drukowania przestrzennego (art. 28). Wprowadzono zatem przepisy umożliwiające uwzględnienie w ramach prawnych także nowych modeli biznesowych. Wprowadzono także nowe szczegółowe obowiązki podmiotów gospodarczych zajmujących się demontażem lub przetwarzaniem wyrobów używanych w celu ich ponownego użycia lub regeneracji (art. 29) oraz obowiązki dotyczące wyrobów podwójnego zastosowania i pseudo wyrobów (art. 31). Uregulowano sprzedaż wyrobów budowlanych *online* lub na odległość (art. 32).

W rozdziale IV (art. 34–42) zawarto przepisy w zakresie norm dotyczących wyrobów budowlanych i europejskich dokumentów oceny. Uwzględniono w nim obowiązkowe stosowanie wszystkich wymogów dotyczących właściwości użytkowych i dobrowolne stosowanie wymogów nieodłącznie związanych z wyrobem. Ustanowiono w nim zasady dotyczące europejskich dokumentów oceny i ich powiązań z deklaracją właściwości użytkowych i deklaracją zgodności (art. 35), opracowywania, przyjmowania (art. 36) i publikowania europejskich dokumentów oceny (art. 38), wymagań dotyczących treści europejskich dokumentów oceny (art. 40) oraz reagowania na nieuzasadnione rozpowszechnianie europejskich dokumentów oceny (art. 36). W rozdziale tym uregulowano również zasady rozstrzygania sporów w przypadku braku porozumienia między jednostkami ds. oceny technicznej (JOT) (art. 39).

W rozdziale V (art. 43–46) ustanowiono wymogi dotyczące organów wyznaczających zarządzających JOT oraz zasady wyznaczania, monitorowania i oceny tych organów.

Wprowadzono w nim również uprawnienia Komisji do określania wymogów dla JOT w zakresie obsady kadrowej oraz do określania zadań koordynacyjnych JOT.

W rozdziale VI (art. 47–63) opisano rolę organów notyfikujących (art. 48) oraz wymagania mające zastosowanie do tych organów (art. 49), w tym najważniejsze obowiązki operacyjne i obowiązki w zakresie informowania. Określono w nim wymagania dla jednostek notyfikowanych (art. 50), ich obowiązki operacyjne (art. 60) i obowiązki w zakresie informowania (art. 61) oraz wymieniono obowiązki jednostki notyfikowanej względem jej podwykonawcy lub spółki zależnej (art. 53). Określono w nim również zasady korzystania z urządzeń innych niż laboratorium badawcze jednostki notyfikowanej (art. 54). Przewiduje się procedurę zgłaszania przez państwa członkowskie i Komisję formalnych zastrzeżeń do norm zharmonizowanych dotyczących akredytacji (art. 52).

W rozdziale VII (art. 64–67) przewidziano procedury uproszczone. W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych, szczególnie w przypadku MŚP i mikroprzedsiębiorstw, w niniejszym rozdziale ustanowiono procedury uproszczone, w tym w art. 64 dotyczącym stosowania odpowiedniej dokumentacji technicznej, art. 65 umożliwiającym mikroprzedsiębiorstwom stosowanie łagodniejszego systemu weryfikacji, art. 66, w którym zmniejsza się wymagania dla nieseryjnych wyrobów wykonywanych na zamówienie, wbudowywanych w zidentyfikowanym pojedynczym obiekcie budowlanym, art. 67 dotyczącym uznawania oceny i weryfikacji przeprowadzonej przez inną jednostkę notyfikowaną.

W rozdziale VIII (art. 68–76) określono zasady dotyczące nadzoru rynku i procedur ochronnych. W art. 68 upoważniono Komisję do stworzenia systemu umożliwiającego każdej osobie fizycznej lub prawnej składanie skarg lub sprawozdań dotyczących ewentualnych niezgodności z niniejszym rozporządzeniem.

W art. 70 określono sposób postępowania w przypadku niezgodności, a w art. 71 – unijną procedurę ochronną w przypadkach, w których państwa członkowskie mogą skutecznie powoływać się na nadrzędne względy w odniesieniu do zdrowia, bezpieczeństwa lub ochrony środowiska. W art. 72 określono zasady postępowania ze spełniającymi wymagania wyrobami stwarzającymi ryzyko. Art. 73 zawiera upoważnienie dla Komisji do określenia minimalnej liczby kontroli przeprowadzanych przez nadzór rynku oraz do określenia minimalnych zasobów ludzkich, jakie mają zostać zaangażowane przez organy nadzoru rynku do prac związanych z wyrobami budowlanymi. W art. 74 ustanowiono koordynację nadzoru rynku i grupę ds. współpracy administracyjnej (ADCO). Aby zwiększyć potencjał organów nadzoru rynku, przysługuje im prawo do odzyskania kosztów kontroli i badań od podmiotów gospodarczych (art. 75). Organy nadzoru rynkowego są zobowiązane do składania Komisji corocznych sprawozdań ze swojej działalności (art. 76).

W rozdziale IX (art. 77–81) określono zasady dotyczące informacji i współpracy administracyjnej. Wprowadzono je w celu wzmocnienia całego systemu i stosowania rozporządzenia, aby uniknąć rozbieżnych decyzji, które mogłyby prowadzić do nierównych warunków działania.

Zgodnie z tymi celami w art. 77 ustanawia się i utrzymuje system informacji i komunikacji w celu zapewnienia zharmonizowanej interpretacji i stosowania niniejszego rozporządzenia.

W art. 78 upoważnia się Komisję do utworzenia unijnej bazy danych wyrobów budowlanych lub systemu informacji dotyczących wyrobów budowlanych w celu ułatwienia dostępu do informacji o wyrobach (w szczególności deklaracji właściwości użytkowych, deklaracji zgodności i instrukcji dotyczących stosowania). W art. 79 dokonano przeglądu przepisów dotyczących punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych, aby lepiej wspierać

podmioty gospodarcze. W art. 80 nakłada się na organy nadzoru rynku, punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych, organy wyznaczające, JOT, organy notyfikujące i jednostki notyfikowane obowiązek stałego aktualizowania wiedzy w dziedzinie, którą się zajmują, oraz odbywania szkoleń w zakresie wspólnej interpretacji i stosowania przepisów. Nakłada się w nim również na Komisję obowiązek organizowania szkoleń co najmniej raz w roku. W art. 81 przewiduje się możliwość wspólnego wyznaczenia przez państwa członkowskie organów do wypełniania obowiązków wynikających z rozporządzenia oraz podziału zasobów i obowiązków.

W rozdziale X (art. 82) określono warunki współpracy z państwami niebędącymi członkami UE, także w celu ograniczenia negatywnych skutków niezgodności podmiotów gospodarczych mających siedzibę w tych państwach na jednolitym rynku.

W rozdziale XI (art. 83 i 84) poruszono kwestie zachęt stosowanych przez państwa członkowskie i zielonych zamówień publicznych. W art. 83 określono podejście, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny zachęcać do stosowania bardziej zrównoważonych wyrobów budowlanych. W art. 84 upoważnia się Komisję do opracowania wymogów w zakresie zrównoważonego rozwoju na potrzeby zielonych zamówień publicznych na wyroby budowlane.

W rozdziale XII (art. 85) upoważnia się Komisję do określenia, czy dany element jest wyrobem budowlanym.

W rozdziale XIII (art. 86) wprowadzono zmiany do rozporządzenia (UE) 2019/1020, tak aby rozporządzenie (UE) 2019/1020 miało zastosowanie również do wyrobów budowlanych.

W rozdziale XIV (art. 87–94) zawarto przepisy końcowe. W art. 87 określono warunki przyjmowania aktów delegowanych w rozporządzeniu. W art. 88 określono rolę Stałego Komitetu ds. Budownictwa. Na podstawie art. 91 państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar za naruszenie przepisów rozporządzenia. W art. 91 określono wymóg przeprowadzenia oceny rozporządzenia nie wcześniej niż po upływie ośmiu lat od daty rozpoczęcia jego stosowania. W art. 93 określono postanowienia przejściowe umożliwiające stopniowe przenoszenie wszystkich norm zharmonizowanych z rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych do nowego rozporządzenia, a tym samym sprawne wprowadzanie ich w życie przez podmioty gospodarcze. W art. 94 określono datę wejścia w życie i datę rozpoczęcia stosowania rozporządzenia.

Podobnie jak w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych, części normatywnej wniosku towarzyszy kilka załączników, a mianowicie:

- załącznik I dotyczący podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych (część A), tak jak w rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych, oraz nowych elementów: wymogów dotyczących wyrobów opartych na właściwościach użytkowych (Część B), wymogów nieodłącznie związanych z wyrobem, szczególnie związanych z bezpieczeństwem i środowiskiem (Część C) oraz wymogów informacyjnych (Część D);
- załącznik II dotyczący zawartości deklaracji właściwości użytkowych i deklaracji zgodności;
- załącznik III dotyczący procedury przyjmowania europejskiego dokumentu oceny;
- załącznik IV dotyczący obszarów wyrobów i wymagań dla jednostek ds. oceny technicznej (JOT);
- załącznik V dotyczący systemów oceny i weryfikacji;

- załącznik VI dotyczący zasadniczych charakterystyk, dla których nie jest wymagane odniesienie do stosownej zharmonizowanej specyfikacji technicznej w kontekście notyfikacji jednostek notyfikowanych;
- załącznik VII dotyczący tabeli korelacji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 305/2011**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 przyjęto w kontekście rynku wewnętrznego w celu zharmonizowania warunków wprowadzania wyrobów budowlanych do obrotu oraz usunięcia przeszkód w handlu wyrobami budowlanymi między państwami członkowskimi.
- (2) Warunkiem wprowadzenia wyrobu budowlanego do obrotu jest sporządzenie przez producenta deklaracji właściwości użytkowych dla tego wyrobu. Producent bierze na siebie odpowiedzialność za zgodność danego wyrobu z takimi deklarowanymi właściwościami użytkowymi. Przewidziane są pewne wyjątki od tego obowiązku.
- (3) Doświadczenia związane z wdrażaniem rozporządzenia nr 305/2011, ocena przeprowadzona przez Komisję w 2019 r. oraz sprawozdanie dotyczące Europejskiej Organizacji Aprobatach Technicznych wykazały, że ramy te nie są wystarczająco skuteczne pod różnymi względami, w tym w odniesieniu do opracowywania norm i nadzoru rynku. Ponadto informacje zwrotne otrzymane w trakcie oceny wskazały na potrzebę ograniczenia nakładania się przepisów, sprzeczności i powtarzających się wymogów, w tym w odniesieniu do innych przepisów Unii, w celu zapewnienia większej jasności prawa i ograniczenia obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych. Konieczne jest zatem ustanowienie bardziej konkretnych i szczegółowych zobowiązań prawnych dla podmiotów gospodarczych, jak również nowych przepisów, w tym dotyczących specyfikacji technicznych i nadzoru rynku, tak aby zwiększyć pewność prawa i uniknąć rozbieżnych interpretacji.
- (4) Konieczne jest ustanowienie sprawnie funkcjonujących przepływów informacji, w tym drogą elektroniczną, aby zapewnić dostępność spójnych i przejrzystych informacji o właściwościach użytkowych wyrobów budowlanych w całym łańcuchu dostaw. Oczekuje się, że zwiększy to przejrzystość i poprawi efektywność przekazywania informacji. Zapewnienie cyfrowego dostępu do kompleksowych

informacji o wyrobach budowlanych przyczyniłoby się do transformacji cyfrowej całego sektora budowlanego, sprawiając, że ramy prawne byłyby dostosowane do ery cyfrowej. Dostęp do wiarygodnych i trwałych informacji oznaczałby również, że podmioty gospodarcze i inne podmioty nie przyczyniałyby się do naruszania przez siebie nawzajem przepisów.

- (5) W rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2021 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 305/2011³⁵ z zadowoleniem przyjęto cel Komisji, jakim jest zapewnienie bardziej zrównoważonego charakteru sektora budowlanego poprzez uwzględnienie zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych w ramach rewizji rozporządzenia nr 305/2011, zgodnie z zapowiedzią zawartą w Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym. W konkluzjach Rady w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym w sektorze budowlanym z 28 listopada 2019 r.³⁶ wezwano Komisję do wspierania obiegu zamkniętego wyrobów budowlanych podczas przeglądu rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych (UE) nr 305/2011. W komunikacie Komisji „Nowa strategia przemysłowa dla Europy”³⁷ podkreślono potrzebę zajęcia się kwestią zrównoważoności wyrobów budowlanych i zwrócono uwagę, że bardziej zrównoważone środowisko zbudowane ma zasadnicze znaczenie dla transformacji Europy w kierunku neutralności klimatycznej. W komunikacie Komisji „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy”³⁸ wskazano sektor budowlany jako jeden z priorytetowych ekosystemów, które stoją przed najważniejszymi wyzwaniem związanyymi z realizacją celów w zakresie klimatu i zrównoważonego rozwoju oraz z transformacją cyfrową, i od których zależy konkurencyjność sektora budowlanego. Należy zatem ustanowić przepisy dotyczące deklarowania efektywności środowiskowej i zrównoważonego charakteru wyrobów budowlanych, w tym możliwość ustanowienia odpowiednich progów i klas.
- (6) Podobnie w Unijnej strategii w sprawie normalizacji na 2022 r.³⁹ wskazano sektor budowlany jako jeden z najistotniejszych obszarów, w których normy zharmonizowane mogłyby poprawić konkurencyjność i ograniczyć bariery rynkowe.
- (7) Realizacja celów środowiskowych, w tym walka ze zmianą klimatu, powoduje konieczność ustanowienia nowych obowiązków w zakresie ochrony środowiska naturalnego oraz stworzenia podstaw do opracowania i stosowania metody oceny służącej obliczaniu zrównoważenia środowiskowego wyrobów budowlanych. Z tego samego powodu konieczne jest poszerzenie kręgu regulowanych podmiotów gospodarczych, ponieważ dystrybutorzy, dostawcy i producenci mają do odegrania rolę w obliczaniu stopnia zrównoważenia środowiskowego w sektorze budowlanym.

³⁵ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2021 r. w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych) (2020/2028(INI)).

³⁶ Gospodarka o obiegu zamkniętym w sektorze budowlanym – konkluzje Rady przyjęte 28 listopada 2019 r., 14653/19.

³⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Nowa strategia przemysłowa dla Europy, COM(2020) 102 final.

³⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r.: tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy”, COM(2021) 350 final.

³⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 2 lutego 2022 r. „Strategia UE w zakresie normalizacji. Ustanowienie światowych norm na rzecz odpornego, ekologicznego i cyfrowego jednolitego rynku UE”, COM(2022) 31 final.

Zakres ten należy zatem poszerzyć w dwóch kierunkach: na niższym szczeblu od dystrybutorów do podmiotów gospodarczych zajmujących się ponownym użyciem i regeneracją wyrobów budowlanych oraz na wyższym szczeblu od producenta do dostawców produktów pośrednich lub surowców. Co więcej, niektóre podmioty brane pod uwagę w kontekście demontażu wyrobów używanych lub innych części obiektów budowlanych lub ich regeneracji i ponownego użycia muszą przyczynić się do zapewnienia bezpiecznego drugiego życia wyrobów budowlanych.

- (8) W celu zapewnienia bezpieczeństwa i funkcjonalności wyrobów budowlanych, a tym samym obiektów budowlanych, należy unikać wprowadzania do obrotu jako wyroby budowlane elementów, które nie zostały przewidziane przez ich producentów jako wyroby budowlane. Importerzy, dystrybutorzy i inne podmioty gospodarcze działające na rynku niższego szczebla powinni zatem dopilnować, aby te pseudo wyroby budowlane nie były sprzedawane jako wyroby budowlane. Ponadto niektórzy usługodawcy, tacy jak dostawcy usług realizacji zamówień lub dostawcy usług drukowania przestrzennego, nie powinni przyczyniać się do naruszania przepisów przez inne podmioty gospodarcze. W związku z tym konieczne jest wprowadzenie odpowiednich przepisów mających zastosowanie również do tych usług i ich dostawców.
- (9) Może zdarzyć się tak, że różne podmioty gospodarcze dostarczą zbiór danych 3D, maszynę lub formę do drukowania przestrzennego oraz materiał, który ma być w nich wykorzystany, co doprowadzi do sytuacji, w której żaden z tych podmiotów nie będzie odpowiedzialny za bezpieczeństwo i odpowiednią właściwość użytkową wyrobu wydrukowanego techniką drukowania przestrzennego. Aby uniknąć ewentualnego ryzyka dla bezpieczeństwa w tym względzie, konieczne jest zatem ustanowienie przepisów dotyczących zbiorów danych 3D, materiałów przeznaczonych do wykorzystania w druku przestrzennym oraz usług drukowania przestrzennego, które umożliwiają drukowanie przestrzenne wyrobów budowlanych, tak aby podmioty gospodarcze, przestrzegając tych przepisów, wspólnie osiągnęły poziom bezpieczeństwa podobny do tego, jaki jest zapewniony w przypadku zwykłych wyrobów budowlanych.
- (10) W celu zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony środowiska oraz wypełnienia luki regulacyjnej, która istniałaby w przeciwnym razie, należy wyjaśnić, że wyroby budowlane produkowane na placu budowy w celu ich natychmiastowego wbudowania w obiektach budowlanych podlegają tym samym przepisom, co inne wyroby budowlane. Mikroprzedsiębiorstwa jednak często indywidualnie wytwarzają i instalują wyroby na miejscu. Poddanie tych mikroprzedsiębiorstw w każdych okolicznościach tym samym przepisom co innych przedsiębiorstw miałoby na nie niekorzystny wpływ. W związku z tym konieczne jest umożliwienie państwu członkowskim zwolnienia mikroprzedsiębiorstw z obowiązku sporządzania deklaracji właściwości użytkowych w określonych sytuacjach, gdy nie narusza to interesów innych państw członkowskich.
- (11) Zapewnienie swobodnego przepływu zestawów lub zespołów wyrobów budowlanych na rynku wewnętrznym przyniesie wymierne korzyści, zwłaszcza obywatelom, konsumentom i przedsiębiorstwom. Ze względu na pewność prawa ich skład powinien być jednak dokładnie określony w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych lub europejskich dokumentach oceny.
- (12) Stworzenie unijnego rynku małych prefabrykowanych domów jednorodzinnych może potencjalnie obniżyć ceny nieruchomości mieszkalnych i przynieść pozytywne skutki społeczne i gospodarcze. Priorytetem pozostaje uczciwość wobec konsumentów,

w szczególności m.in. zapewnienie przystępności cenowej nieruchomości mieszkalnych w kontekście transformacji ekologicznej, zgodnie z wnioskiem dotyczącym zalecenia Rady w sprawie zapewnienia sprawiedliwej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej⁴⁰, w szczególności z zaleceniami 7 a)–c). Konieczne jest zatem ustanowienie zharmonizowanych zasad dotyczących takich małych domów. Małe domy są jednak również obiektami budowlanymi, które podlegają kompetencji państw członkowskich. Z uwagi na fakt, że łączne uwzględnienie wszystkich wymogów krajowych dotyczących małych prefabrykowanych domów jednorodzinnych w przyszłych zharmonizowanych specyfikacjach technicznych może okazać się niemożliwe, państwa członkowskie powinny być uprawnione do odstąpienia od stosowania przepisów, które mają mieć zastosowanie do tych prefabrykowanych domów jednorodzinnych.

- (13) Zgodność wyrobów budowlanych z przepisami Unii często zależy od zgodności ich części kluczowych z tymi przepisami. Z uwagi jednak na fakt, że części kluczowe są często wbudowywane w różne wyroby budowlane, ochronę bezpieczeństwa i środowiska, w tym klimatu, można skuteczniej zapewnić, gdy te części kluczowe są poddawane ocenie na wyższym szczeblu, tj. gdy właściwości użytkowe i zgodność kluczowych części są poddawane ocenie na wcześniejszym etapie i niezależnie od oceny końcowego wyrobu budowlanego, w którym są wbudowywane. Nadzór rynku staje się również bardziej skuteczny, gdy można zidentyfikować i namierzyć części kluczowe niezgodne z wymaganiami. W związku z tym konieczne jest ustanowienie przepisów mających zastosowanie do części kluczowych wyrobów budowlanych.
- (14) Wyroby budowlane, które zostały wcześniej poddane ocenie i są ponownie użyte, nie powinny podlegać przepisom mającym zastosowanie do nowych wyrobów budowlanych. Używane wyroby budowlane, które nigdy wcześniej nie były wprowadzane do obrotu w Unii, powinny jednak podlegać takim samym przepisom jak nowe wyroby budowlane, z uwagi na fakt, że wyroby te nigdy nie zostały poddane ocenie.
- (15) Aby zapewnić ochronę bezpieczeństwa i funkcjonalności wyrobów budowlanych, zasady mające zastosowanie do nowych wyrobów budowlanych powinny mieć również zastosowanie do używanych wyrobów budowlanych, w przypadku których następuje zmiana zamierzonego zastosowania, z wyjątkiem zastosowania do celów dekoracyjnych, do używanych wyrobów budowlanych o niejasnym pierwotnym zamierzonym zastosowaniu, do używanych wyrobów budowlanych, które zostały poddane istotnemu procesowi przekształcenia oraz do używanych wyrobów budowlanych, w przypadku których podmiot gospodarczy deklaruje dodatkowe właściwości lub spełnienie wymogów dotyczących wyrobów.
- (16) Fakt, że używane wyroby budowlane nie powinny, co do zasady, być poddawane nowej ocenie, nie powinien uniemożliwiać podmiotowi gospodarczemu poddania tych wyrobów budowlanych ocenie, jeżeli pomoże to zwiększyć atrakcyjność wykorzystania tych używanych wyrobów budowlanych poprzez wykazanie, że te wyroby budowlane nadal mają określone właściwości lub spełniają obowiązujące wymogi dotyczące wyrobów.
- (17) Wyroby budowlane wprowadzane do obrotu w najbardziej oddalonych regionach Unii Europejskiej często przywozi się z państw sąsiednich, w związku z czym nie podlegają one wymogom określonym w prawie Unii. Objęcie tych wyrobów budowlanych

⁴⁰ Wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie zapewnienia sprawiedliwej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej, COM(2021) 801 final 2021/0421 (NLE)

takimi wymogami byłoby nieproporcjonalnie kosztowne. Jednocześnie wyroby budowlane produkowane w regionach najbardziej oddalonych praktycznie nie są wprowadzane do obrotu w innych państwach członkowskich. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość zwolnienia z tych wymogów wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu lub bezpośrednio montowanych w najbardziej oddalonych regionach Unii Europejskiej.

- (18) W celu osiągnięcia maksymalnej spójności przepisów niniejsze rozporządzenie powinno w jak największym stopniu opierać się na horyzontalnych ramach prawnych, w tym przypadku na rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012. Jest ono zgodne z najnowszą tendencją w prawodawstwie dotyczącym wyrobów, polegającą na opracowaniu rozwiązania awaryjnego w sytuacji, gdy europejskie organizacje normalizacyjne nie wydają norm zharmonizowanych, które można by przywołać w Dzienniku Urzędowym. Ze względu na to, że od końca 2019 r. w Dzienniku Urzędowym nie można było przywołać żadnych norm zharmonizowanych dotyczących wyrobów budowlanych, a od wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 przywołano ich zaledwie kilkadziesiąt, nowe uprawnienia rezerwowe Komisji powinny być jeszcze bardziej kompleksowe i umożliwiać optymalizację ogólnej liczby specyfikacji technicznych, tak aby nadrobić opóźnienia w dostosowywaniu ich do postępu technicznego.
- (19) W przypadku gdy w normach zharmonizowanych określono zasady oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk istotnych z punktu widzenia prawa budowlanego państw członkowskich, normy zharmonizowane powinny stać się obowiązkowe do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, ponieważ tylko takie normy umożliwiają swobodny obrót wyrobami, zapewniając jednocześnie państwom członkowskim możliwość domagania się określenia właściwości wyrobu w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska, w tym właściwości związanych z klimatem, z uwzględnieniem ich szczególnej sytuacji krajowej. Te dwa cele, realizowane łącznie, zakładają konieczność oceny wyrobów za pomocą jednej metody oceny, a zatem metoda ta musi być obowiązkowa. Dobrowolne normy można jednak wykorzystać do jeszcze większego skonkretyzowania wymogów dotyczących wyrobów, określonych dla danej rodziny lub kategorii wyrobów w aktach delegowanych, zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008. Zgodnie z decyzją nr 768/2008 normy te powinny umożliwiać domniemanie zgodności z objętymi nimi wymaganiami.
- (20) Aby przyczynić się do realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu i Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym oraz aby zapewnić dostępność bezpiecznych wyrobów budowlanych, przy czym bezpieczeństwo jest jednym z celów, do których należy dążyć w ramach prawodawstwa opartego na art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), konieczne jest wprowadzenie nieodłącznych wymogów dotyczących wyrobów w zakresie bezpieczeństwa, funkcjonalności i ochrony środowiska, w tym klimatu. Przy określaniu tych wymagań Komisja powinna wziąć pod uwagę ich potencjalny wkład w osiągnięcie unijnych celów w zakresie klimatu, celów środowiskowych oraz celów w zakresie efektywności energetycznej. Wymagania te nie odnoszą się jedynie do właściwości użytkowych wyrobów budowlanych. W przeciwieństwie do poprzedniej dyrektywy 89/106/WE, w rozporządzeniu (UE) nr 305/2011 nie przewidziano możliwości ustanowienia takich wymogów nieodłącznie związanych z wyrobem. Niektóre normy zharmonizowane dotyczące wyrobów budowlanych zawierają jednak takie wymogi nieodłącznie związane z wyrobem, które mogą odnosić się do środowiska, bezpieczeństwa lub po

prostu do dobrego funkcjonowania wyrobu. W normach tych wykazano, że istnieje praktyczna potrzeba wprowadzenia takich wymogów w zakresie bezpieczeństwa, środowiska lub po prostu funkcjonowania wyrobów. W art. 114 TFUE, stanowiącym podstawę prawną niniejszego rozporządzenia, nałożono również obowiązek dążenia do wysokiego poziomu ochrony środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa ludzi. W niniejszym rozporządzeniu należy więc (ponownie) wprowadzić lub zatwierdzić wymogi nieodłącznie związane z wyrobem. Mimo że to prawodawca musi ustanowić te wymogi, istnieje potrzeba określenia ich dla ponad 30 rodzin wyrobów, z których każda obejmuje kilka kategorii. W związku z tym należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu określenia wymogów dla odpowiedniej rodziny lub kategorii wyrobów budowlanych.

- (21) Produkcja i dystrybucja wyrobów budowlanych staje się coraz bardziej złożona, co prowadzi do powstawania nowych wyspecjalizowanych podmiotów gospodarczych, takich jak dostawcy usług realizacji zamówień. Aby zapewnić przejrzystość, pewne ogólne obowiązki, w tym dotyczące współpracy z organami, powinny mieć zastosowanie do wszystkich podmiotów zaangażowanych w łańcuch dostaw, produkcję, dystrybucję, znakowanie własną marką, przepakowywanie lub handel na rynku wtórnym, montaż, demontaż w celu ponownego użycia lub regeneracji oraz samą regenerację wyrobów. Ponadto dostawcy powinni być zobowiązani do współpracy z organami nadzoru rynku do celów oceny zrównoważenia środowiskowego. Z tych względów oraz aby uniknąć powtarzania obowiązków, termin „podmiot gospodarczy” należy zdefiniować szeroko, tak aby obejmował wszystkie te podmioty i aby można było dla nich wszystkich ustanowić jednorazowo podstawowe obowiązki ogólne.
- (22) Aby zapewnić jednolite praktyki w państwach członkowskich, nawet w przypadku braku konsensusu co do tych praktyk, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania, w odniesieniu do ograniczonego zakresu kwestii, aktów wykonawczych dotyczących wykonania niniejszego rozporządzenia. Odpowiednie uprawnienia odnoszą się do definicji, obowiązków i praw podmiotów gospodarczych oraz obowiązków i praw jednostek notyfikowanych.
- (23) Aby poprawić pewność prawa i złagodzić fragmentację unijnego rynku wyrobów budowlanych wynikającą z istnienia wymogów i znaków krajowych, należy jasno określić obszar regulowany na szczeblu UE, tzw. strefę zharmonizowaną, w odróżnieniu od elementów pozostających w gestii krajowych organów regulacyjnych państw członkowskich.
- (24) Aby zachować równowagę między łagodzeniem fragmentacji rynku a prawnie uzasadnionymi interesami państw członkowskich w zakresie regulacji obiektów budowlanych, należy jednocześnie przewidzieć mechanizm pozwalający na lepsze uwzględnienie potrzeb państw członkowskich przy opracowywaniu zharmonizowanych specyfikacji technicznych. Z tego samego powodu należy ustanowić mechanizm umożliwiający państwom członkowskim ustanawianie, w oparciu o nadrzędne względy ochrony zdrowia, bezpieczeństwa lub środowiska, dodatkowych wymagań dotyczących wyrobów budowlanych.
- (25) Gospodarkę o obiegu zamkniętym, która stanowi kluczowy element Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, można promować poprzez obowiązkowe systemy zwrotu kaucji oraz obowiązek przyjmowania nieużywanych

produktów. Państwa członkowskie powinny mieć zatem możliwość wdrożenia takich środków.

- (26) W celu zwiększenia jasności prawa i zmniejszenia obciążeń administracyjnych podmiotów gospodarczych należy unikać sytuacji, w których wyroby budowlane podlegają wielokrotnej ocenie w zakresie tego samego aspektu zdrowia, bezpieczeństwa lub ochrony środowiska, w tym klimatu, na podstawie różnych przepisów Unii. Potwierdzono to w ramach platformy REFIT, zalecając Komisji priorytetowe potraktowanie problemów związanych z nakładającymi się i powtarzającymi się wymogami. Komisja powinna więc być w stanie określić warunki, na jakich spełnienie obowiązków wynikających z innych przepisów prawa Unii powoduje również spełnienie niektórych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy skądinąd ten sam aspekt dotyczący zdrowia, bezpieczeństwa lub ochrony środowiska, w tym klimatu, byłby oceniany równoległe na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych przepisów prawa Unii.
- (27) Ponadto, aby uniknąć stosowania przez państwa członkowskie i podmioty gospodarcze rozbieżnych praktyk, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia, czy niektóre wyroby budowlane wchodzą w zakres definicji wyrobu budowlanego.
- (28) W szczególności w przypadku produktów związanych z energią, ujętych w planach prac dotyczących ekoprojektu, które to produkty są jednocześnie wyrobami budowlanymi, oraz w przypadku produktów pośrednich, z wyjątkiem cementu, pierwszeństwo w ustalaniu wymogów w zakresie zrównoważonego rozwoju będzie miało [rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów]. Powinno to dotyczyć na przykład źródeł ciepła, kotłów, pomp ciepła, urządzeń do ogrzewania wody i pomieszczeń, wentylatorów, systemów chłodzenia i wentylacji oraz produktów fotowoltaicznych, z wyjątkiem paneli fotowoltaicznych zintegrowanych z budynkiem. W razie potrzeby niniejsze rozporządzenie nadal może mieć charakter uzupełniający, głównie w odniesieniu do aspektów dotyczących bezpieczeństwa, przy jednoczesnym uwzględnieniu innych przepisów Unii dotyczących wyrobów, takich jak urządzenia gazowe, urządzenia niskiego napięcia i maszyny. W przypadku innych wyrobów, aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych, w przyszłości może pojawić się potrzeba określenia warunków, na jakich w wyniku spełnienia obowiązków wynikających z innych przepisów prawa Unii zostają również spełnione niektóre obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia takich warunków.
- (29) Aby stworzyć zachętę do przestrzegania przepisów, producent wyrobów budowlanych powinien ponosić odpowiedzialność za nieprawidłowe deklaracje właściwości użytkowych i deklaracje zgodności.
- (30) Zwiększone wykorzystanie wyrobów poddanych regeneracji jest częścią zmiany w kierunku gospodarki o bardziej zamkniętym obiegu oraz zmniejszenia śladu środowiskowego i węglowego wyrobów budowlanych. Ponadto rynek regeneracji wyrobów nie jest obecnie zbyt rozwinięty, a wymogi dotyczące wyrobów poddanych regeneracji znacząco różnią się w poszczególnych państwach członkowskich. W związku z tym, a także w celu poszanowania zasady pomocniczości, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zwolnienia wyrobów poddanych regeneracji z obowiązku sporządzania dla nich deklaracji właściwości użytkowych. Takie

zwolnienie nie powinno być jednak możliwe w przypadku wyrobów, które nie nadają się do regeneracji lub gdy w grę wchodzi interesy innych państw członkowskich.

- (31) Aby zwiększyć dostęp do łatwo dostępnych i wyczerpujących informacji o wyrobach budowlanych, a tym samym przyczynić się do zwiększenia ich bezpieczeństwa, funkcjonalności i zrównoważoności, należy dopilnować, by deklaracja właściwości użytkowych zawierała wszystkie informacje niezbędne dla użytkowników i organów. Ze względu na użyteczność dla użytkowników producenci powinni mieć możliwość umieszczania w takiej deklaracji dodatkowych informacji, pod warunkiem że deklaracje właściwości użytkowych pozostaną jednolite i łatwe do odczytania oraz że nie będą nadmiernie wykorzystywane do celów reklamowych.
- (32) Aby jednak ponowne użycie i regeneracja wyrobów budowlanych oraz wykorzystanie nadwyżek wyrobów budowlanych były możliwe na dużą skalę, należy ustanowić w odniesieniu do tych wyrobów budowlanych złądzoną procedurę sporządzania deklaracji właściwości użytkowych. W przypadku nadwyżek wyrobów budowlanych, jeżeli zmiana w wyniku ich użycia jest wykluczona, złądzona procedura powinna ograniczać się do przypadków, w których pierwotny producent odmawia przyjęcia odpowiedzialności za nadwyżkę wyrobu budowlanego, ponieważ zawsze lepiej jest, gdy za wyroby budowlane, jeżeli nie uległy zmianie, odpowiedzialność ponosi pierwotny, kompetentny producent.
- (33) Aby zmniejszyć obciążenie dla podmiotów gospodarczych, a w szczególności producentów, podmioty gospodarcze wystawiające deklaracje właściwości użytkowych i deklaracje zgodności powinny dostarczać te deklaracje drogą elektroniczną, być upoważnione do ich dostarczania za pośrednictwem odnośnika bezpośredniego do dokumentu niepodlegającego modyfikacji lub umieszczać w tych deklaracjach odnośniki bezpośrednie do dokumentów niepodlegających modyfikacji.
- (34) Aby producenci mogli wykazać, że wyroby budowlane korzystające ze swobodnego przepływu towarów spełniają odpowiednie wymogi unijne, należy wprowadzić wymóg przedstawienia deklaracji zgodności uzupełniającej deklarację właściwości użytkowych, przyczyniając się tym samym do zapewnienia większej zgodności ram prawnych dotyczących wyrobów budowlanych z przepisami rozporządzenia (WE) nr 765/2008. Aby jednak zminimalizować potencjalne obciążenia administracyjne, deklarację zgodności i deklarację właściwości użytkowych należy połączyć i dostarczyć drogą elektroniczną. Obciążenia administracyjne dla MŚP należy dodatkowo zminimalizować poprzez wprowadzenie ukierunkowanych przepisów w zakresie uproszczenia, w tym dotyczących stosowania odpowiedniej dokumentacji technicznej zastępującej badania typu, umożliwiającej mikroprzedsiębiorstwom korzystanie z łagodniejszego systemu weryfikacji oraz ograniczającej wymogi dla nieseryjnych wyrobów wykonywanych na zamówienie, instalowanych w określonym pojedynczym obiekcie budowlanym. Państwa członkowskie powinny mieć również możliwość zwolnienia mikroprzedsiębiorstw, które nie prowadzą handlu transgranicznego, z obowiązku sporządzania deklaracji właściwości użytkowych.
- (35) W celu zapewnienia zgodności z innymi przepisami dotyczącymi wyrobów oraz zgodnie z ogólnymi zasadami rozporządzenia (WE) nr 765/2008 oznakowanie CE należy umieszczać na wyrobach budowlanych, dla których producent sporządził deklarację właściwości użytkowych lub deklarację zgodności. Producent bierze zatem na siebie odpowiedzialność za zapewnienie zgodności danego wyrobu z deklarowanymi właściwościami użytkowymi i obowiązującymi wymogami dotyczącymi wyrobów.

- (36) Aby zapewnić bezpieczeństwo, funkcjonalność i zrównoważoność wyrobów budowlanych, a tym samym obiektów budowlanych, wszystkie podmioty gospodarcze mające związek z łańcuchem dostaw i siecią dystrybucji powinny wprowadzić właściwe środki w celu zagwarantowania, że wprowadzają do obrotu lub udostępniają na rynku wyłącznie wyroby budowlane zgodne z obowiązującymi wymogami unijnymi. Aby zwiększyć jasność prawa, należy wyraźnie określić obowiązki podmiotów gospodarczych.
- (37) Producenci wyrobów budowlanych muszą w dokładny i jednoznaczny sposób określić typ wyrobu, aby zapewnić dokładną podstawę oceny zgodności takiego wyrobu z wymogami unijnymi. Jednocześnie, aby uniknąć obchodzenia obowiązujących wymogów, producentom należy zakazać tworzenia coraz nowszych typów wyrobów, jeśli są one identyczne pod względem podstawowych cech.
- (38) Aby uniknąć oświadczeń wprowadzających w błąd, wszelkie oświadczenia producentów wyrobów budowlanych powinny opierać się na metodzie oceny zawartej w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych lub, jeśli taka metoda oceny nie istnieje, na metodach odzwierciedlających najlepsze dostępne techniki, w przypadku gdy nie istnieje taka metoda oceny przewidziana w zharmonizowanej specyfikacji technicznej.
- (39) Dokumentacja techniczna wyrobów budowlanych sporządzona przez producenta ułatwia organom i jednostkom notyfikowanym weryfikację tych wyrobów pod kątem zgodności z wymogami unijnymi. Aby zwiększyć dostęp do wyczerpujących informacji, taka dokumentacja techniczna powinna zawierać ocenę zrównoważenia środowiskowego danego wyrobu budowlanego.
- (40) Aby zapewnić przejrzystość dla użytkowników wyrobów budowlanych i uniknąć niewłaściwego stosowania tych wyrobów, producent powinien dokładnie określić te wyroby budowlane i ich zamierzone zastosowanie. Z tego samego powodu producent powinien wyraźnie zaznaczyć, czy wyroby budowlane są przeznaczone wyłącznie do użytku profesjonalnego, czy też do użytku przez konsumentów. Aby zapewnić identyfikowalność wyrobów budowlanych, na wyrobach należy umieścić informacje na temat producentów lub, jeśli nie jest to możliwe, np. ze względu na wielkość lub powierzchnię wyrobu, na jego opakowaniu lub, jeśli nie jest to możliwe, w dołączonym do niego dokumencie.
- (41) Aby zapewnić spełnienie wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, producenci powinni aktywnie wyszukiwać, przechowywać i oceniać informacje oraz podejmować odpowiednie działania w przypadku potwierdzenia niezgodności lub osiągnięcia niewystarczających wyników lub w przypadku wystąpienia ryzyka.
- (42) Aby zoptymalizować realizację celów określonych w ramach Europejskiego Zielonego Ładu i Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, producentów należy zobowiązać do osiągnięcia odpowiedniego poziomu zrównoważenia środowiskowego, zarówno w odniesieniu do ich wyrobów, jak i ich wytwarzania. Obowiązek ten wymaga podejmowania decyzji umożliwiających znalezienie kompromisu pomiędzy różnymi aspektami środowiskowymi oraz pomiędzy aspektami środowiskowymi i aspektami dotyczącymi bezpieczeństwa, przy czym zarówno aspekty środowiskowe, jak i aspekty dotyczące bezpieczeństwa mogą odnosić się do samego wyrobu lub do obiektów budowlanych. Aby zapewnić producentom pewność co do sposobu podejmowania decyzji umożliwiających znalezienie kompromisu, w niniejszym rozporządzeniu należy określić jasne przepisy dotyczące kompromisów.

- (43) Dążąc do zapewnienia zrównoważoności i trwałości wyrobów budowlanych, producenci powinni zagwarantować możliwość użytkowania wyrobów przez bardzo długi czas. Tak długie użytkowanie wymaga sporządzenia odpowiedniego projektu, stosowania niezawodnych części, zapewnienia możliwości naprawy wyrobów, dostępności informacji na temat napraw i dostępu do części zamiennych.
- (44) Aby wzmocnić obieg zamknięty wyrobów budowlanych zgodnie z celami określonymi w ramach Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, producenci powinni propagować ponowne użycie, regenerację i recykling swoich wyrobów. Przygotowanie do ponownego użycia, ponowne użycie, regeneracja i recykling wymagają wdrożenia określonych rozwiązań projektowych, a mianowicie ułatwienia oddzielania części składowych i materiałów na późniejszym etapie recyklingu oraz unikania materiałów mieszanych, łączonych lub o skomplikowanym składzie. Ponieważ zwykle instrukcje dotyczące stosowania nie zawsze docierają do podmiotów gospodarczych odpowiedzialnych za przygotowanie do ponownego użycia, ponowne użycie, regenerację i recykling, oprócz instrukcji dotyczących stosowania, w bazach danych o wyrobach lub systemach dotyczących wyrobów oraz na stronach internetowych producentów należy udostępnić niezbędne informacje w tym zakresie.
- (45) Aby dostarczać bezpieczne, funkcjonalne i zrównoważone pod względem środowiskowym wyroby budowlane, należy ustanowić kompleksowe obowiązki dla producentów w zakresie zrównoważoności i bezpieczeństwa. Ze względu na znaczenie tych obowiązków i osiągnięcie właściwej równowagi między funkcjonalnością, bezpieczeństwem i zrównoważonością, Komisja powinna posiadać uprawnienia do określania w drodze aktów delegowanych warunków, na jakich – w odniesieniu do konkretnej rodziny lub kategorii wyrobów – obowiązki te zostają spełnione lub zakłada się, że zostały spełnione.
- (46) Niektóre wyroby budowlane stają się odpadami, mimo że nigdy ich nie użyto. Aby uniknąć takiego marnotrawienia zasobów, producenci powinni zgodzić się na odzyskanie, bezpośrednio lub za pośrednictwem importerów i dystrybutorów, praw własności do wyrobów, których po dostarczeniu na plac budowy lub do użytkownika nie używano i które znajdują się w stanie odpowiadającym stanowi, w jakim zostały wprowadzone do obrotu.
- (47) Aby użytkownicy wyrobów budowlanych mogli dokonywać świadomych wyborów, należy ich dostatecznie dobrze poinformować o efektywności środowiskowej wyrobów, o ich zgodności z wymogami środowiskowymi oraz o stopniu realizacji przez producenta obowiązków w zakresie ochrony środowiska naturalnego w tym zakresie. Komisja posiada zatem uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych w celu ustanowienia szczegółowych wymogów dotyczących etykiet, które mogą obejmować łatwe do zrozumienia etykietowanie w formie „sygnalizacji świetlnej”.
- (48) Niektóre obowiązki producenta, takie jak ocena zrównoważenia środowiskowego lub przyznawanie pierwszeństwa materiałom nadającym się do recyklingu, są trudne do spełnienia w przypadku wyrobów używanych, poddanych regeneracji lub w przypadku nadwyżek wyrobów. Podmioty gospodarcze umożliwiające ponowne użycie lub zajmujące się regeneracją wyrobów należy zatem zwolnić z tych obowiązków, tym bardziej, że ponowne użycie i regeneracja wyrobów są korzystne dla środowiska.
- (49) Upoważnieni przedstawiciele są często jedynymi osobami, z którymi można się skontaktować w przypadku wyrobów przywożonych, natomiast producenci często

powierzają im bardzo ograniczone zadania i nie przekazują im wszystkich informacji niezbędnych do skutecznego reprezentowania producentów. W związku z tym należy wyjaśnić oraz podkreślić rolę i obowiązki upoważnionych przedstawicieli.

- (50) Podmiot gospodarczy, który modyfikuje dany wyrób w sposób, który może mieć wpływ na jego właściwości użytkowe lub bezpieczeństwo, powinien podlegać obowiązkowi producentów w celu sprawdzenia, czy właściwości użytkowe lub bezpieczeństwo wyrobu są nadal takie same. Obowiązku tego nie należy jednak nakładać na podmiot gospodarczy, który przepakowuje wyroby w celu udostępnienia ich w innym państwie członkowskim, ponieważ w przeciwnym razie handel na rynku wtórnym, a tym samym swobodny obrót wyrobami, byłby utrudniony, a przepakowywanie co do zasady nie powinno mieć wpływu na właściwości użytkowe ani na bezpieczeństwo wyrobu budowlanego. Aby jednak zachować właściwości użytkowe i zapewnić bezpieczeństwo wyrobów, podmiot gospodarczy zajmujący się przepakowywaniem powinien ponosić odpowiedzialność za prawidłowe wykonanie tych czynności, aby zagwarantować, że dany wyrób nie zostanie uszkodzony, a użytkownicy nadal będą należycie informowani w języku określonym przez państwo członkowskie, w którym udostępnia się te wyroby.
- (51) Aby zwiększyć stopień przestrzegania przez producentów obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz przyczynić się do usunięcia stwierdzonych uchybień i poprawy nadzoru rynku, należy upoważnić i zobowiązać usługodawców, internetowe platformy handlowe i brokerów do zweryfikowania niektórych łatwych do sprawdzenia cech wyrobów i ich producentów, takich jak określenie typu wyrobu i sporządzenie kompleksowej dokumentacji technicznej, powinni oni również brać czynny udział w zapewnianiu, by do użytkowników trafiały wyłącznie wyroby zgodne z wymogami.
- (52) Aby uniknąć sytuacji, w której drukowanie przestrzenne wykorzystuje się do obchodzenia obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, na dostawcach usług drukowania przestrzennego powinny spoczywać określone obowiązki w zakresie informowania.
- (53) Bezpieczne stosowanie wyrobów używanych i poddanych regeneracji często zależy od posiadania dokładnych informacji na temat ich pierwszego zastosowania. Podmiot gospodarczy zajmujący się demontażem wyrobów używanych w celu ich ponownego użycia lub regeneracji powinien zatem sporządzić protokoły dotyczące miejsca, warunków i przypuszczalnego czasu użytkowania zdemontowanego wyrobu.
- (54) Właściwości użytkowe i bezpieczeństwo wyrobów są również uzależnione od zastosowanych części składowych oraz usług świadczonych przez kalibratorów lub innych usługodawców w zakresie ich projektowania i wytwarzania. Z tego względu należy określić pewne obowiązki dla dostawców części składowych i usługodawców zaangażowanych w wytwarzanie wyrobów. W przypadku gdy niezgodność lub ryzyko mogły powstać z powodu dostarczonej przez dany podmiot gospodarczy części składowej lub świadczonej przez niego usługi, dostawca lub usługodawca powinien poinformować o tym fakcie pozostałych klientów, którzy otrzymali tę samą część składową, lub na rzecz których świadczono tę samą usługę, tak aby można było skutecznie przeciwdziałać niezgodnościom i ryzyku również w odniesieniu do innych wyrobów.
- (55) Niektóre elementy używane do celów budowlanych mają wiele potencjalnych zastosowań. Ich producenci powinni mieć swobodę decydowania, czy elementy te mają być używane do celów budowlanych, czy też nie, również po to, aby uniknąć

konieczności poddawania ich ocenie właściwości użytkowych i zgodności, gdy nie jest to konieczne. Jeśli jednak zdecydują, że dany element nie jest przeznaczony do stosowania w celach budowlanych, choć mógłby być użyty do tego celu („pseudo wyrób”), producenci i inne podmioty gospodarcze powinni zadbać o to, aby nie był on używany w obiektach budowlanych. W przeciwnym razie niektóre elementy mogłyby zostać użyte do celów budowlanych, nie spełniając wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

- (56) Z tego samego powodu, jeżeli jednak producenci elementów, które ze względu na ich charakter mogą być używane zarówno do celów budowlanych, jak i do innych celów („wyroby podwójnego zastosowania”), nie wykluczają jednoznacznie ich użycia do celów budowlanych, powinni oni realizować obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wszystkich elementów danego typu.
- (57) Aby wyjaśnić stosowanie niniejszego rozporządzenia do sprzedaży przez internet i innych rodzajów sprzedaży na odległość, należy określić, na jakich warunkach dany wyrób uznaje się za wyrób oferowany klientom w Unii. Z uwagi na to, że w handlu internetowym istnieje większe prawdopodobieństwo nieprzestrzegania przepisów, państwa członkowskie powinny dołożyć szczególnych starań i wyznaczyć jeden scentralizowany organ nadzoru rynku do wykrywania ofert sprzedaży na odległość skierowanych do klientów na swoim terytorium, tak aby właściwe organy nadzoru rynku mogły wprowadzić odpowiednie środki. Ponieważ do wykrywania takich ofert niezbędna jest wiedza specjalistów ds. badań lub specjalne oprogramowanie oparte na sztucznej inteligencji, zadanie to należy scentralizować i powierzyć jednemu organowi nadzoru rynku.
- (58) W szybkim tempie rozwijają się technologie cyfrowe, które mają znaczny potencjał w zakresie zmniejszania obciążeń administracyjnych i kosztów ponoszonych przez podmioty gospodarcze i organy publiczne, a jednocześnie sprzyjają powstawaniu innowacyjnych i nowych możliwości rynkowych i modeli biznesowych. Wykorzystanie technologii cyfrowych w znacznym stopniu przyczyni się również do osiągnięcia celów określonych w ramach fali renowacji, w tym celów dotyczących efektywności energetycznej, oceny cyklu życia i monitorowania zasobów budowlanych. W związku z tym Komisja powinna posiadać uprawnienia do wykorzystania dodatkowych możliwości, jakie stwarza cyfryzacja, w drodze aktów wykonawczych.
- (59) Ponieważ normy zharmonizowane opracowane w odniesieniu do wyrobów budowlanych (zwane dalej normami dotyczącymi wyrobów budowlanych) są w większości przypadków obowiązkowe, do celów zapewnienia pewności prawa normy te powinny być zgodne nie tylko z odpowiednimi zleceniami normalizacji i z niniejszym rozporządzeniem, lecz również z ogólnymi zasadami prawa Unii.
- (60) Aby zapewnić terminowe przytaczanie odniesień do norm dotyczących wyrobów budowlanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, Komisja Europejska powinna posiadać uprawnienia do ograniczania zakresu lub uchylania wadliwych norm do celów wywołania skutków prawnych na podstawie niniejszego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych, zamiast odmawiania przywoływania odniesień do tych norm w *Dzienniku Urzędowym*.
- (61) Aby zapewnić spójność systemu, niniejsze rozporządzenie powinno opierać się na horyzontalnych ramach prawnych dotyczących normalizacji. W związku z tym rozporządzenie (UE) nr 1025/2012 powinno mieć zastosowanie w możliwym zakresie również do norm, które stały się obowiązkowe na podstawie niniejszego

rozporządzenia. Rozporządzenie (UE) nr 1025/2012 ma zatem na celu określenie m.in. procedury wniesienia zastrzeżeń wobec norm zharmonizowanych dotyczących wyrobów budowlanych w przypadku, gdy normy takie nie spełniają w pełni wymogów określonych w odpowiednim zleceniu normalizacji lub innych wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

- (62) Ponieważ europejskie dokumenty oceny nie są aktami o powszechnym zastosowaniu, lecz stanowią pierwszy etap dwuetapowej procedury administracyjnej prowadzącej do uzyskania oznakowania CE, nie należy ich uznawać za zharmonizowane specyfikacje techniczne. Podstawowe zasady opracowywania norm zharmonizowanych, takie jak przejrzystość dla konkurentów, mogą i powinny mieć jednak zastosowanie również do europejskich dokumentów oceny. Ponadto europejskie dokumenty oceny należy przywoływać w procedurach oceny właściwości użytkowych i zgodności w taki sam sposób, jak normy zharmonizowane. Aby zatem uniknąć długotrwałego powtarzania przepisów, główne zasady dotyczące norm zharmonizowanych powinny mieć również zastosowanie do europejskich dokumentów oceny. Aby zapewnić przejrzystość dla konkurentów, europejskie dokumenty oceny należy udostępnić publicznie, a odniesienia do wszystkich europejskich dokumentów oceny opublikować w Dzienniku Urzędowym.
- (63) Obecnie istnieje ryzyko, że coraz większa liczba trudnych do odróżnienia europejskich dokumentów oceny, które często mają niewielką wartość dodaną w porównaniu z innymi dokumentami lub obowiązującymi normami zharmonizowanymi, spowolni ich publikację. Aby wyeliminować to ryzyko w sposób opłacalny, należy ustanowić lub skonkretyzować pewne zasady opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny. Komisja powinna również wzmocnić sprawowaną przez siebie kontrolę.
- (64) Wymogi mające zastosowanie do organów wyznaczających jednostki ds. oceny technicznej (JOT) nie powinny w znaczący sposób różnić się od wymogów mających zastosowanie do organów notyfikujących, z uwagi na podobieństwa między ich rolami. Z tego samego powodu JOT powinny być tak samo niezależne i sprawować taką samą kontrolę nad procesem decyzyjnym, jak jednostki notyfikowane.
- (65) W odpowiedzi na znaczny odsetek notyfikacji opartych na niekompletnych lub błędnych ocenach, w szczególności w przypadku notyfikacji podmiotów prawnych nieposiadających wewnętrznych kompetencji technicznych, należy zwiększyć zdolności organów notyfikujących w zakresie zasobów, mianowicie poprzez ustanowienie wymogów minimalnych; doprecyzować wymogi dotyczące jednostek notyfikowanych, mianowicie w odniesieniu do ich niezależności, delegowania zadań innym podmiotom prawnym oraz własnej zdolności do wykonywania zadań; wprowadzić wymóg zatrudniania w jednostkach notyfikowanych odpowiednio wykwalifikowanego personelu oraz sprawdzać kompetencje tego personelu – w tym celu najskuteczniejsze okazało się narzędzie w postaci struktury kwalifikacji; zapewnić, by to jednostka notyfikowana sprawowała faktyczną kontrolę nad personelem, przydzielaniem ekspertów zewnętrznych, procedurami, kryteriami i procesem decyzyjnym, a nie podwykonawca, spółka zależna lub inna spółka należąca do tej samej grupy spółek, oraz sprawdzić, czy ma to miejsce; oraz zwiększyć zakres dokumentacji, jaką mają dostarczyć jednostki przy składaniu wniosku o wyznaczenie na jednostkę notyfikowaną, aby zapewnić organom notyfikującym bardziej gruntowną i stosunkowo sprawiedliwą podstawę podejmowania decyzji.

- (66) Aby przeciwdziałać powszechnej, wadliwej praktyce stosowanej przez jednostki akredytujące, należy zadbać o to, aby jednostki akredytujące za podstawę akredytacji przyjmowały niniejsze rozporządzenie, a nie często odbiegające od niego normy. Należy również dopilnować, by jednostki akredytujące oceniały zdolności jednostki będącej wnioskodawcą, a nie grupy spółek, ponieważ to sama jednostka będąca wnioskodawcą musi kontrolować przyszłą certyfikację.
- (67) Aby zapewnić równe szanse i uniknąć niepewności prawa, należy jaśniej określić i doprecyzować obowiązki jednostek notyfikowanych zarówno w odniesieniu do ich działalności w zakresie oceny i weryfikacji, jak i powiązanych z nią aspektów.
- (68) Aby uniknąć powiązań między pracownikami jednostek notyfikowanych a producentami, jednostki notyfikowane powinny zapewnić rotację pracowników wykonujących różne zadania związane z oceną zgodności.
- (69) Organy państw członkowskich mogą mieć pytania, na które odpowiedzi może udzielić wyłącznie określona jednostka notyfikowana. W związku z tym jednostki notyfikowane powinny również odpowiadać na ewentualne pytania organów innych państw członkowskich.
- (70) Aby umożliwić wszystkim organom łatwiejsze wykrywanie niezgodności jednostek notyfikowanych, producentów i wyrobów oraz zapewnić równe szanse, jednostki notyfikowane powinny być uprawnione, a w przypadku gdy taką niezgodność można wyraźnie wykazać, nawet zobowiązane do aktywnego przekazywania informacji o niezgodnościach odpowiednim organom nadzoru rynku lub organom notyfikującym. Jednostki notyfikowane nie powinny jednak naruszać obowiązku w zakresie informowania poprzez prowadzenie dochodzeń wobec podmiotów innych niż ich klienci lub partnerzy.
- (71) Aby stworzyć równe szanse dla jednostek notyfikowanych i producentów, należy poprawić koordynację między jednostkami notyfikowanymi. Ponieważ tylko połowa obecnych jednostek notyfikowanych uczestniczy z własnej inicjatywy w działaniach istniejącej już grupy koordynacyjnej ds. jednostek notyfikowanych, udział w niej powinien stać się obowiązkowy.
- (72) Próby ustanowienia w rozporządzeniu (UE) nr 305/2011 procedur uproszczonych dla małych i średnich przedsiębiorstw, a tym samym zmniejszenia obciążeń i kosztów ponoszonych przez MŚP i mikroprzedsiębiorstwa, nie były w pełni skuteczne i często pozostawały niezrozumiałe lub nie były stosowane z powodu braku świadomości lub niejasności co do ich zastosowania. Usuwając stwierdzone uchybienia i opierając się na wcześniej ustanowionych przepisach, należy wyjaśnić i ułatwić ich stosowanie, a tym samym osiągnąć cel, jakim jest wspieranie MŚP przy jednoczesnym zapewnieniu właściwości użytkowych, bezpieczeństwa i zrównoważenia środowiskowego wyrobów budowlanych.
- (73) Należy upowszechnić uznawanie wyników badań uzyskanych przez innego producenta, przewidzianych w art. 36 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 305/2011, aby zmniejszyć ogólne obciążenie podmiotów gospodarczych, a mianowicie producentów. Taki mechanizm uznawania jest szczególnie potrzebny, aby uniknąć wielokrotnego oceniania zrównoważenia środowiskowego surowców, produktów pośrednich i produktów końcowych.
- (74) Aby zagwarantować pewność prawa w przypadku problemów związanych z bezpieczeństwem lub właściwościami użytkowymi, na takie uznanie należy zezwolić tylko wtedy, gdy zarówno dwa zaangażowane podmioty gospodarcze, jak i dwie

zaangażowane jednostki notyfikowane zobowiążą się do współpracy, a podmiot gospodarczy uzyskujący certyfikację będzie sprawował kontrolę techniczną nad danym wyrobem.

- (75) Ocena rozporządzenia (UE) nr 305/2011 wykazała, że działania w zakresie nadzoru rynku prowadzone na szczeblu krajowym są bardzo zróżnicowane pod względem jakości i skuteczności. Oprócz zapewnienia środków na rzecz lepszego nadzoru rynku określonych w niniejszym rozporządzeniu, należy ułatwić zapewnienie zgodności podmiotów gospodarczych, jednostek i wyrobów z niniejszym rozporządzeniem, również poprzez zaangażowanie osób trzecich, np. umożliwiając każdej osobie fizycznej lub prawnej przekazywanie informacji o ewentualnych niezgodnościach za pośrednictwem portalu wnoszenia skarg.
- (76) Aby usunąć stwierdzone uchybienia w zakresie nadzoru rynku, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 305/2011, niniejsze rozporządzenie powinno zawierać więcej uprawnień dla organów państw członkowskich i Komisji, które powinny umożliwić organom działanie we wszystkich potencjalnie problematycznych okolicznościach.
- (77) Praktyka nadzoru rynku dowiodła, że podczas oceny wyrobów w pewnym momencie istnieje ryzyko niezgodności, ale niezgodność ta nie występuje, natomiast w późniejszym okresie należy stwierdzić coś przeciwnego. Ponadto zdarzają się sytuacje, w których niezgodność inna niż formalna nie powoduje powstania ryzyka. Z tych powodów państwa członkowskie powinny posiadać uprawnienia do podejmowania działań we wszystkich przypadkach podejrzenia niezgodności lub ryzyka, a definicję „wyrobu stwarzającego ryzyko” należy rozszerzyć, tak aby obejmowała ryzyko dla środowiska. Państwom członkowskim należy zapewnić wystarczającą swobodę proceduralną, aby mogły one rozróżniać przypadki niezgodności o wysokim i niskim priorytecie, przy czym wszystkie państwa członkowskie należy również informować o mniej ważnych przypadkach.
- (78) Aby zapewnić skuteczne egzekwowanie wymogów i zaostrzyć nadzór rynku w państwach członkowskich, a także zapewnić zgodność z przepisami rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia minimalnej liczby kontroli, które mają być przeprowadzane przez organy nadzoru rynku w odniesieniu do poszczególnych grup lub rodzin wyrobów lub w związku z określonymi wymogami oraz w celu ustanowienia minimalnych wymogów dotyczących zasobów.
- (79) Ponadto, aby poprawić przeciętnie niewielki potencjał organów nadzoru rynku w zakresie nadzoru rynku i zapewnić większą zgodność z przepisami rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, należy zapewnić bardziej szczegółowe wsparcie w zakresie koordynacji administracyjnej oraz przyznać im prawa do dochodzenia od podmiotów gospodarczych zwrotu kosztów kontroli i badań.
- (80) Aby stworzyć zachętę do zwiększania potencjału organów nadzoru rynku w zakresie nadzoru rynku oraz zapewnić zgodność z przepisami rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, państwa członkowskie powinny składać sprawozdania ze swojej działalności w zakresie nadzoru rynku dotyczącej wyrobów objętych niniejszym rozporządzeniem, w tym nałożonych sankcji.
- (81) Aby lepiej służyć podmiotom gospodarczym, punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych powinny stać się bardziej skuteczne i w związku z tym otrzymać więcej

środków. Aby ułatwić pracę podmiotom gospodarczym, należy dopracować i rozszerzyć zadania punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych, tak aby obejmowały one informacje na temat przepisów dotyczących wyrobów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu i aktach przyjętych na jego podstawie.

- (82) Należy ustanowić odpowiedni, skuteczny i opłacalny mechanizm koordynacji w celu zapewnienia spójnego stosowania ustanowionych obowiązków i wymogów oraz wzmocnienia całego systemu, biorąc również pod uwagę fakt, że mogą pojawić się nowe kwestie interpretacyjne dotyczące bezpieczeństwa i zrównoważoności wyrobów i obiektów budowlanych. Ponieważ rozbieżne decyzje stwarzają nierówne szanse, przyczyniają się do większej złożoności ram prawnych, tworzą bariery dla swobodnego przepływu na rynku wewnętrznym oraz dodatkowe obciążenia administracyjne i koszty dla podmiotów gospodarczych, należy zapobiegać przyjmowaniu takich rozbieżnych decyzji za pośrednictwem tego mechanizmu koordynacji.
- (83) W szczególności należy zatem utworzyć europejski system informacji w celu gromadzenia zapytań interpretacyjnych, znalezienia odpowiednich wspólnych rozwiązań i usprawnienia wymiany informacji w tym zakresie. Aby ułatwić wymianę informacji, system taki powinien opierać się na systemach krajowych. W ramach tych systemów krajowych należy również identyfikować przypadki niejednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia, aby zagwarantować, że te rozbieżne praktyki nie staną się powszechne i trwałe.
- (84) Scentralizowana rejestracja informacji na temat wyrobów zapewnia większą przejrzystość z korzyścią dla bezpieczeństwa wyrobów oraz ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, a jednocześnie zmniejsza obciążenia administracyjne i koszty ponoszone przez podmioty gospodarcze. W związku z tym Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 291 TFUE w celu ustanowienia scentralizowanej unijnej bazy danych wyrobów budowlanych lub scentralizowanego unijnego systemu informacji dotyczących wyrobów budowlanych. Obecnie nie można dokonać oceny zalet i wad możliwych rozwiązań, dlatego w stosownych przypadkach Komisja powinna posiadać uprawnienia do wyboru jednego z tych rozwiązań.
- (85) Aby podnieść poziom ich kompetencji, zharmonizować ich proces decyzyjny i stworzyć równe szanse dla podmiotów gospodarczych, należy zorganizować szkolenia dla organów nadzoru rynku, punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych, organów wyznaczających, JOT, organów notyfikujących i jednostek notyfikowanych. Do osiągnięcia tych samych celów należy również dążyć poprzez wymiany pracowników między organami nadzoru rynku, organami notyfikującymi i jednostkami notyfikowanymi z co najmniej dwóch państw członkowskich.
- (86) Państwa członkowskie nie zawsze posiadają kompetencje techniczne pozwalające im na wypełnienie wszystkich obowiązków spoczywających na nich zgodnie z przepisami Unii łącznie w odniesieniu do wszystkich sektorów wyrobów. W związku z tym uzyskują nieformalne wsparcie od innych większych państw członkowskich. Ponieważ takiego wsparcia w niektórych przypadkach nie da się uniknąć, a w innych jest ono wskazane, w niniejszym rozporządzeniu należy określić podstawowe zasady udzielania takiego wsparcia, a mianowicie sprecyzować zakresy odpowiedzialności. Ponadto wyzwaniem dla państw członkowskich jest rosnąca złożoność techniczna wyrobów i przepisów mających zastosowanie łącznie do wszystkich aspektów i sektorów wyrobów, co wskazuje na możliwość osiągnięcia lepszych wyników dzięki specjalizacji i podziałowi pracy między państwami członkowskimi. Niniejsze

rozporządzenie powinno zatem zarówno odzwierciedlać szczególną sytuację poszczególnych państw członkowskich, jak i umożliwiać zbadanie potencjalnej wartości dodanej specjalizacji i podziału pracy między państwami członkowskimi.

- (87) Działalność gospodarcza w zakresie wyrobów budowlanych powoli, ale systematycznie przybiera coraz bardziej międzynarodowy charakter. W związku z tym pojawiają się sytuacje, w których należy przeciwdziałać niezgodnościom podmiotów gospodarczych mających siedzibę poza Unią. Z uwagi na to, że państwa trzecie w zasadzie nie są gotowe do wspierania egzekwowania prawa Unii na swoim terytorium, jeśli Unia nie zapewnia im w zamian możliwości udzielenia pomocy, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć pewne uprawnienia w zakresie współpracy międzynarodowej.
- (88) Pewna liczba państw trzecich stosuje unijne przepisy dotyczące wyrobów lub przynajmniej uznaje certyfikaty wydane na ich podstawie, czy to na podstawie umów międzynarodowych, czy jednostronnie – przy czym w obu przypadkach leży to w interesie Unii. Aby zachęcić takie państwa trzecie do kontynuowania tej praktyki, a inne państwa trzecie do podjęcia podobnych działań, państwom trzecim stosującym unijne przepisy dotyczące wyrobów lub uznającym certyfikaty wydane na podstawie tych przepisów należy zapewnić pewne dodatkowe możliwości. Z tego powodu powinna istnieć możliwość wspierania tych szczególnie skłonnych do współpracy państw trzecich poprzez umożliwienie im udziału w niektórych szkoleniach oraz możliwość udziału w unijnej bazie danych wyrobów budowlanych lub unijnym systemie informacji dotyczących wyrobów budowlanych, w systemie informacyjnym służącym do zharmonizowanego podejmowania decyzji oraz w wymianie informacji między organami. Ponadto z tego samego powodu powinna istnieć możliwość informowania tych szczególnie skłonnych do współpracy państw trzecich o niezgodnych z wymogami lub ryzykownych wyrobach.
- (89) Aby zachęcić do stosowania zrównoważonych wyrobów budowlanych, unikając jednocześnie zakłóceń na rynku i zachowując zgodność z przepisami rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, zachęty do stosowania zrównoważonych wyrobów budowlanych oferowane przez państwa członkowskie powinny dotyczyć najbardziej zrównoważonych wyrobów i być nieodłącznym elementem wymiany informacji między państwami członkowskimi.
- (90) Aby zwiększyć stosowanie zrównoważonych wyrobów budowlanych, unikając jednocześnie zakłóceń na rynku i zapewniając zgodność z przepisami rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, w ramach praktyki udzielania zamówień publicznych w państwach członkowskich spośród wyrobów zgodnych z wymogami należy wybierać wyroby najbardziej zrównoważone. Wymogi mające zastosowanie do zamówień publicznych, określone w aktach wykonawczych, należy ustanowić zgodnie z obiektywnymi, przejrzystymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.
- (91) Zamówienia publiczne odpowiadają 14 % PKB Unii. Aby przyczynić się do realizacji celu, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej, poprawa efektywności energetycznej i zasobooszczędności oraz przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, która chroni zdrowie publiczne i różnorodność biologiczną, instytucje i podmioty zamawiające należy, w stosownych przypadkach, zobowiązać do dostosowania swoich zamówień do konkretnych kryteriów lub celów dotyczących zielonych zamówień publicznych, które zostaną określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Kryteriów lub celów określonych

w aktach delegowanych dla poszczególnych grup wyrobów należy przestrzegać nie tylko w przypadku bezpośredniego udzielania zamówień na te wyroby w ramach zamówień na dostawy, lecz również w ramach zamówień na roboty budowlane lub usługi, jeżeli wyroby te będą wykorzystywane do prowadzenia działalności stanowiącej przedmiot tych zamówień. W porównaniu z podejściem dobrowolnym obowiązkowe kryteria lub cele zapewnią maksymalizację efektu dźwigni w zakresie wydatków publicznych mającego na celu zwiększenie popytu na wyroby o lepszych właściwościach użytkowych. Kryteria te powinny być przejrzyste, obiektywne i niedyskryminujące.

- (92) W celu uwzględnienia postępu technicznego i wiedzy technicznej na temat nowych dowodów naukowych, zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, ułatwienia dostępu do informacji i zapewnienia jednolitego wdrażania przepisów, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do ustanawiania i zmiany przepisów i wymogów technicznych dotyczących poszczególnych wyrobów; określania mających zastosowanie systemów oceny i weryfikacji; określania warunków, na jakich obowiązki wynikające z innych przepisów prawa Unii powodują wypełnienie niektórych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia; zmiany wzoru deklaracji właściwości użytkowych i deklaracji zgodności; ustanawiania dodatkowych obowiązków producentów; zmiany i uzupełniania przepisów proceduralnych dotyczących opracowywania europejskich dokumentów oceny; ustanawiania wymogów minimalnych dla organów nadzoru rynku; utworzenia unijnej bazy danych wyrobów budowlanych lub unijnego systemu informacji dotyczących wyrobów budowlanych; ustanawiania wymogów dotyczących zielonych zamówień publicznych oraz określania minimalnych sankcji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁴¹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (93) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w celu ustanowienia środków przekazywania informacji; szczegółowego określenia sposobu wykonywania obowiązków i praw podmiotów gospodarczych; przyjęcia formatu europejskiej oceny technicznej; ustanowienia minimalnych zasobów wymaganych przez jednostki notyfikowane oraz umożliwienia organom państw trzecich dostęp do systemów informacyjnych na potrzeby zharmonizowanego podejmowania decyzji, do unijnej bazy danych wyrobów budowlanych lub unijnego systemu informacji dotyczących wyrobów budowlanych oraz do szkoleń prowadzonych w kontekście niniejszego rozporządzenia. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁴².

⁴¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁴² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (94) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie jeżeli jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą w uzasadnionych przypadkach związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem ludzi lub ochroną środowiska.
- (95) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 określono przepisy dotyczące horyzontalnych ram nadzoru rynku i kontroli produktów wprowadzanych na rynek Unii. W celu zapewnienia, aby wyroby, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, i które korzystają ze swobodnego przepływu towarów w Unii, spełniały wymogi zapewniające wysoki poziom ochrony interesów publicznych, takich jak ochrona zdrowia ludzkiego i bezpieczeństwa oraz ochrona środowiska, rozporządzenie to powinno mieć zastosowanie również do wyrobów objętych niniejszym rozporządzeniem, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie ma przepisów szczegółowych mających taki sam cel, charakter lub skutek. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2019/1020.
- (96) Aby usprawnić wykonanie niniejszego rozporządzenia i zmniejszyć obciążenie podmiotów gospodarczych, powinna istnieć możliwość składania wniosków i podejmowania decyzji w formie papierowej lub w powszechnie stosowanym formacie elektronicznym. Aby uzyskać pewność prawa, wnioski i decyzje powinny być ważne tylko wtedy, gdy podpis elektroniczny spełnia wymogi określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 i gdy osobie podpisującej powierzono reprezentowanie organu lub podmiotu gospodarczego, zgodnie z prawem poszczególnych państw członkowskich lub prawem Unii.
- (97) Aby jeszcze bardziej zmniejszyć obciążenie podmiotów gospodarczych, powinna istnieć możliwość dostarczenia dokumentacji w powszechnie stosowanym formacie elektronicznym oraz domyślnego wypełniania wymogów informacyjnych drogą elektroniczną.
- (98) W celu zapewnienia wysokiego poziomu zgodności z niniejszym rozporządzeniem państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar stosowanych w przypadku niezgodności i zapewnić egzekwowanie tych przepisów. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Aby zapewnić osiągnięcie tych celów oraz zharmonizowane kary, Komisji należy przyznać uprawnienia do ustanawiania minimalnych kar w drodze aktów przyjętych na podstawie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (99) W celu zagwarantowania pewności prawa należy określić, czy i jak długo wyznaczenie punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych, JOT lub jednostek notyfikowanych, a także normy zharmonizowane, europejskie dokumenty oceny, europejskie oceny techniczne i certyfikaty jednostek notyfikowanych lub sprawozdania z badań przyjęte lub wydane na podstawie rozporządzenia (UE) 305/2011 zachowują skutki prawne na podstawie niniejszego rozporządzenia. Odpowiednie okresy przejściowe powinny być wystarczająco długie, aby uniknąć wąskich gardeł w zakresie wyznaczania jednostek notyfikowanych i JOT oraz przyjmowania lub wydawania europejskich dokumentów oceny, europejskich ocen technicznych oraz certyfikatów jednostki notyfikowanej lub sprawozdań z badań.
- (100) Aby zagwarantować pewność prawa, należy sprecyzować, jak długo wyroby wprowadzane na obrotu na podstawie europejskich dokumentów oceny przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 mogą pozostawać w sieci dystrybucji, a tym samym być dalej udostępniane na rynku. Podobnie jak w przypadku praktyki stosowanej na podstawie innych przepisów dotyczących wyrobów, za odpowiedni okres uważa się pięć lat po upływie terminu ważności europejskiej oceny technicznej,

na podstawie której zostały one wprowadzone do obrotu. W ten sposób w ciągu sześciu lat od wejścia w życie zharmonizowanej specyfikacji technicznej przyjętej na podstawie niniejszego rozporządzenia wszystkie wyroby sprzedawane użytkownikom będą zgodne z tą zharmonizowaną specyfikacją techniczną i z niniejszym rozporządzeniem.

- (101) Zarówno zasadnicze charakterystyki wyrobów budowlanych, jak i metody ich oceny można określić wyłącznie w ramach zharmonizowanych specyfikacji technicznych, które zostaną opracowane dla poszczególnych grup i rodzin wyrobów. W związku z tym wymogi i zobowiązania nałożone na podmioty gospodarcze w odniesieniu do określonej grupy lub rodziny wyrobów należy stosować obowiązkowo dopiero po upływie sześciu miesięcy od wejścia w życie zharmonizowanej specyfikacji technicznej obejmującej daną grupę lub rodzinę wyrobów.
- (102) Aby ułatwić sprawne wprowadzanie przyszłych zharmonizowanych specyfikacji technicznych, uwzględniając również czas potrzebny do sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych lub deklaracji zgodności, należy zezwolić podmiotom gospodarczym na dobrowolne stosowanie niniejszego rozporządzenia od dnia wejścia w życie zharmonizowanych specyfikacji technicznych.
- (103) Należy unikać sytuacji, w której podmioty gospodarcze mogłyby w sposób trwały obchodzić stosowanie niniejszego rozporządzenia poprzez zastosowanie zharmonizowanych specyfikacji technicznych przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011. Z tego powodu Komisja powinna wycofać z Dziennika Urzędowego odniesienia do norm zharmonizowanych i europejskich dokumentów oceny opublikowanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 i obejmujących daną grupę lub rodzinę wyrobów przed upływem dwóch lat od wejścia w życie zharmonizowanej specyfikacji technicznej przyjętej na podstawie niniejszego rozporządzenia i obejmującej tę grupę lub rodzinę wyrobów.
- (104) Aby w pełni uwzględnić ocenę oddziaływania na środowisko wyrobów budowlanych oraz odpowiednio uwzględnić wymogi dotyczące wyrobów, które obowiązują nawet w obecnych zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, należy opracować bardziej kompleksowy załącznik I, w którym należy również zawrzeć szczegółowy wykaz zasadniczych charakterystyk związanych z oceną cyklu życia oraz kompletne ramy ustalania wymogów dotyczących wyrobów. Należy również wyeliminować przypadki pokrywania się podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych i przedstawić wyjaśnienia.
- (105) Aby doprowadzić do minimalnej intensywności kontroli oceny i weryfikacji producentów przez jednostki notyfikowane oraz zapewnić równe szanse zarówno dla producentów, jak i jednostek notyfikowanych, w załączniku V dotyczącym systemów oceny i weryfikacji należy bardziej precyzyjnie i kompleksowo określić zadania producentów i jednostek notyfikowanych w ramach różnych możliwych systemów oceny i weryfikacji. Ponadto w załączniku tym należy określić oceny i weryfikacje, które należy przeprowadzić w celu sprawdzenia zrównoważenia środowiskowego wyrobów pod względem właściwości użytkowych i wymogów dotyczących wyrobów.
- (106) Cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie swobodny obrót wyrobami budowlanymi na rynku wewnętrznym, ochrona zdrowia i bezpieczeństwa ludzi oraz ochrona środowiska, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ponieważ państwa członkowskie przejawiają tendencję do ustanawiania bardzo rozbieżnych wymogów dotyczących wyrobów budowlanych, co powoduje niejednolity poziom ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzi oraz

środowiska. Cele te można lepiej osiągnąć na szczeblu Unii w drodze ustanowienia zharmonizowanych ram oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz niektórych wymogów dotyczących wyrobów w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzi oraz ochrony środowiska. Unia może zatem przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zharmonizowane przepisy dotyczące udostępniania na rynku i bezpośredniego montażu wyrobów budowlanych – niezależnie od tego, czy odbywa się to w ramach usługi – poprzez ustalenie:

- a) zasad wyrażania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w zakresie środowiska, w tym klimatu, i bezpieczeństwa w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk;
- b) wymogów dotyczących wyrobów budowlanych w zakresie środowiska, w tym klimatu, funkcjonalności i bezpieczeństwa.

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się również zobowiązania podmiotów gospodarczych zajmujących się wyrobami budowlanymi lub ich częściami składowymi bądź wyrobami, które mogłyby zostać uznane za wyroby budowlane, mimo że zgodnie z zamierzeniem producenta nie są one wyrobami budowlanymi.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wyrobów budowlanych oraz następujących elementów:
 - a) zbiorów danych 3D wprowadzonych do obrotu w celu umożliwienia drukowania przestrzennego wyrobów budowlanych objętych niniejszym rozporządzeniem oraz wyrobów budowlanych i form wydrukowanych przestrzennie;
 - b) materiałów przeznaczonych do wykorzystania podczas drukowania przestrzennego wyrobów budowlanych na terenie budowy lub w jego pobliżu lub do produkcji przy użyciu form na terenie budowy lub w jego pobliżu;
 - c) wyrobów budowlanych produkowanych na terenie budowy w celu natychmiastowego wbudowania ich w obiekty budowlane, bez konieczności podjęcia oddzielnych działań handlowych zmierzających do wprowadzenia ich do obrotu;

- d) części kluczowych wyrobów objętych niniejszym rozporządzeniem;
- e) części lub materiałów przeznaczonych do stosowania w wyrobach objętych niniejszym rozporządzeniem, jeśli wniesie o to producent tych części lub materiałów;
- f) zestawów lub zespołów, jeżeli ich skład określono i ujęto w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych lub europejskich dokumentach oceny;
- g) domów jednorodzinnych prefabrykowanych jednokondygnacyjnych o powierzchni użytkowej mniejszej niż 180 m² lub dwukondygnacyjnych o powierzchni użytkowej mniejszej niż 100 m² na kondygnację.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do domów, o których mowa w lit. g), powiadamiając o tym Komisję.

2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do używanych wyrobów budowlanych i używanych elementów, o których mowa w ust. 1, w każdym z następujących przypadków:

- a) używane wyroby budowlane lub elementy są przywożone z państw trzecich bez uprzedniego wprowadzenia ich do obrotu w Unii;
- b) podmiot gospodarczy zmienił zamierzone zastosowanie używanych wyrobów budowlanych lub elementów w stosunku do zamierzonego zastosowania przypisanego tym wyrobom budowlanym lub elementom przez pierwotnego producenta w inny sposób niż przez ograniczenie właściwości użytkowych lub zamierzonego zastosowania, lub wyłącznie do celów dekoracyjnych, przy czym cele te ustalono z uwagi na brak jakiegokolwiek funkcji konstrukcyjnej obiektów budowlanych;
- c) podmiot gospodarczy udostępniający na rynku używane wyroby budowlane lub elementy deklaruje dla nich charakterystyki lub zapewnia spełnienie wymogów dotyczących wyrobów określonych w załączniku I, dodatkowych lub różnych od charakterystyk i wymogów zadeklarowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (UE) 305/2011, w przypadku gdy używany wyrób budowlany lub element został po raz pierwszy wprowadzony do obrotu;
- d) używane wyroby budowlane lub elementy zostały poddane procesowi przekształcenia wykraczającemu poza naprawę, czyszczenie i regularną konserwację („wyrób poddany regeneracji”);
- e) podmiot gospodarczy udostępniający na rynku używane wyroby budowlane lub elementy decyduje się na zastosowanie niniejszego rozporządzenia.

3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

- a) dźwigów objętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/33/UE⁴³, schodów ruchomych i ich części składowych;
- b) kotłów, rur, zbiorników i urządzeń pomocniczych oraz innych wyrobów mających styczność z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;

⁴³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/33/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów i elementów bezpieczeństwa do dźwigów (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 251).

- c) systemów oczyszczania ścieków;
 - d) urządzeń sanitarnych;
 - e) wyrobów związanych z sygnalizacją świetlną.
4. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do usług drukowania przestrzennego wyrobów budowlanych i elementów objętych niniejszym rozporządzeniem. Usługi drukowania przestrzennego obejmują wynajem maszyn do drukowania przestrzennego, które mogą być wykorzystywane do produkcji wyrobów budowlanych i elementów objętych niniejszym rozporządzeniem.

Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do usług związanych z:

- produkcją i komercjalizacją wyrobów budowlanych lub elementów objętych niniejszym rozporządzeniem, oraz
 - z demontażem, przygotowaniem do ponownego użycia, regeneracją wyrobów i handlem używanymi wyrobami budowlanymi lub elementami objętymi niniejszym rozporządzeniem.
5. Państwa członkowskie mogą wyłączyć ze stosowania niniejszego rozporządzenia wyroby budowlane i elementy objęte niniejszym rozporządzeniem, które są wprowadzane do obrotu lub bezpośrednio instalowane w regionach najbardziej oddalonych Unii Europejskiej w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję Europejską i pozostałe państwa członkowskie o przepisach, w których przewidziano takie wyłączenia. Państwa członkowskie zapewniają, aby wyroby lub elementy budowlane podlegające wyłączeniu nie były opatrzone oznakowaniem CE zgodnie z art. 16. Wyrobów lub elementów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub bezpośrednio wbudowanych na podstawie takiego wyłączenia nie uznaje się za wprowadzone do obrotu lub bezpośrednio wbudowane w Unii w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „wyrób budowlany” oznacza każdy uformowany lub bezkształtny element fizyczny, łącznie z jego opakowaniem i instrukcją obsługi, lub zestaw bądź zespół łączący takie elementy, który jest wprowadzany do obrotu lub produkowany w celu trwałego wbudowania w obiekty budowlane lub ich części na terenie Unii, z wyjątkiem elementów, które z konieczności najpierw zostają trwale połączone w zespół, zestaw lub inny wyrób budowlany, zanim zostaną trwale wbudowane w obiekty budowlane;
- 2) „stały” oznacza trwający dwa lata lub dłużej;
- 3) „wyrób” oznacza wyrób budowlany lub inny element objęty niniejszym rozporządzeniem zgodnie z art. 2 ust. 1–3;
- 4) „udostępnianie na rynku” oznacza każde dostarczanie wyrobu w celu dystrybucji lub zastosowania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie, niezależnie od tego, czy w ramach świadczenia usługi;
- 5) „bezpośredni montaż” oznacza montaż wyrobu w obiekcie budowlanym klienta bez uprzedniego udostępnienia go na rynku lub montaż domu jednorodzinnego objętego

niniejszym rozporządzeniem, niezależnie od tego, czy odbywa się on w ramach świadczenia usługi;

- 6) „właściwości użytkowe” oznaczają stopień, w jakim wyrób odznacza się określonymi skalowalnymi, zasadniczymi charakterystykami;
- 7) „zasadnicze charakterystyki” oznaczają te cechy wyrobu, które odnoszą się do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, określonych w załączniku I część A pkt 1 lub które wymieniono w załączniku I część A pkt 2;
- 8) „wymogi dotyczące wyrobów” oznaczają wartość progową lub inną cechę, którą wyrób musi spełniać, zanim zostanie wprowadzony na rynek lub bezpośrednio zamontowany, w tym wymogi dotyczące etykietowania i instrukcji obsługi lub innych informacji, które należy przedstawić;
- 9) „podmiot gospodarczy” oznacza producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora, dostawcę usług realizacji zamówień, dostawcę usług drukowania przestrzennego, producenta, importera lub dystrybutora materiałów przeznaczonych do drukowania przestrzennego wyrobów, sprzedawcę internetowego, brokera, dostawcę, usługodawcę, producenta OBL lub każdą inną osobę fizyczną lub prawną, inną niż organy, jednostki notyfikowane, jednostki ds. oceny technicznej i punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych, które podlegają niniejszemu rozporządzeniu w odniesieniu do wytwarzania, demontażu w celu ponownego użycia, regeneracji wyrobów lub przepakowywania wyrobów, lub udostępniania tych wyrobów na rynku, lub ich bezpośredniego montażu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, oraz podmioty gospodarcze określone w art. 3 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020⁴⁴;
- 10) „dostawca usług drukowania przestrzennego” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która świadczy, w ramach działalności handlowej, jedną z następujących usług: wynajem lub leasing drukarek 3D, drukowanie zbiorów danych do drukowania przestrzennego lub pośrednictwo w świadczeniu jednej z tych usług, niezależnie od tego, czy materiał do drukowania jest dostarczany przez tę osobę;
- 11) „materiały przeznaczone do drukowania przestrzennego wyrobów” oznaczają wszelkie materiały przeznaczone do drukowania przestrzennego wyrobów, w przypadku których odpowiednie podmioty gospodarcze nie wykluczyły wyraźnie i konsekwentnie ich zastosowania jako materiałów do drukowania przestrzennego;
- 12) „producent” oznacza producenta zgodnie z definicją w art. 8 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 13) „zbiory danych 3D” oznaczają zbiór danych liczbowych opisujących kształt obiektu poprzez jego wymiary zewnętrzne i wgłębienia, w celu umożliwienia drukowania przestrzennego tego obiektu;
- 14) „obiekty budowlane” oznaczają budynki i budowle, które mogą znajdować się zarówno nad ziemią, jak i w wodzie, w tym mosty, tunele, pylony i inne urządzenia do przesyłu energii elektrycznej, kable komunikacyjne, rurociągi, akwedukty, tamy, porty lotnicze, porty, drogi wodne oraz instalacje, które stanowią podstawę torów kolejowych, ale z wyłączeniem wiatraków, platform wiertniczych lub zakładów chemicznych, przemysłowych instalacji produkcyjnych, instalacji rolniczych,

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

instalacji do wytwarzania energii elektrycznej, instalacji wojskowych, przy czym ich schronieniami mogą być budynkami;

- 15) „budynki” oznaczają obiekty, inne niż kontenery, dające schronienie ludziom, zwierzętom lub przedmiotom, które są trwale przytwierdzone do podłoża albo mogą być transportowane wyłącznie za pomocą specjalnego sprzętu, przy czym ich powierzchnia użytkowa wynosi co najmniej 20 m² na jednej lub kilku kondygnacjach;
- 16) „poziom” oznacza wynik oceny właściwości użytkowych wyrobu w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk, wyrażony jako wartość liczbowa;
- 17) „klasa” oznacza zakres poziomów właściwości użytkowych wyrobu ograniczony wartością minimalną i maksymalną;
- 18) „wartość progowa” oznacza obowiązkowy minimalny lub maksymalny poziom właściwości użytkowych wyrobu w odniesieniu do określonych zasadniczych charakterystyk;
- 19) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie po raz pierwszy wyrobu na rynku unijnym lub udostępnienie po raz pierwszy wyrobu używanego, jeżeli spełniony jest którykolwiek z warunków określonych w art. 2 ust. 2, lub wyrobu poddanego regeneracji;
- 20) „część kluczowa” oznacza część wyrobu, którą zgodnie z przeznaczeniem określonym przez jego producenta lub podmiot gospodarczy, stosuje się jako część składową lub część zamienną wyrobu, i którą określono w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych jako istotną dla charakterystyki, bezpieczeństwa lub właściwości użytkowych wyrobu;
- 21) „zestaw” oznacza wyrób wprowadzony do obrotu przez jeden podmiot gospodarczy jako zestaw co najmniej dwóch odrębnych elementów, z których żaden nie musi być wyrobem, przeznaczony do łącznego wbudowania w obiekty budowlane;
- 22) „zespół” oznacza zestaw co najmniej dwóch odrębnych elementów, z których jeden jest wyrobem;
- 23) „europejski dokument oceny” oznacza dokument przyjęty przez organizację jednostek ds. oceny technicznej do celów wydawania europejskich ocen technicznych;
- 24) „wyrób używany” oznacza wyrób, który nie jest odpadem w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE i który został wbudowany co najmniej raz w dany obiekt budowlany oraz
 - a) nie został poddany procesowi wykraczającemu poza naprawę, czyszczenie lub regularną konserwację, określonego przez pierwotnego producenta w instrukcji obsługi lub uznanemu za konieczny zgodnie z powszechną wiedzą z zakresu inżynierii lądowej;
 - b) nie został poddany procesowi wykraczającemu poza naprawę, czyszczenie i regularną konserwację lub „przygotowanie do ponownego użycia” w rozumieniu art. 3 pkt 16 dyrektywy 2008/98/WE po jego zdemontowaniu;
- 25) „zamierzone zastosowanie” oznacza zastosowanie przewidziane przez producenta, w tym warunki użytkowania określone w dokumentacji technicznej, na etykietach, w instrukcjach obsługi lub w materiałach reklamowych, przy czym zastosowania

wymienione tylko w jednym z tych dokumentów wchodzą już w zakres „zamierzonego zastosowania”;

- 26) „naprawa” oznacza proces przywracania wadliwego wyrobu do stanu, w którym może on spełniać swoją funkcję zgodnie z zamierzonym zastosowaniem;
- 27) „konserwacja” oznacza czynność wykonywaną w celu utrzymania wyrobu w stanie, w którym może on funkcjonować zgodnie z wymogami;
- 28) „wyrób poddany regeneracji” oznacza wyrób, który nie jest odpadem zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE, ale który wbudowano co najmniej raz w dany obiekt budowlany i który poddano procesowi przekształcenia wykraczającemu poza naprawę, czyszczenie i regularną konserwację;
- 29) „ryzyko” oznacza ryzyko zgodnie z definicją w art. 3 pkt 18 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 30) „przygotowanie do ponownego użycia” oznacza procesy odzysku polegające na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach których wyroby lub ich części składowe są przygotowywane do tego, by mogły być ponownie wykorzystywane bez jakichkolwiek innych czynności przetwarzania wstępnego;
- 31) „typ wyrobu” oznacza abstrakcyjny model poszczególnych wyrobów, określony w ramach zamierzonego zastosowania oraz zestaw charakterystyk, które wykluczają wszelkie różnice w odniesieniu do właściwości użytkowych lub spełnienia wymogów dotyczących wyrobów, określonych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie, wytworzonych w określonym procesie produkcyjnym przy użyciu danej kombinacji surowców lub części składowych, przy czym identyczne elementy różnych producentów również należą do różnych typów wyrobów;
- 32) „stan wiedzy naukowej i technicznej” oznacza sposób osiągnięcia określonego celu, który jest najbardziej efektywny i zaawansowany albo zbliżony do niego, a więc wykracza poza przeciętne sposoby, które można wybrać;
- 33) „recykling” oznacza recykling zdefiniowany w art. 3 pkt 17 dyrektywy 2008/98/WE;
- 34) „dostawca usług realizacji zamówień” oznacza dostawcę usług realizacji zamówień zgodnie z definicją w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 35) „rodzina wyrobów” oznacza wszystkie typy wyrobów należące do grup wyrobów wymienionych w załączniku IV tabela 1;
- 36) „kategoria wyrobów” oznacza podzbiór typów wyrobów należących do określonej rodziny wyrobów, obejmujący te typy wyrobów, które łączy ich wspólne zamierzone zastosowanie zgodnie ze zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi lub europejskimi dokumentami oceny;
- 37) „zakładowa kontrola produkcji” oznacza udokumentowaną, stałą i wewnętrzną kontrolę produkcji w zakładzie produkcyjnym w odniesieniu do niektórych parametrów lub aspektów jakościowych, odzwierciedlających specyfikę danej rodziny wyrobów lub grupy i procesów produkcyjnych, której celem jest zapewnienie stałości właściwości użytkowych lub ciągłego spełniania wymogów dotyczących wyrobów, prowadzoną zgodnie z załącznikiem V;
- 38) „strefa zharmonizowana” oznacza sferę objętą wspólnie niniejszym rozporządzeniem, zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi oraz aktami Komisji o zasięgu ogólnym przyjętymi na podstawie niniejszego rozporządzenia;

- 39) „prawo Unii” oznacza Traktat o Unii Europejskiej, Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ogólne zasady prawa, akty o zasięgu ogólnym, o którym mowa w art. 288 akapit drugi, trzeci i czwarty TFUE, oraz wszelkie umowy międzynarodowe, których Unia jest stroną lub których stronami są Unia i jej państwa członkowskie;
- 40) „importer” oznacza importera zgodnie z definicją w art. 3 pkt 9 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 41) „dystrybutor” oznacza dystrybutora zgodnie z definicją w art. 3 pkt 10 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 42) „produkowany jednostkowo” oznacza, że ze względu na specyfikacje klienta występuje różnica dotycząca metody produkcji w porównaniu z wszystkimi innymi wyrobami wytwarzanymi dla innych klientów przez dany podmiot gospodarczy;
- 43) „mikroprzedsiębiorstwo” oznacza mikroprzedsiębiorstwo, o którym mowa w załączniku do zalecenia Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji przedsiębiorstw mikro, małych i średnich;
- 44) „wykonywany na zamówienie” oznacza, że ze względu na specyfikacje klienta występują różnice pod względem rozmiaru lub materiału w porównaniu z wszystkimi innymi wyrobami wytwarzanymi dla innych klientów przez dany podmiot gospodarczy;
- 45) „odnośnik bezpośredni” oznacza łącze internetowe do strony internetowej, które jest stałe zarówno ze względu na swoją treść, jak i adres („URL”);
- 46) „zharmonizowane specyfikacje techniczne” oznaczają normy dotyczące wyrobów budowlanych ustanowione zgodnie z art. 4 ust. 2, do których odniesienie opublikowano w Dzienniku Urzędowym zgodnie z art. 34 i w związku z tym stały się one obowiązkowe do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, oraz akty delegowane przyjęte na podstawie art. 4 ust. 3 i 4, art. 5 ust. 2 lub art. 22 ust. 4, w których zawarto zalecenia techniczne;
- 47) „norma dotycząca wyrobów budowlanych” oznacza normę przyjętą przez europejską organizację normalizacyjną na podstawie złożonego przez Komisję wniosku w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia, do której odniesienie opublikowano w Dzienniku Urzędowym zgodnie z art. 34, niezależnie od tego, czy stosowanie takiej normy jest obowiązkowe do celów stosowania na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 34 ust. 2, czy też pozostaje dobrowolne zgodnie z art. 5 ust. 2, art. 22 ust. 4 i art. 34 ust. 3;
- 48) „wyrób podwójnego zastosowania” oznacza wyrób, który zgodnie z przeznaczeniem określonym przez jego producenta stosuje się jako produkt oraz jako element o innym przeznaczeniu, który nie wchodziłby w zakres niniejszego rozporządzenia, gdyby miał to inne zamierzone zastosowanie;
- 49) „europejska organizacja normalizacyjna” oznacza europejską organizację normalizacyjną zgodnie z definicją w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) 1025/2012;
- 50) „europejska ocena techniczna” oznacza udokumentowaną ocenę właściwości użytkowych wyrobu w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk zgodnie z odnośnym europejskim dokumentem oceny;
- 51) „ekwiwalent pełnego czasu pracy” oznacza siłę roboczą jednej osoby zatrudnionej w pełnym wymiarze czasu pracy, zgodnie z definicją danego państwa

członkowskiego, lub siłę roboczą kilku osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy, pracujących razem taką samą liczbę godzin dziennie lub tygodniowo;

- 52) „nieseryjny proces produkcyjny” oznacza proces, który nie jest ani w przeważającej mierze zautomatyzowany, ani służącym produkcji z wykorzystaniem technik linii montażowej, ani też powtarzający więcej niż 100 razy w roku przez dany podmiot gospodarczy lub podmioty gospodarcze należące do tej samej grupy przedsiębiorstw, określonej przez wspólną osobę fizyczną lub prawną sprawującą kontrolę, lub tę samą strukturę organizacyjną;
- 53) „wycofanie z obrotu” oznacza wycofanie z obrotu zgodnie z definicją w art. 3 pkt 23 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 54) „odzyskanie produktu” oznacza odzyskanie produktu zgodnie z definicją w art. 3 pkt 22 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 55) „internetowa platforma handlowa” oznacza dostawcę usług pośrednich wykorzystującego oprogramowanie, w tym stronę internetową, jej część lub aplikacje, który umożliwia klientom zawieranie z podmiotami gospodarczymi umów na odległość dotyczących sprzedaży wyrobów;
- 56) „interfejs internetowy” oznacza interfejs online zdefiniowany w art. 3 pkt 15 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 57) „broker” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną świadczącą usługę pośrednictwa w zakresie wprowadzania wyrobów do obrotu lub ich bezpośredniego montażu;
- 58) „producent OBL” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną niebędącą producentem, która chce sprzedawać wyrób jako własny i w związku z tym umieszcza swoją nazwę, znak towarowy lub etykietę oprócz obowiązkowych oznakowań innych podmiotów gospodarczych;
- 59) „dostawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną dostarczającą surowce lub produkty pośrednie producentom lub innym osobom dostarczającym surowce lub produkty pośrednie producentom;
- 60) „usługodawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną świadczącą usługi na rzecz producenta lub dostawcy części kluczowej, pod warunkiem, że usługi te są związane z wytwarzaniem wyrobów, w tym z ich projektowaniem;
- 61) „akredytacja” oznacza akredytację określoną w art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- 62) „organ nadzoru rynku” oznacza organ nadzoru rynku zgodnie z definicją w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2019/1020;
- 63) „cykl życia” oznacza kolejne powiązane ze sobą etapy cyklu życia wyrobu, od nabycia surowca lub jego pozyskania z zasobów naturalnych, poprzez produkcję, demontaż, ewentualne ponowne użycie z uprzednią regeneracją lub bez, do ostatecznego usunięcia wyrobu;
- 64) „ponowne użycie” oznacza jakikolwiek proces, w wyniku którego wyrób lub jego części składowe, po zakończeniu swojego pierwszego użycia, są wykorzystywane do tego samego celu, do którego były przeznaczone;
- 65) „właściwy organ” oznacza organ nadzoru rynku wyznaczony zgodnie z art. 69 ust. 1;
- 66) „właściwy organ krajowy” oznacza organ nadzoru rynku wyznaczony zgodnie z art. 69 ust. 2;

- 67) „organ notyfikujący” oznacza jeden organ administracji publicznej odpowiedzialny za wyznaczanie jednostek notyfikowanych i sprawowanie nad nimi nadzoru, wyznaczony zgodnie z art. 48, o ile nie określono inaczej w odpowiednich przepisach: wyłącznie w państwie członkowskim, w którym dana jednostka notyfikowana ma siedzibę;
- 68) „organ wyznaczający” oznacza jeden organ administracji publicznej odpowiedzialny za wyznaczanie jednostek ds. oceny technicznej i nadzór nad nimi, wyznaczony zgodnie z art. 43, o ile nie określono inaczej w odpowiednich przepisach: wyłącznie w państwie członkowskim, w którym dana jednostka ds. oceny technicznej ma siedzibę;
- 69) „organ” oznacza Komisję Europejską, jej agencje oraz każdy organ notyfikujący, organ wyznaczający lub organ nadzoru rynku, o ile nie określono inaczej w odpowiednich przepisach: niezależnie od tego, w którym państwie członkowskim ma on siedzibę;
- 70) „wyrób stwarzający ryzyko” oznacza wyrób, który zawsze, podczas całego cyklu życia i nawet wtedy, gdy powstaje pośrednio, może negatywnie oddziaływać na zdrowie i bezpieczeństwo osób, środowisko lub na spełnianie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, gdy jest wbudowany w te obiekty, w stopniu, który przy uwzględnieniu stanu techniki wykracza poza wpływ uważany za uzasadniony i dopuszczalny w stosunku do jego zamierzonego zastosowania wyrobu oraz w zwykłych lub dających się racjonalnie przewidzieć warunkach stosowania;
- 71) „wyrób stwarzający poważne ryzyko” oznacza produkt stwarzający poważne ryzyko zgodnie z definicją w art. 3 pkt 20 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Artykuł 4

Zasadnicze charakterystyki wyrobów

1. Podstawowe wymagania dotyczące obiektów budowlanych przedstawione w załączniku I część A pkt 1 są podstawą opracowania zleceń normalizacji i zharmonizowanych specyfikacji technicznych.
2. Zasadnicze charakterystyki określone zgodnie z ust. 1 lub wymienione w załączniku I część A pkt 2 oraz metody ich oceny określa się w normach, które są obowiązkowe do celów stosowania niniejszego rozporządzenia. Zasadnicze charakterystyki wyrobów określa się w świetle podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, z uwzględnieniem potrzeb regulacyjnych państw członkowskich.

Komisja może wystawiać zlecenia normalizacji, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 ustanawiającego podstawowe zasady i fundamenty tworzenia zasadniczych charakterystyk i metod ich oceny.

Odpowiednie zlecenia normalizacji mogą również obejmować zlecenie, aby europejska organizacja normalizacyjna określiła w normach, o których mowa w pierwszym akapicie, dobrowolne lub obowiązkowe wartości progowe i klasy właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk oraz tego, które z zasadniczych charakterystyk mogą lub muszą być deklarowane przez producentów. W takim przypadku Komisja w zleceniu normalizacji określa

podstawowe zasady i fundamenty ustanowienia wartości progowych, klas i obowiązkowych charakterystyk.

Przed opublikowaniem odniesienia do nich w Dzienniku Urzędowym zgodnie z art. 34 Komisja sprawdza, czy w ramach norm przestrzega się poszanowania podstawowych zasad, kamieni węgielnych oraz prawa Unii.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 oraz w celu zaspokojenia potrzeb regulacyjnych państw członkowskich i realizacji celów art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 87, poprzez ustanowienie dla poszczególnych rodzin i kategorii wyrobów dobrowolnych lub obowiązkowych zasadniczych charakterystyk i metod ich oceny w którymkolwiek z następujących przypadków:
 - a) występują nieuzasadnione opóźnienia w przyjmowaniu przez europejskie organizacje normalizacyjne określonych norm, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy, przy czym nieuzasadnione opóźnienie ma miejsce wówczas, gdy europejska organizacja normalizacyjna nie przedłoży normy w terminie ustalonym w zleceniu normalizacji;
 - b) istnieje pilna potrzeba przyjęcia bardziej zharmonizowanych specyfikacji technicznych, której nie zaspokoić wyłącznie za pośrednictwem norm, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy;
 - c) jedna lub większa liczba zasadniczych charakterystyk odnoszących się do podstawowych wymogów dotyczących pracy, określonych w załączniku I część A pkt 1 lub zawartych w załączniku I część A pkt 2, nie są objęte normami, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy, do których odniesienia zostały już opublikowane w Dzienniku Urzędowym;
 - d) normy, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy, uznaje się z innych przyczyn za niewystarczające do zaspokojenia potrzeb regulacyjnych państw członkowskich lub potrzeb podmiotów gospodarczych;
 - e) normy, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy, nie są zgodne z unijnymi przepisami dotyczącymi klimatu i środowiska oraz celami w tym zakresie;
 - f) odniesienia do norm, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy, nie mogą być publikowane w Dzienniku Urzędowym z powodów określonych w art. 34 ust. 4 lub z innych powodów prawnych;
 - g) odniesienia do norm, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy, zostały wycofane z Dziennika Urzędowego lub zostały opublikowane z zastrzeżeniem.
4. Aby zaspokoić potrzeby regulacyjne państw członkowskich oraz osiągnąć cele w zakresie ochrony środowiska, bezpieczeństwa i harmonizacji określone w art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 87 poprzez określenie dla poszczególnych rodzin i kategorii wyrobów następujących elementów:
 - a) wartości progowych i klas właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk oraz tego, które z zasadniczych charakterystyk mogą lub muszą być deklarowane przez producentów;

- b) warunków, na jakich wyrób uznaje się za spełniający określoną wartość progową lub za kwalifikujący się do klasy właściwości użytkowych bez badań lub bez dalszych badań.
5. Komisja jest uprawniona do zmiany załącznika I część A w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 87 w celu dostosowania go do postępu technicznego oraz uwzględnienia nowych rodzajów ryzyka i aspektów środowiskowych.

Artykuł 5

Wymogi dotyczące wyrobów

1. Przed wprowadzeniem do obrotu lub bezpośrednim montażem wszystkie produkty objęte niniejszym rozporządzeniem spełniają ogólne, bezpośrednio stosowane wymogi dotyczące wyrobów określone w załączniku I część D oraz wymogi dotyczące wyrobów określone w załączniku I część B i C, jak określono dla odpowiedniej rodziny lub kategorii wyrobów zgodnie z ust. 2. Wymogi dotyczące wyrobów określone w załączniku I część B i C mają zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zostały określone zgodnie z ust. 2.
2. W celu określenia wymogów dotyczących wyrobów, o których to wymogach jest mowa w załączniku I część B, C i D, Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 87 poprzez określenie dla poszczególnych rodzin i kategorii wyrobów wspomnianych wymogów dotyczących wyrobów oraz poprzez ustanowienie odpowiednich metod oceny. Po określeniu wymogów dotyczących wyrobów w drodze aktów delegowanych Komisja może wystawiać zlecenia normalizacji, których celem jest opracowanie dobrowolnych norm zharmonizowanych zapewniających domniemanie zgodności z obowiązkowymi wymogami dotyczącymi wyrobów określonymi w tych aktach delegowanych.
3. Komisja jest uprawniona do zmiany załącznika I część B, C i D w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 87 w celu dostosowania go do postępu technicznego, a w szczególności w celu uwzględnienia nowych rodzajów ryzyka i aspektów środowiskowych.

Artykuł 6

Systemy oceny i weryfikacji oraz ich warunki dotyczące konkretnych wyrobów

1. W celu zastosowania podejścia dostosowanego do potrzeb i zminimalizowania potencjalnego obciążenia producentów przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia, bezpieczeństwa i środowiska Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 87 poprzez określenie dla każdej rodziny lub kategorii wyrobów mającego zastosowanie systemu oceny i weryfikacji spośród systemów określonych w załączniku V. Komisja może również określić różne systemy oceny i weryfikacji dla tej samej rodziny lub kategorii wyrobów, w zależności od zasadniczej charakterystyki lub wymogu dotyczącego wyrobów.
2. W celu ułatwienia i zharmonizowania stosowania wymogów lub obowiązków zawartych w załączniku V Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego

rozporządzenia, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 87 poprzez określenie tych wymogów i obowiązków dla danej rodziny lub kategorii wyrobów.

3. W celu przeciwdziałania systematycznym niezgodnościom jednostek notyfikowanych lub producentów lub w celu dostosowania do postępu technicznego Komisja jest uprawniona do zmiany niniejszego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 87 przez wprowadzenie dodatkowych etapów oceny lub weryfikacji w ramach systemów określonych w załączniku V.

Artykuł 7

Strefa zharmonizowana i krajowe środki

1. Przyjmuje się, że strefa zharmonizowana ma charakter kompleksowy i obejmuje wszystkie potencjalne wymogi dotyczące wyrobów inne niż objęte innymi przepisami prawa Unii.
2. Państwa członkowskie przestrzegają strefy zharmonizowanej w swoim prawie krajowym, innych przepisach lub działaniach administracyjnych i nie ustanawiają dodatkowych wymogów dotyczących wyrobów objętych tą strefą. Dotyczy to w szczególności następujących zasad:
 - a) nie ustanawia się żadnych innych wymogów informacyjnych, rejestracyjnych ani innych niż te, które zostały określone w ramach strefy zharmonizowanej;
 - b) nie wprowadza się obowiązku dokonywania ocen innych niż te, które zostały określone w ramach strefy zharmonizowanej;
 - c) o ile nie określono inaczej zgodnie z art. 5 ust. 3, prawo krajowe, inne przepisy lub działania administracyjne nie powielają ani nie przekraczają wymogów dotyczących wyrobów określonych zgodnie z art. 5 lub wartości progowe ustanowione zgodnie z art. 4 ust. 4;
 - d) prawo krajowe, inne przepisy lub działania administracyjne nie mogą wymagać większej liczby ocen i weryfikacji niż określono w załączniku V i nie mogą rozszerzać zakresu ocen i weryfikacji zawartych w załączniku V;
 - e) prawo krajowe, inne przepisy lub działania administracyjne powielają się i nie wymagają więcej lub mniej niż to, co zostało wymagane w ramach wartości progowych ustanowionych zgodnie z art. 4 ust. 4;
 - f) prawo krajowe, inne przepisy lub działania administracyjne nie mogą być oparte na klasach, podklasach lub klasach dodatkowych innych niż te, które zostały ustanowione zgodnie z art. 4 ust. 4;
 - g) jeżeli metody oceny ustalono zgodnie z art. 4 ust. 2 lub art. 5 ust. 2, prawo krajowe, inne przepisy lub działania administracyjne, zarówno w odniesieniu do obiektów budowlanych, jak i w odniesieniu do charakterystyk lub wymogów dotyczących wyrobów, nie mogą odwoływać się do innych metod oceny ani też zmieniać lub uzupełniać tych metod oceny bądź wybierać jedynie ich części.

Niniejszy ustęp ma również zastosowanie do przetargów publicznych lub bezpośredniego udzielania zamówień, jeżeli te przetargi publiczne lub bezpośrednie udzielanie zamówień są realizowane pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą podmiotów publicznych lub są realizowane w odniesieniu do przepisów publicznych

dotyczących przetargów publicznych lub bezpośredniego udzielania zamówień. Niniejszy ustęp ma również zastosowanie do dotacji lub innych pozytywnych zachęt, z wyjątkiem bodźców podatkowych. W ramach zharmonizowanych specyfikacji technicznych można jednak zezwalać lub zalecać państwom członkowskim powiązanie decyzji w sprawie przyznania zamówień publicznych, umów, dotacji lub innych pozytywnych zachęt z podklasami lub klasami dodatkowymi innymi niż ustanowione na podstawie art. 4 ust. 4, jeżeli nadal odnoszą się one do efektywności środowiskowej ocenianej na podstawie tych zharmonizowanych specyfikacji technicznych.

3. Państwa członkowskie informują pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o zasadniczych charakterystykach, których wymagają w odniesieniu do każdej rodziny lub kategorii wyrobów, o odpowiednich wymogach dotyczących wyrobów oraz o stosowanych przez siebie metodach oceny. Muszą one czynnie odnosić się do tych zasadniczych charakterystyk, wymogów i metod oceny na wszystkich forach i przy wszystkich okazjach związanych z opracowywaniem zharmonizowanych specyfikacji technicznych. Fora, na których opracowuje się zharmonizowane specyfikacje techniczne, muszą uwzględniać te zasadnicze charakterystyki, wymogi i metody oceny. Zasadnicze charakterystyki muszą w możliwie jak największym zakresie być objęte zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.
4. Jeżeli państwo członkowskie uzna za konieczne – w należycie uzasadnionych, szczególnie pilnych przypadkach związanych z ochroną zdrowia, bezpieczeństwem i ochroną środowiska, w tym klimatu – ustanowienie wymogów w drodze rozporządzenia lub wprowadzenie środków administracyjnych na zasadzie odstępstwa od ust. 2, powiadamia o tym Komisję, uzasadniając potrzebę ustanowienia obowiązków proceduralnych i wyjaśniając potrzebę regulacyjną, którą ma spełnić, oraz przedstawiając dowody wskazujące zarówno na istnienie potrzeby regulacyjnej, jak i na brak objęcia jej zakresem strefy zharmonizowanej i innych przepisów prawa unijnego. W tym celu państwa członkowskie stosują w stosownych przypadkach procedurę notyfikacyjną zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/1535.
5. Komisja w drodze aktów wykonawczych zatwierdza środek krajowy zgłoszony na podstawie ust. 4, jeżeli:
 - a) stwierdzi, że rozporządzenie lub środek administracyjny wydaje się należycie uzasadniony nadrzędnymi względami zdrowia, bezpieczeństwa lub ochrony środowiska, o których mowa w ust. 4;
 - b) potrzeba regulacyjna nie jest objęta strefą zharmonizowaną ani innym prawem Unii;
 - c) zgłoszone rozporządzenie lub środek administracyjny nie dyskryminuje podmiotów gospodarczych z innych państw członkowskich;
 - d) zgłoszone rozporządzenie lub środek administracyjny może zaspokoić daną potrzebę regulacyjną;
 - e) zgłoszone rozporządzenie lub środek administracyjny nie stanowi nieproporcjonalnie dużej przeszkody w funkcjonowaniu rynku Unii; oraz
 - f) Komisja nie poinformuje w liście intencyjnym skierowanym do państw członkowskich o swoim zamiarze opublikowania lub przytoczenia, w terminie jednego roku od daty notyfikacji zgodnie z ust. 4, w Dzienniku Urzędowym zharmonizowanej specyfikacji technicznej lub przyjęcia aktu prawnego o zasięgu ogólnym, który dotyczyłby danej potrzeby.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

W należycie uzasadnionych szczególnie pilnych przypadkach związanych ze zdrowiem i bezpieczeństwem ludzi lub ochroną środowiska Komisja przyjmuje, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 88 ust. 3, akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie.

6. Państwa członkowskie rejestrują w jednolitym portalu cyfrowym wszystkie przepisy krajowe i środki administracyjne mające bezpośredni lub pośredni wpływ na użyteczność wyrobów na ich terytorium.
7. Niniejsze rozporządzenie nie utrudnia państwom członkowskim wprowadzenia obowiązkowych systemów zwrotu kaucji, zobowiązania producentów do przyjmowania wyrobów używanych lub nieużywanych bezpośrednio lub za pośrednictwem importerów i dystrybutorów oraz ustanowienia obowiązków w zakresie zbierania i przetwarzania odpadów powstałych z wyrobów, pod warunkiem że spełnione są wszystkie poniższe warunki:
 - a) właściciel wyrobu, mając do wyboru producenta, importera lub dystrybutora jako adresata, jest odpowiedzialny za transport zwrotny do dystrybutora, importera lub producenta;
 - b) podmioty gospodarcze w innych państwach członkowskich nie są dyskryminowane w jakikolwiek sposób, bezpośrednio lub pośrednio.
8. Państwa członkowskie mogą zakazać niszczenia wyrobów zwróconych zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. j) i art. 26 lub uzależnić niszczenie tych wyrobów od ich wcześniejszego udostępnienia na krajowej platformie pośrednictwa w zakresie niekomercyjnego użycia wyrobów.

Artykuł 8

Związek z innymi przepisami prawa Unii

Aby uniknąć podwójnej oceny wyrobów, Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 87 poprzez określenie warunków, na jakich w wyniku spełnienia obowiązków wynikających z innych przepisów prawa unijnego zostają również spełnione niektóre obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy w przeciwnym razie ten sam aspekt dotyczący zdrowia, bezpieczeństwa lub ochrony środowiska byłby oceniany równolegle na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych przepisów prawa Unii.

ROZDZIAŁ II

PROCEDURA, DEKLARACJE I OZNAKOWANIA

Artykuł 9

Deklaracja właściwości użytkowych

1. Jeżeli wyrób objęty jest zharmonizowaną specyfikacją techniczną przyjętą na podstawie art. 4 ust. 2 lub 3, producent zostaje poddany obowiązującemu systemowi oceny i weryfikacji określonego w załączniku V oraz sporządza deklarację

właściwości użytkowych przed wprowadzeniem takiego wyrobu do obrotu. Producent wyrobu, który nie jest objęty żadną zharmonizowaną specyfikacją techniczną, może wydać deklarację właściwości użytkowych zgodnie z odpowiednim europejskim dokumentem oceny i europejską oceną techniczną.

2. Jeżeli wyrób objęty jest zharmonizowaną specyfikacją techniczną, informacje o jego właściwościach użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk określonych w mającej zastosowanie zharmonizowanej specyfikacji technicznej można podać w innym miejscu niż w deklaracji właściwości użytkowych wyłącznie wówczas, gdy przedstawiono je równolegle w deklaracji właściwości użytkowych. Obowiązek ten nie dotyczy sytuacji, w których żadna deklaracja właściwości użytkowych nie została sporządzona zgodnie z art. 10.
3. Przez sporządzenie deklaracji właściwości użytkowych producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu z zadeklarowanymi w ten sposób właściwościami użytkowymi oraz ponosi odpowiedzialność zgodnie z unijnymi i krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej, nawet jeśli nie dopuścił się zaniedbania. O ile brak obiektywnych wskazań, że jest inaczej, państwa członkowskie przyjmują, że deklaracja właściwości użytkowych sporządzona przez producenta jest dokładna i wiarygodna.

Artykuł 10

Zwolnienia z obowiązku sporządzania deklaracji właściwości użytkowych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 9 ust. 1 producent może odstąpić od sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych przy wprowadzaniu do obrotu wyrobu objętego zharmonizowaną specyfikacją techniczną w następujących przypadkach:
 - a) wyrób jest produkowany jednostkowo lub na zamówienie w nieseryjnym procesie produkcyjnym w odpowiedzi na specjalne zlecenie w inny sposób niż za pomocą drukowania przestrzennego lub już istniejących form oraz wbudowywany w jednym określonym obiekcie budowlanym, przez producenta, który również ponosi odpowiedzialność za bezpieczne wbudowanie wyrobu w obiekty budowlane, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi i pod nadzorem osób, które zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi są odpowiedzialne za bezpieczne wykonanie obiektów budowlanych;
 - b) wyrób jest produkowany na terenie budowy w nieseryjnym procesie produkcyjnym w inny sposób niż za pomocą drukowania przestrzennego lub istniejących już form w celu wbudowania go w dane obiekty budowlane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi i pod nadzorem osób, które zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi są odpowiedzialne za bezpieczne wykonanie obiektów budowlanych; lub
 - c) wyrób jest produkowany w sposób odpowiedni wyłącznie do zachowania zachowanie dziedzictwa kulturowego i w procesie nieseryjnym w celu właściwej renowacji obiektów budowlanych urzędowo chronionych jako część wyznaczonego środowiska lub z powodu ich szczególnej wartości architektonicznej lub historycznej.
2. Państwo członkowskie może zwolnić z obowiązku stosowania art. 9 ust. 1 wyroby poddane regeneracji na podstawie wyrobów, które pozostają bezpieczne po

regeneracji, pod warunkiem że zapewni, aby taki wyrób nie został wprowadzony do obrotu poza terytorium tego państwa członkowskiego.

3. Państwo członkowskie może zwolnić z obowiązku stosowania art. 9 ust. 1 części obiektów budowlanych inne niż wyroby, które są przygotowane do ponownego użycia lub regeneracji, pod warunkiem że część ta nie zostanie wprowadzona do obrotu poza terytorium tego państwa członkowskiego.
4. Państwo członkowskie może wyłączyć z art. 9 ust. 1 wyroby, do których mają zastosowanie wszystkie poniższe warunki:
 - a) producent jest mikroprzedsiębiorstwem, które nie należy do grupy spółek ani innej organizacji handlowej, w tym sieci, zdolnej do określania lub organizowania działalności producenta;
 - b) producent używa wyłącznie lub zasadniczo części składowych bądź materiałów o powszechnie znanych stabilnych właściwościach lub wyrobów, które dobrowolnie podlegają niniejszemu rozporządzeniu, a we wszystkich przypadkach właściwości wyrobu zależą głównie od właściwości tych składników lub materiałów;
 - c) wyrób nie został wprowadzony do obrotu poza terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 11

Zawartość deklaracji właściwości użytkowych

1. Deklaracja właściwości użytkowych wyraża właściwości użytkowe wyrobów w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk tych wyrobów zgodnie z odpowiednimi zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi lub europejskim dokumentem oceny.
2. Deklarację właściwości użytkowych sporządza się, stosując wzór przedstawiony w załączniku II bez sekcji dotyczącej zgodności. Deklaracja właściwości użytkowych obejmuje co najmniej właściwości użytkowe w odniesieniu do obowiązkowych zasadniczych charakterystyk wymienionych w załączniku I część A pkt 2, zasadniczych charakterystyk zgodnie z zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi lub aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4 ust. 3 oraz oceny zrównoważenia środowiskowego, o której mowa w art. 22 ust. 1.
3. Komisja jest uprawniona do zmiany wzoru określonego w załączniku II w drodze aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 87, aby pozwolić na włączenie dodatkowych informacji w celu umożliwienia podmiotom gospodarczym zaspokojenia nowych potrzeb informacyjnych.
4. Informacje, o których mowa w art. 31 lub, w odpowiednim przypadku, w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁵, są udzielane wraz z deklaracją właściwości użytkowych.

⁴⁵ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

Zmieniona deklaracja właściwości użytkowych dla wyrobów używanych, poddawanych regeneracji i nadwyżek wyrobów

1. W przypadku gdy dostępna jest deklaracja właściwości użytkowych dla wyrobu używanego wydana przez pierwotnego producenta lub inny podmiot gospodarczy na podstawie niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (UE) nr 305/2011, nowa deklaracja właściwości użytkowych może, w drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1, odnosić się do pierwotnej deklaracji właściwości użytkowych w odniesieniu do zadeklarowanych w niej właściwości, jeżeli:
 - a) zamierzone zastosowanie nie zostało zmienione w inny sposób niż przez ograniczenie właściwości użytkowych lub zamierzonych zastosowań lub do celów wyłącznie dekoracyjnych;
 - b) okres użytkowania pierwotnego wyrobu lub odpowiednie właściwości użytkowe w zakresie trwałości określono w pierwotnej deklaracji właściwości użytkowych, zharmonizowanej specyfikacji technicznej, na której oparto początkową deklarację właściwości użytkowych, lub jest ogólnie znany na podstawie powszechnej wiedzy z zakresu inżynierii lądowej;
 - c) czas, który upłynął od pierwszego wbudowania wyrobu w obiekt budowlany, nie przekracza okresu użytkowania wyrobu lub odpowiednich właściwości użytkowych w zakresie trwałości, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy.

Podmiot gospodarczy dołącza wstępną deklarację właściwości użytkowych do wydanej przez siebie deklaracji właściwości użytkowych, przy czym tą ostatnią należy opatrzyć napisem „deklaracja właściwości użytkowych dla wyrobu używanego”.

2. W przypadku gdy nie jest dostępna deklaracja właściwości użytkowych dla wyrobu używanego wydana przez pierwotnego producenta lub inny podmiot gospodarczy na podstawie niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (UE) nr 305/2011, podmiot gospodarczy może wydać nową deklarację właściwości użytkowych bez przeprowadzania pełnej procedury na podstawie niniejszego rozporządzenia, jeżeli ogranicza ona zamierzone zastosowanie do „celów dekoracyjnych”. Jeżeli podmiot gospodarczy skorzystał z tego odstępstwa, deklarację właściwości użytkowych należy opatrzyć napisem „deklaracja właściwości użytkowych dla wyrobu używanego”.
3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadkach, gdy:
 - a) nie można założyć, że właściwości mechaniczne i chemiczne wyrobu używanego nie są już wystarczająco stabilne do celów nowego zamierzonego zastosowania;
 - b) zdrowie i bezpieczeństwo ludzi byłoby zagrożone ze względu na właściwości wyrobu;
 - c) wyrób został narażony na naprężenia, które spowodowały, że nie nadaje się do celów nowego zamierzonego zastosowania; lub
 - d) występowanie takiego naprężenia jest mało prawdopodobne zgodnie z protokołem sporządzonym przez podmiot zajmujący się demontażem zgodnie

z art. 29 oraz dokumentacją dotyczącą warunków panujących w danym budynku („dziennik budowy”).

Państwa członkowskie określają wymogi dla podmiotów zajmujących się demontażem oraz certyfikację, którą należy zapewnić zgodnie z ostatnim zdaniem, w tym definicję naprężeń powodujących, że wyrób nie nadaje się do użytku.

4. Ust. 1–3 mają również zastosowanie do wyrobów poddanych regeneracji, jeżeli proces przekształcania – wykraczający poza naprawę, czyszczenie, regularną konserwację lub przygotowanie do ponownego użycia zgodnie z definicją w art. 3 pkt 16 dyrektywy 2008/98/WE po demontażu – nie wpływa negatywnie na zgodność z niniejszym rozporządzeniem ani na właściwości użytkowe wyrobu w odniesieniu do odpowiednich charakterystyk, ponieważ z racji ich przeznaczenia proces przekształcania nie może mieć negatywnego wpływu na właściwości użytkowe i zgodność lub z uwagi na to, że używaną część zamienną oceniono jako część o równoważnych właściwościach użytkowych i zgodną z wymogami. Jeżeli podmiot gospodarczy skorzystał z tego odstępstwa, deklarację właściwości użytkowych należy opatrzyć napisem „deklaracja właściwości użytkowych dla wyrobu poddanego regeneracji”.
5. Ust. 1–4 mają zastosowanie do wszystkich następujących elementów:
 - a) wyrobów, które dotarły do użytkownika lub opuściły sieć dystrybucji, ale nigdy nie zostały wbudowane i za które pierwotny producent nie ponosi już żadnej odpowiedzialności, traktując je jako nowy wyrób („nadwyżka wyrobów”);
 - b) wyrobów, w odniesieniu do których pierwotny producent odmówił potwierdzenia swojej odpowiedzialności w terminie jednego miesiąca od otrzymania odpowiedniego wniosku od podmiotu gospodarczego pragnącego udostępnić na rynku nadwyżkę wyrobów.Jeżeli podmiot gospodarczy skorzystał z tego odstępstwa, deklarację właściwości użytkowych należy opatrzyć napisem „deklaracja właściwości użytkowych dla nadwyżki wyrobów”.
6. Art. 21 ust. 3 i art. 22 ust. 1 mają zastosowanie do wyrobów objętych odstępstwami określonymi w ust. 1–5 wyłącznie wówczas, gdy podmiot gospodarczy udostępniający je na rynku wystąpi z wnioskiem o ich zastosowanie.
Art. 21 ust. 2 nie ma zastosowania do wyrobów objętych odstępstwami określonymi w ust. 1–5. Podmioty gospodarcze dostarczają jednak informacje określone w załączniku I część D.
7. O ile podmiot gospodarczy nie zdecyduje się na zastosowanie zharmonizowanych specyfikacji technicznych, wyroby objęte odstępstwami określonymi w ust. 1–5 są zwolnione z wartości progowych, wymogów dotyczących wyrobów i mających zastosowanie zharmonizowanych specyfikacji technicznych.
8. Wydając deklarację właściwości użytkowych, podmiot gospodarczy przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu z zadeklarowanymi w ten sposób właściwościami użytkowymi oraz ponosi odpowiedzialność zgodnie z unijnymi i krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej. O ile brak obiektywnych wskazań, że jest inaczej, państwa członkowskie przyjmują, że deklaracja właściwości użytkowych jest dokładna i wiarygodna.

9. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do wyrobów używanych, poddanych regeneracji lub nadwyżek wyrobów, które nigdy nie zostały wprowadzone na rynek unijny lub które nigdy nie zostały wbudowane na terenie Unii.

Artykuł 13

Deklaracja zgodności

1. Przed wprowadzeniem wyrobu na rynek producent, który nie jest zwolniony z obowiązku sporządzania deklaracji właściwości użytkowych:
 - a) weryfikuje zgodność wyrobu z wymogami dotyczącymi wyrobów zawartymi w załączniku I część B i C w zakresie, w jakim zostały one określone w aktach delegowanych zgodnie z art. 5 ust. 2, oraz z wymogami dotyczącymi wyrobów przewidzianymi w załączniku I część D;
 - b) stosuje odpowiedni system oceny i weryfikacji określony w załączniku V; oraz
 - c) sporządza deklarację zgodności.
2. Producent może podjąć decyzję o wydaniu deklaracji zgodności zgodnie z ust. 1, nawet w przypadku gdy jest on zwolniony z obowiązku sporządzenia deklaracji właściwości użytkowych.
3. Sporządzając deklarację zgodności producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu z wymogami dotyczącymi wyrobów oraz ponosi odpowiedzialność zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej, nawet jeśli nie dopuścił się zaniedbania. W przypadku niezgodności lub braku deklaracji zgodności wyrób może nie zostać udostępniony na rynku. O ile brak obiektywnych wskazań, że jest inaczej, państwa członkowskie przyjmują, że deklaracja zgodności sporządzona przez producenta jest dokładna i wiarygodna.

Artykuł 14

Zawartość deklaracji zgodności

1. Deklaracja zgodności wyraża zgodność wyrobu z wymogami dotyczącymi wyrobów, o których to wymogach jest mowa w art. 5 ust. 1 i 2.
2. Producent łączy deklarację zgodności z deklaracją właściwości użytkowych w jedną deklarację, którą należy opatrzyć napisem „deklaracja właściwości użytkowych i zgodności”, jak określono w załączniku II.
3. W odniesieniu do deklaracji zgodności stosuje się art. 11 ust. 2–4 i art. 12.
4. Producent wypełnia zobowiązania wynikające z niniejszego artykułu, począwszy od pierwszego przeglądu deklaracji właściwości użytkowych przeprowadzonej przez producenta po dacie rozpoczęcia stosowania zharmonizowanej specyfikacji technicznej dla odpowiedniej rodziny lub kategorii wyrobów, lecz nie później niż w terminie trzech lat od tej daty.

Artykuł 15

Dostarczanie deklaracji właściwości użytkowych i deklaracji zgodności

1. Producent przesyła drogą elektroniczną kopię deklaracji właściwości użytkowych i deklaracji zgodności każdego wyrobu udostępnianego na rynku.

Jednak w przypadku gdy partia tego samego wyrobu jest dostarczana jednemu użytkownikowi, może jej towarzyszyć jedna kopia deklaracji.

2. Jeżeli deklaracja jest przesłana drogą elektroniczną, producent wydaje ją w formacie elektronicznym, czytelnym dla człowieka, ale niepodlegającym modyfikacji. Ewentualnie producent może użyć odnośnika bezpośredniego, pod warunkiem, że odnośnik bezpośredni i dokument dostępny za pośrednictwem odnośnika bezpośredniego nie podlegają modyfikacji. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 157/2014⁴⁶ stosuje się na mocy niniejszego rozporządzenia.

Producent dostarcza kopię deklaracji w formie papierowej na żądanie odbiorcy.

3. Deklaracje mogą zawierać odnośniki bezpośrednie do niepodlegających modyfikacji deklaracji środowiskowych wyrobów lub innych niepodlegających modyfikacji dokumentów zawierających wymagane informacje, jeśli dokumenty te są zgodne z kolejnością i strukturą deklaracji lub jeśli tabela korelacji łącząca kolejność deklaracji z kolejnością tych dokumentów została dostarczona wraz z odnośnikami bezpośrednimi.
4. Producent dostarcza deklarację właściwości użytkowych i deklarację zgodności w języku lub językach wymaganych przez państwa członkowskie, w których producent zamierza udostępnić wyrób. Inny podmiot gospodarczy udostępniający wyrób w innym państwie członkowskim udostępnia tłumaczenie deklaracji właściwości użytkowych i deklaracji zgodności na języki wymagane przez dane państwo członkowskie wraz z oryginałem oraz spełnia wymogi określone w ust. 1 i 2.

Artykuł 16

Zasady ogólne i stosowanie oznakowania CE

1. Oznakowanie CE podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.
2. Oznakowanie CE umieszcza się na wyrobach, dla których producent sporządził deklarację właściwości użytkowych lub zgodności zgodnie z art. 9 i 11–14. Oznakowania CE nie umieszcza się na częściach kluczowych. Oznakowania CE nie umieszcza się na częściach, które nie są częściami kluczowymi.
3. Jeżeli producent nie sporządził deklaracji właściwości użytkowych i deklaracji zgodności, oznakowania CE nie umieszcza się.

⁴⁶ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 157/2014 z dnia 30 października 2013 r. w sprawie warunków udostępniania deklaracji właściwości użytkowych wyrobów budowlanych na stronie internetowej; Dz.U. L 52 z 21.2.2014, s. 1.

4. Umieszczając lub zlecając umieszczenie oznakowania CE podmiot gospodarczy wskazuje, że bierze na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu z deklarowanymi właściwościami użytkowymi oraz za jego zgodność ze wszystkimi mającymi zastosowanie wymogami dotyczącymi wyrobów określonymi w niniejszym rozporządzeniu lub ustanowionymi na podstawie niniejszego rozporządzenia. Umieszczając oznakowanie CE podmiot gospodarczy bierze na siebie odpowiedzialność za deklarowane właściwości użytkowe i spełnienie tych wymogów zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej.
5. Oznakowanie CE jest jedynym oznakowaniem potwierdzającym właściwości użytkowe wyrobu w odniesieniu do ocenianych zasadniczych charakterystyk oraz zgodność wyrobu z niniejszym rozporządzeniem.

Państwa członkowskie nie wprowadzają do środków krajowych żadnych odniesień lub wycofują z nich wszelkie odniesienia do innego niż oznakowanie CE oznakowania potwierdzającego zgodność z wymaganiami lub deklarowanymi właściwościami użytkowymi w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk objętych strefą zharmonizowaną.

6. Państwo członkowskie nie zakazuje ani nie utrudnia, na swoim terytorium lub w zakresie swojej odpowiedzialności, udostępniania na rynku ani stosowania wyrobów noszących oznakowanie CE, jeśli deklarowane właściwości użytkowe odpowiadają wymaganiom dla takiego zastosowania w danym państwie członkowskim.

Państwo członkowskie nie zakazuje ani nie utrudnia, na swoim terytorium lub w zakresie swojej odpowiedzialności, udostępniania na rynku ani stosowania wyrobów noszących oznakowanie CE, jeśli dany wyrób spełnia wymogi dotyczące wyrobów określone w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie, chyba że w odpowiedniej zharmonizowanej specyfikacji technicznej określono, że wymogi te są wyłącznie wymogami minimalnymi.

7. Państwo członkowskie zapewnia, by stosowanie wyrobów noszących oznakowanie CE nie było utrudnione przez przepisy lub warunki wprowadzane przez organy publiczne lub przez organizacje prywatne działające jako przedsiębiorstwo publiczne lub jako organ publiczny ze względu na swoją pozycję monopolistyczną lub na mocy mandatu publicznego.

Artykuł 17

Zasady i warunki umieszczania oznakowania CE

1. Oznakowanie CE umieszcza się na wyrobie lub na jego etykiecie w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie można tego zapewnić z uwagi na charakter wyrobu, umieszcza się je na opakowaniu lub na dokumentach towarzyszących.
2. Oznakowaniu CE towarzyszą:
 - a) dwie ostatnie cyfry roku, w którym zostało ono po raz pierwszy umieszczone;
 - b) nazwa i adres siedziby producenta lub znak identyfikujący pozwalający w łatwy i jednoznaczny sposób określić nazwę i adres producenta;

- c) nazwa i adres siedziby upoważnionego przedstawiciela lub znak identyfikujący pozwalający w łatwy i jednoznaczny sposób określić nazwę i adres upoważnionego przedstawiciela, w przypadku gdy producent nie ma miejsca prowadzenia działalności w Unii lub gdy producent postanowi wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela;
- d) niepowtarzalny kod identyfikacyjny typu wyrobu, odnośnik bezpośredni do rejestracji wyrobów producenta w unijnych bazach danych oraz dokładna lokalizacja wyrobu;
- e) odnośnik bezpośredni do strony internetowej producenta prezentującej wyrób, jeśli taka istnieje;
- f) numer deklaracji właściwości użytkowych oraz
- g) numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej (w stosownych przypadkach).

Elementy wymienione w lit. d)–f) można zastąpić odnośnikiem bezpośrednim do połączonej deklaracji właściwości użytkowych i zgodności (elektroniczne oznakowanie CE).

3. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu lub przed jego bezpośrednim wbudowywaniem w dany obiekt budowlany. Za oznakowaniem CE można umieścić piktogram lub innego rodzaju znak wskazujący na szczególne ryzyko lub zastosowanie.

Artykuł 18

Inne oznakowania

Oznakowania inne niż oznakowanie CE, w tym oznakowania prywatne, można umieszczać na wyrobie wyłącznie wówczas, gdy nie obejmują one zharmonizowanych specyfikacji technicznych lub wymogów dotyczących wyrobów, zasadniczych charakterystyk lub metod oceny w ramach strefy zharmonizowanej, ani się do nich nie odnoszą.

Na wyrobie nie można umieszczać żadnego oznakowania innego niż oznakowanie określone w przepisach unijnych w odległości mniejszej niż podwójna długość oznakowania CE mierzona od dowolnego punktu oznakowania CE i innego oznakowania określonego w prawie Unii.

Na deklaracji właściwości użytkowych lub deklaracji zgodności nie można umieszczać oznakowań innych niż oznakowanie CE.

ROZDZIAŁ III

OBOWIĄZKI I PRAWA PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH

Artykuł 19

Obowiązki wszystkich podmiotów gospodarczych

1. Podmiot gospodarczy wprowadza wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia stałej zgodności, w tym zgodności wyrobów, z niniejszym rozporządzeniem. Jeżeli organ nadzoru rynku stwierdzi występowanie niezgodności danego podmiotu

gospodarczego lub wyrobu oraz zażąda podjęcie działań naprawczych zgodnie z art. 70 ust. 1, podmiot gospodarczy przedstawia temu organowi sprawozdania z postępu prac, dopóki organ ten nie zdecyduje, że działania naprawcze można zakończyć.

2. W przypadku rozbieżnych stwierdzeń organów różnych państw członkowskich co do występowania niezgodności podmiotu gospodarczego lub wyrobu oraz żądań z ich strony do podjęcia działań naprawczych, podmiot gospodarczy jest zobowiązany wprowadzić zróżnicowane środki, w zależności od miejsca, w którym dane wyroby są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu lub bezpośredniego wbudowania. Jeżeli nie jest to możliwe lub jeżeli surowszy środek nałożony przez jedno państwo członkowskie obejmuje mniej surowy środek nałożony przez inne państwo członkowskie, stosuje się środek surowszy. Jeżeli przepisy te nie prowadzą do jednoznacznego rozstrzygnięcia, zainteresowane państwa członkowskie i Komisja, a na ich wniosek także inne państwa członkowskie, próbują znaleźć wspólne rozwiązanie i w razie potrzeby Komisja przyjmuje akt wykonawczy zgodnie z art. 33.
3. Na wniosek organu podmiot gospodarczy jest zobowiązany poinformować ten organ o każdym podmiocie gospodarczym lub innym podmiocie:
 - a) który dostarczył mu wyrób, w tym części składowe lub części zamienne do wyrobów, lub usługi, mające znaczenie dla danego wyrobu, oraz o wielkości tej dostawy;
 - b) któremu dostarczył wyrób, w tym części składowe lub części zamienne do wyrobów, lub usługi, mające znaczenie dla danego wyrobu, oraz o wielkości tej dostawy;
 - c) który świadczy usługi finansowe i inne usługi dodatkowe związane z wprowadzeniem wyrobów do obrotu lub ich bezpośrednim montażem.

Podczas identyfikowania wyrobów, o których mowa w akapicie pierwszym, podmiot gospodarczy przedstawia organowi wszystkie związane z nimi dane, w tym:

- (i) adresy operatorów, o których mowa w akapicie pierwszym;
 - (ii) dane kontaktowe tych operatorów;
 - (iii) adresy e-mail, strony internetowe i profile tych operatorów w mediach społecznościowych;
 - (iv) numer identyfikacji podatkowej i numer wpisu spółki tych operatorów;
 - (v) rachunki bankowe tych operatorów; oraz
 - (vi) nazwy, adresy, dane kontaktowe osób fizycznych lub prawnych działających w imieniu tych operatorów.
4. Podmiot gospodarczy musi być w stanie przedstawić organom wszystkie dokumenty i informacje, o których mowa w niniejszym rozdziale, przez okres dziesięciu lat od dnia, w którym po raz ostatni był w posiadaniu danego wyrobu lub miał z nim do czynienia, chyba że informacje te są stale dostępne za pośrednictwem bazy danych rejestracji wyrobów lub systemu ustanowionego zgodnie z art. 78. Podmiot gospodarczy przedstawia dokumentację i informacje w terminie 10 dni od daty otrzymania wniosku od odpowiedniego organu.

5. Podmiot gospodarczy wprowadza wszystkie wymagane dane do bazy danych lub systemu ustanowionego zgodnie z art. 78 w terminie dwóch miesięcy od daty opublikowania dostępności tej bazy danych lub systemu w Dzienniku Urzędowym oraz ponosi związane z tym opłaty rejestracyjne. Co najmniej dwa razy w roku podmiot gospodarczy weryfikuje poprawność dostarczonych danych.

Podmiot gospodarczy rejestruje się w swoim odpowiednim systemie krajowym ustanowionym zgodnie z art. 77 ust. 5.

Podmiot gospodarczy udostępnia konsumentom i użytkownikom kanały komunikacyjne, w tym numery telefonów, adres e-mail lub specjalne sekcje na swojej stronie internetowej i w mediach społecznościowych, które umożliwiają informowanie o wszelkich wypadkach, zdarzeniach lub kwestiach bezpieczeństwa związanych z wyrobem.

6. Podmiot gospodarczy może poinformować organy o każdym potencjalnym naruszeniu niniejszego rozporządzenia, o którym się dowiedział. Jeżeli podmiot gospodarczy uzna, że wyroby niezgodne stwarzają zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi lub dla środowiska, niezwłocznie informuje o tym właściwe organy państw członkowskich, w których wyrób został przez niego udostępniony, podając szczegółowe informacje, w szczególności o niezgodności oraz o podjętych środkach naprawczych.
7. Podmiot gospodarczy, który podlega certyfikacji przez jednostkę notyfikowaną lub świadczy usługi lub dostarcza części producentom, umożliwia jednostkom notyfikowanym dostęp do swojej dokumentacji i pomieszczeń w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonywania zadań jednostek notyfikowanych. Podmiot gospodarczy dostarcza jednostkom notyfikowanym prawidłowe informacje i koryguje wszelkie nieprawidłowe informacje. Ponadto podmiot gospodarczy informuje jednostkę notyfikowaną w terminie jednego miesiąca o wszelkich zmianach, które mogą mieć wpływ na zgodność z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 20

Prawa proceduralne podmiotów gospodarczych

1. Każdy ostateczny lub tymczasowy środek, każda decyzja lub każdy nakaz przyjęte lub wydane przez organy na podstawie niniejszego rozporządzenia wobec podmiotu gospodarczego oraz osób fizycznych lub prawnych działających w jego imieniu zawierają dokładną podstawę, w oparciu o którą je przyjęto.
2. Takie środki, decyzje lub nakazy niezwłocznie podaje się do wiadomości właściwego podmiotu gospodarczego oraz osób fizycznych lub prawnych działających w jego imieniu, których jednocześnie informuje się o środkach odwoławczych przysługujących im na podstawie prawa danego państwa członkowskiego oraz terminach na ich wniesienie.
3. Przed przyjęciem środka, decyzji lub nakazu, o których mowa w ust. 1, zainteresowany podmiot gospodarczy musi mieć możliwość przedstawienia swojego stanowiska w odpowiednim terminie, nie krótszym niż 10 dni roboczych, chyba że środek, decyzja lub nakaz mają pilny charakter uzasadniony wymaganiami dotyczącymi zdrowia lub bezpieczeństwa, lub z uwagi na innego rodzaju powody związane z interesem publicznym objęte niniejszym rozporządzeniem.

4. Jeżeli środek, decyzja lub nakaz zostają przyjęte bez umożliwienia zainteresowanemu podmiotowi gospodarczemu przedstawienia swojego stanowiska, podmiotowi temu umożliwia się zajęcie stanowiska jak najszybciej po przyjęciu środka, decyzji lub nakazu, które następnie mogą zostać niezwłocznie poddane przeglądowi ze strony danego organu nadzoru rynku.
5. Państwa członkowskie zapewniają możliwość odwołania się przed właściwym sądem od każdego środka objętego niniejszym artykułem, z zastosowaniem administracyjnej procedury odwoławczej lub bez niej. Sąd ten jest również właściwy do podejmowania decyzji w sprawie skutku zawieszającego odwołania lub środków tymczasowych nakładanych przez sąd, mając na uwadze zarówno interes publiczny, jak i interes podmiotu gospodarczego.

Artykuł 21

Obowiązki producentów

1. Producent określa typ wyrobu, przestrzegając ograniczeń wyznaczonych w ramach definicji zawartej w art. 3 pkt 31. Typ wyrobu rozpatruje się zgodnie z mającym zastosowanie systemem oceny i weryfikacji określonym w załączniku V. Producent sporządza deklarację właściwości użytkowych i deklarację zgodności zgodnie z art. 9 i art. 11–15 oraz umieszcza oznakowanie CE zgodnie z art. 16 i 17.
2. Producent powstrzymuje się od wszelkich oświadczeń dotyczących właściwości wyrobu, które nie są oparte na:
 - a) metodzie oceny zawartej w zharmonizowanej specyfikacji technicznej, jeżeli dana właściwość jest objęta taką specyfikacją; lub
 - b) jeżeli nie istnieje żadna taka metoda oceny – na metodzie oceny, która jest najbardziej skuteczną i zaawansowaną metodą umożliwiającą sporządzenie dokładnej oceny.
3. Producent sporządza, jako podstawę do deklaracji, o których mowa w ust. 1, dokumentację techniczną opisującą zamierzone zastosowanie, w tym dokładne warunki stosowania oraz wszystkie elementy niezbędne do wykazania właściwości użytkowych i zgodności.

Wspomniana dokumentacja techniczna zawiera obowiązkowe lub fakultatywne obliczenia dotyczące wpływu na środowisko, w tym na zrównowagę klimatyczną, ocenione zgodnie ze zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi przyjętymi na podstawie niniejszego rozporządzenia lub z aktami Komisji przyjętymi na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Akapit drugi nie ma zastosowania w odniesieniu do wyrobów używanych, poddanych regeneracji lub nadwyżek wyrobów, chyba że podmiot gospodarczy, podlegający obowiązkowi wynikającemu z niniejszego artykułu na podstawie art. 26, zdecyduje się na zastosowanie niniejszego rozporządzenia do nowych wyrobów.

4. Producenci zapewniają istnienie procedur zapewniających utrzymanie w produkcji seryjnej deklarowanych właściwości użytkowych wyrobu i zgodności. Odpowiednio uwzględnia się zmiany w procesie produkcji, projekcie lub właściwościach wyrobu oraz zmiany w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych, w odniesieniu do których deklaruje się właściwości użytkowe bądź zgodność wyrobu lub poprzez stosowanie których weryfikuje się właściwości użytkowe bądź zgodność wyrobu,

a w przypadku gdy mają one wpływ na właściwości użytkowe lub zgodność wyrobu, skutkują przeprowadzeniem ponownej oceny zgodnie z odpowiednią procedurą oceny.

Producenci – w stosownych przypadkach w odniesieniu do zapewnienia dokładności, wiarygodności i stałości deklarowanych właściwości użytkowych i zgodności wyrobu – prowadzą badania próbek wyrobów wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku oraz – jeśli wystąpi taka konieczność – prowadzą ewidencję skarg, wyrobów niezgodnych i wyrobów odzyskanych, a także informują importerów i dystrybutorów o tego rodzaju działaniach w zakresie monitorowania.

W dokumentacji technicznej, o której mowa w ust. 3, opisuje się procedury, o których mowa w pierwszym akapicie, badania próbek, o których mowa w drugim akapicie, oraz zastosowanie odpowiedniego systemu określonego w załączniku V.

5. Producent zapewnia, aby jego wyrób był opatrzony właściwym dla tego producenta numerem typu, partii lub serii. Jeśli nie jest to możliwe, wymagane informacje należy umieścić na opakowaniu, na przymocowanej etykiecie lub, w ostateczności, w dokumencie towarzyszącym wyrobowi.

Producent, w sposób określony w pierwszym akapicie, musi opatrzyć wyrób napisem „wyłącznie do użytku profesjonalnego”, jeżeli nie jest on przeznaczony dla konsumentów lub innych użytkowników nieprofesjonalnych. Wyroby nieopatrzone napisem „wyłącznie do użytku profesjonalnego” uznaje się za przeznaczone również dla użytkowników nieprofesjonalnych i konsumentów w rozumieniu niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) ... [rozporządzenie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów].

Przed zawarciem umowy sprzedaży, w tym w przypadku sprzedaży na odległość, producent w widoczny sposób przedstawia klientom informacje, które umieszcza się na etykiecie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.

6. Udostępniając wyrób na rynku w określonym państwie członkowskim, producent zapewnia, aby wyrobowi towarzyszyły informacje, o których mowa w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych i załączniku I część D, w języku określonym przez dane państwo członkowskie lub – w przypadku braku takich ustaleń – w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników.

Komisja może w drodze aktów wykonawczych określić format i sposób przekazywania informacji, które ma dostarczać producent zgodnie z akapitem pierwszym.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

7. Producent wprowadza dane zawarte w deklaracji właściwości użytkowych, deklaracji zgodności, informacje, o których mowa w ust. 6, oraz dokumentację techniczną do unijnej bazy danych o wyrobach lub systemu ustanowionego zgodnie z art. 78.
8. Producent, który ma powody, by uważać, że wprowadzony przez niego do obrotu wyrób nie jest zgodny z wymogami niniejszego rozporządzenia lub wymogami przyjętymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, niezwłocznie wdraża konieczne środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności wyrobu lub, w stosownych przypadkach, jego wycofania z obrotu lub odzyskania go. Jeżeli problem jest

związany z dostarczoną częścią składową lub usługą świadczoną z zewnątrz, producent informuje o tym dostawcę lub usługodawcę oraz właściwy organ krajowy producenta; ten ostatni przekazuje odpowiednie informacje właściwemu organowi krajowemu odpowiedzialnemu za dostawcę lub usługodawcę i proponuje odpowiednie środki.

9. Jeżeli wyrób stwarza zagrożenie lub może stwarzać zagrożenie, producent w terminie dwóch dni roboczych informuje o tym upoważnionego przedstawiciela, importerów, dystrybutorów, dostawców usług realizacji zamówień oraz internetowe platformy handlowe zaangażowane w dystrybucję, a także właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których producent lub inne podmioty gospodarcze – zgodnie z jego wiedzą – udostępniły wyrób. W tym celu producent musi dostarczyć wszelkie przydatne informacje, a w szczególności określić rodzaj niezgodności, częstotliwość występowania zdarzeń lub wypadków oraz wdrożone lub zalecane środki naprawcze. W przypadku zagrożeń stwarzanych przez wyroby, które dotarły już do użytkownika ostatecznego lub konsumenta, producent powiadamia również media i informuje je o odpowiednich środkach w celu wyeliminowania lub – jeżeli nie jest to możliwe – ograniczenia zagrożeń. W przypadku „poważnego zagrożenia” w rozumieniu art. 3 pkt 71 producent na własny koszt wycofuje wyrób z obrotu lub odzyskuje go.
10. Producent ponosi odpowiedzialność za naruszenie niniejszego artykułu i art. 19 zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej.

Artykuł 22

Dodatkowe obowiązki producentów w zakresie ochrony środowiska naturalnego

1. W odniesieniu do właściwości produktu określonych w załączniku I część A pkt 2 producent ocenia aspekty środowiskowe wyrobu zgodnie ze zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi lub aktami Komisji przyjętymi na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz stosuje najnowszą wersję oprogramowania po jego bezpłatnym udostępnieniu na stronie internetowej Komisji Europejskiej. Nie ma to jednak zastosowania w odniesieniu do wyrobów używanych, poddanych regeneracji lub nadwyżek wyrobów, chyba że podmiot gospodarczy, podlegający obowiązkowi wynikającemu z niniejszego artykułu na podstawie art. 26, zdecyduje się na zastosowanie niniejszego rozporządzenia do nowych wyrobów.
2. O ile nie ma to negatywnego wpływu na bezpieczeństwo wyrobów lub obiektów budowlanych, na producencie spoczywają następujące obowiązki:
 - a) projektowanie oraz wytwarzanie wyrobów i ich opakowań w taki sposób, aby ich ogólna zrównoważoność środowiskowa, w tym klimatyczna, osiągnęła poziom zgodny ze stanem wiedzy naukowej i technicznej, chyba że niższy poziom:
 - (i) jest proporcjonalny w porównaniu z poprawą zrównoważenia środowiskowego uzyskaną dzięki nim na poziomie obiektów budowlanych; oraz
 - (ii) jest konieczny, aby poprawić zrównoważenie środowiskowe na poziomie obiektów budowlanych;

- b) preferowanie materiałów nadających się do recyklingu i materiałów uzyskanych w wyniku recyklingu na warunkach określonych w lit. a) pkt (i) oraz (ii);
- c) przestrzeganie zobowiązań dotyczących minimalnej zawartości materiałów z recyklingu oraz innych wartości granicznych dotyczących aspektów zrównowazenia środowiskowego, w tym klimatycznego, zawartych w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych;
- d) zapobieganie przedwczesnej utracie przydatności wyrobów, stosowanie niezawodnych części i projektowanie wyrobów w taki sposób, aby ich trwałość nie spadała poniżej średniej trwałości wyrobów w danej kategorii;
- e) projektowanie wyrobów w taki sposób, aby można je było łatwo naprawiać, odnawiać i modernizować, chyba że taki projekt prowadzi do niezgodności z innymi wymogami niniejszego rozporządzenia lub innymi przepisami prawa Unii, lub naprawa, odnowa lub modernizacja są zagrażają bezpieczeństwu ludzi lub środowisku, w którym to przypadku producent musi zrezygnować z projektu umożliwiającego naprawę, odnowę lub modernizację i ostrzec przed naprawą zgodnie z lit. f);
- f) udostępnianie w bazach danych o wyrobach, instrukcjach obsługi oraz dotyczących odnośników bezpośrednich do własnych stron internetowych informacji na temat sposobu naprawy wyrobów oraz wszelkich dodatkowych informacji niezbędnych do naprawy, w tym odpowiednich ostrzeżeń;
- g) udostępnianie na rynku samodzielnie lub przy pomocy specjalnie wyznaczonych dystrybutorów lub producentów części zamiennych – z rozsądnie krótkim czasem dostawy – części zamienne do swoich wyrobów przez okres 10 lat po tym, jak ostatni wyrób danego typu został wprowadzony do obrotu lub bezpośrednio wbudowany, oraz czynne informowanie o tej dostępności;
- h) projektowanie wyrobów w taki sposób, aby ułatwić ich ponowne użycie, regenerację i recykling, a mianowicie poprzez ułatwienie oddzielania części składowych i materiałów na późniejszym etapie recyklingu oraz unikanie materiałów mieszanych, łączonych lub złożonych, chyba że regeneracja i recykling zagrażają bezpieczeństwu ludzi lub środowisku. W takim przypadku producent rezygnuje z takiego projektu i ostrzega przed regeneracją i recyklingiem wyrobów zgodnie z następującą literą;
- i) udostępnia w bazach danych o wyrobach, instrukcjach obsługi i na własnych stronach internetowych informacje o sposobie regeneracji lub recyklingu wyrobów oraz wszelkie dodatkowe informacje niezbędne do ponownego użycia, regeneracji lub recyklingu, w tym odpowiednie ostrzeżenia;
- j) zgadza się na odzyskanie, bezpośrednio lub za pośrednictwem swoich importerów i dystrybutorów, praw własności do nadwyżek i niesprzedanych wyrobów, które znajdują się w stanie odpowiadającym stanowi, w jakim zostały wprowadzone do obrotu.

Jeżeli obowiązków wynikających z niniejszego ustępu nie można spełnić jednocześnie z powodu konfliktu między różnymi obowiązkami, producent wybiera rozwiązanie kompromisowe, które przynosi największe i najbardziej opłacalne korzyści pod względem zrównowazenia środowiskowego wyrobów i obiektów budowlanych. W każdym przypadku należy jednak przestrzegać zasady

„bezpieczeństwo przede wszystkim”, mającej zastosowanie zarówno do wyrobu budowlanego, jak i do obiektów budowlanych, a także obejmującej ochronę zdrowia.

3. Ust. 2 lit. a)–c) oraz ust. 2 lit. j) nie mają zastosowania do wyrobów używanych, poddanych regeneracji lub nadwyżek wyrobów, chyba że podmiot gospodarczy, podlegający obowiązkom wynikającym z niniejszego artykułu na podstawie art. 26, zdecyduje się na zastosowanie niniejszego rozporządzenia do nowych wyrobów.
4. W celu sprecyzowania obowiązków określonych w ust. 2 Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 87 poprzez określenie wspomnianych obowiązków w odniesieniu do poszczególnych rodzin i kategorii wyrobów. Komisja może ewentualnie wystawiać zlecenia normalizacji, których celem jest opracowanie norm zharmonizowanych zapewniających domniemanie zgodności ze zobowiązaniami wynikającymi z ust. 2 dla określonej rodziny lub kategorii wyrobów. Obowiązki zawarte w ust. 2 nie mają zastosowania przed rozpoczęciem stosowania takiego aktu delegowanego lub normy zharmonizowanej.
5. Aby zapewnić użytkownikom przejrzystość i promować zrównoważone produkty, Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 87 w celu ustanowienia szczegółowych wymogów dotyczących etykietowania w zakresie zrównoważenia środowiskowego, w tym etykietowania w formie „sygnalizacji świetlnej” w odniesieniu do obowiązków w zakresie ochrony środowiska naturalnego określonych w ust. 1, wymogów środowiskowych nieodłącznie związanych z wyrobem, które określono w załączniku I część C pkt 2, oraz klas efektywności środowiskowej ustanowionych zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a).
6. Producent umieszcza etykietę w formie sygnalizacji świetlnej zgodnie ze sposobem określonym w aktach delegowanych przyjętych na podstawie ust. 5.

Artykuł 23

Obowiązki upoważnionych przedstawicieli

1. Na podstawie pisemnego pełnomocnictwa producent może wyznaczyć dowolną osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii jako jednego upoważnionego przedstawiciela. Producent niemający siedziby w Unii wyznacza jednego upoważnionego przedstawiciela.
2. Upoważnieni przedstawiciele działają z należytą starannością w odniesieniu do wymagań niniejszego rozporządzenia. Ponoszą oni odpowiedzialność za rażące niedbalstwo lub świadome naruszenie niniejszego artykułu i art. 19 zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej.
3. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w upoważnieniu. Pełnomocnictwo umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących zadań i nadaje mu następujące prawa:
 - a) przechowywanie deklaracji właściwości użytkowych i dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru rynku;
 - b) na uzasadniony wniosek organów nadzoru rynku dostarczanie tym organom wszelkich informacji i dokumentacji, niezbędnych do wykazania zgodności

danego wyrobu z deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;

- c) rozwiązanie umowy w przypadku naruszenia przez producenta przepisów niniejszego rozporządzenia oraz poinformowanie o tym właściwych organów krajowych państw członkowskich, w których wyrób jest wprowadzony do obrotu, oraz właściwego organu krajowego miejsca prowadzenia działalności przedstawiciela;
- d) jeżeli ma powody, by przypuszczać, że dany wyrób jest niezgodny z wymogami lub stwarza ryzyko, informuje o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których wyrób jest wprowadzany do obrotu, oraz właściwy organ krajowy miejsca prowadzenia działalności przedstawiciela; oraz
- e) na żądanie organów nadzoru rynku podejmowanie z nimi współpracy we wszelkich działaniach mających na celu:
 - wyeliminowanie zagrożeń, jakie stwarzają wyroby objęte pełnomocnictwem udzielonym upoważnionemu przedstawicielowi; lub
 - wyeliminowanie niezgodności.

Sporządzanie dokumentacji technicznej nie wchodzi w zakres pełnomocnictwa udzielonego upoważnionemu przedstawicielowi, ale może stać przedmiotem odrębnej umowy między producentem a upoważnionym przedstawicielem.

4. Upoważniony przedstawiciel sprawdza zgodność wyrobu z wymogami dotyczącymi oznakowania, etykietowania, instrukcji obsługi, deklaracji właściwości użytkowych i zgodności. Ponadto upoważniony przedstawiciel sprawdza na podstawie dokumentacji, czy producent wywiązuje się ze swoich obowiązków określonych w art. 19 ust. 4–6, art. 21 ust. 1–3 i 5–7, art. 22 ust. 1 i art. 22 ust. 2 lit. f) i i) oraz art. 27 ust. 6.
5. W przypadku gdy upoważniony przedstawiciel stwierdzi niezgodność, o której mowa w ust. 4, upoważniony przedstawiciel zwraca się do producenta o jej usunięcie. Wówczas producent wstrzymuje wprowadzanie wyrobu do obrotu i zwraca się do innych podmiotów gospodarczych zaangażowanych w dystrybucję o zaprzestanie działalności handlowej, dopóki upoważniony przedstawiciel nie uzna naruszeń za usunięte. Jeżeli niezgodności nie zostaną usunięte w terminie jednego miesiąca, a wyroby będą nadal udostępniane na rynku, upoważniony przedstawiciel ma prawo rozwiązać umowę z producentem i poinformować o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których wyroby są wprowadzane do obrotu, oraz właściwy organ krajowy miejsca prowadzenia działalności przedstawiciela. Organ ten koordynuje wspólne działania wszystkich właściwych organów, chyba że właściwe organy krajowe uzgodnią, że koordynacją zajmie się inny właściwy organ krajowy.

Artykuł 24

Obowiązki importerów

1. Importer wprowadza do obrotu w Unii wyłącznie wyroby, które są zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu importer weryfikuje na podstawie dokumentacji, czy producent wywiązał się ze swoich

obowiązków określonych w art. 21 ust. 1, 3 i 5–7 i w art. 22 ust. 2 lit. f) i i). Poniosi on odpowiedzialność za naruszenie niniejszego artykułu i art. 19 zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej.

2. Importer weryfikuje, czy producent precyzyjnie i prawidłowo określił zamierzone zastosowanie wyrobu i zapewnia, aby do wyrobu dołączone zostało wyraźnie wskazanie dotyczące informacje, o których mowa w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych i załączniku I część D, w języku ustalonym przez dane państwo członkowskie, łatwo zrozumiałym dla użytkowników. Przed zawarciem umowy sprzedaży, w tym w przypadku sprzedaży na odległość, importer w widoczny sposób przedstawia klientom informacje, które umieszcza się na etykiecie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.
3. Importer zapewnia, aby – w czasie, gdy ponosi on odpowiedzialność za wyrób – warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały niekorzystnie na jego zgodność z deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
4. Po zebraniu wszystkich dostępnych informacji o wyrobie od producenta i podmiotu zajmującego się demontażem, importer w szczególności sprawdza wyroby używane i poddane regeneracji, zwłaszcza pod kątem uszkodzeń lub oznak utraty wydajności bądź niezgodności oraz zmienionych właściwości mechanicznych lub chemicznych, a także ocenia wszelkie ryzyko; jeżeli jest to konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa lub ochrony środowiska, importer ogranicza zamierzone zastosowanie lub powstrzymuje się od sprzedaży. Obowiązek ten dotyczy również wyrobów używanych i poddanych regeneracji, w odniesieniu do których nie jest obowiązkowa deklaracja właściwości użytkowych.
5. W przypadku gdy importer uznaje lub ma powody, by uważać, że wyrób nie jest zgodny z deklaracją właściwości użytkowych lub z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, importer nie wprowadza wyrobu do obrotu, dopóki wyrób ten nie będzie odpowiadał towarzyszącej mu deklaracji właściwości użytkowych i innym mającym zastosowanie wymaganiom określonym w niniejszym rozporządzeniu lub dopóki deklaracja właściwości użytkowych nie zostanie poprawiona. Ponadto jeżeli wyrób stwarza zagrożenie, importer informuje o tym producenta i właściwy geograficznie organ krajowy.
6. Importer wskazuje swoją nazwę, nazwę zastrzeżoną lub zastrzeżony znak towarowy, miejsce prowadzenia działalności, swój adres kontaktowy oraz, jeżeli są dostępne, elektroniczne środki komunikacji na wyrobie lub – jeśli nie jest to możliwe – na jego opakowaniu lub w dokumencie towarzyszącym wyrobowi.
7. Importer rozpatruje reklamacje oraz w razie potrzeby prowadzi ewidencję skarg, wyrobów niezgodnych i wyrobów wycofanych z obrotu lub odzyskanych, a także informują producentów i dystrybutorów o tego rodzaju działaniach w zakresie takiego monitorowania.
8. Importer sprzedający wyroby użytkownikom końcowym powinien również wypełniać obowiązki spoczywające na dystrybutorach.

Artykuł 25

Obowiązki dystrybutorów

1. Udostępniając wyrób na rynku, dystrybutor działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań niniejszego rozporządzenia. Ponoś on odpowiedzialność za naruszenie niniejszego artykułu i art. 19 zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej.
2. Udostępniając wyrób na rynku, dystrybutor wypełnia obowiązki spoczywające na importerach zgodnie z art. 24 ust. 1–5, przy czym odniesienia do „wprowadzenia do obrotu” należy rozumieć jako „dalsze udostępnianie na rynku”.
3. Dystrybutor zapewnia, aby konsumentom lub innym użytkownikom nieprofesjonalnym nie sprzedawano wyrobów oznaczonych jako „wyłącznie do użytku profesjonalnego”. Wyroby te muszą być przedstawiane jako wyroby przeznaczone wyłącznie do użytku profesjonalnego zarówno w lokalach dystrybutora, jak i w internecie oraz w drukowanych materiałach reklamowych.

Artykuł 26

Przypadki, w których obowiązki producentów stosuje się do importerów i dystrybutorów

1. Importer lub dystrybutor uważany jest do celów niniejszego rozporządzenia za producenta i podlega obowiązkom producenta na podstawie art. 21 i 22, w przypadku gdy:
 - a) nie istnieje producent w rozumieniu niniejszego rozporządzenia;
 - b) wprowadza wyrób na rynek jako producent pod swoją nazwą lub znakiem towarowym;
 - c) modyfikuje wyrób w taki sposób, że może to mieć wpływ na zgodność z deklaracją właściwości użytkowych i zgodności lub z wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i zgodnie z nim;
 - d) traktuje wyrób w sposób, który zmienia zagrożenia z nim związane lub zwiększa poziom ryzyka przezeń stwarzanego w trakcie cyklu życia wyrobu;
 - e) udostępnia na rynku wyrób, którego zamierzone zastosowanie jest inne niż to, które zostało przypisane przez producenta w procedurze oceny właściwości użytkowych i zgodności; lub
 - f) podaje właściwości wyrobu odbiegające od właściwości podawanych przez producenta.
2. Ust. 1 ma zastosowanie również do:
 - a) importera wyrobów używanych lub poddanych regeneracji, chyba że wyroby używane lub poddane regeneracji zostały wprowadzone do obrotu w Unii przed ich użyciem;
 - b) importera lub dystrybutora wyrobów używanych, który podejmuje jedno z poniższych działań:
 - (i) poddaje te wyroby używane procesowi przekształcenia wykraczającemu poza naprawę, czyszczenie i regularną konserwację po ich demontażu;

- (ii) decyduje się na przyjęcie roli producenta.
3. Ust. 1 nie ma zastosowania w przypadkach, gdy podmiot gospodarczy jedynie:
- dodaje tłumaczenia informacji dostarczonych przez producenta;
 - zastępuje opakowanie zewnętrzne wyrobu już wprowadzonego do obrotu, w tym przy zmianie wielkości opakowania, jeżeli przepakowywanie jest dokonywane w taki sposób, że nie ma ono wpływu na pierwotny stan wyrobu i że informacje, które należy podać zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, są nadal prawidłowo podane.
4. Podmiot gospodarczy prowadzący działalność wymienioną w ust. 3 informuje o tym producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, niezależnie od tego, czy jest właścicielem wyrobów, czy świadczy usługi. Dokonuje on przepakowywania w taki sposób, aby nie miało ono wpływu na pierwotny stan wyrobu i aby informacje, które należy podać zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, były nadal prawidłowo podane. Podmiot gospodarczy działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań niniejszego rozporządzenia. Ponosi on odpowiedzialność za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 27

Obowiązki dostawców usług realizacji zamówień, brokerów, internetowych platform handlowych, sprzedawców internetowych, sklepów internetowych i wyszukiwarek internetowych

- Przyczyniając się do udostępnienia na rynku lub bezpośredniego montażu wyrobu, dostawca usług realizacji zamówień bądź broker działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań niniejszego rozporządzenia. Ponosi on odpowiedzialność za naruszenie niniejszego artykułu i art. 19 zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi odpowiedzialności umownej i pozaumownej.
- Dostawca usług realizacji zamówień, sprzedawca internetowy lub broker:
 - przed zawarciem umowy sprzedaży, w tym w przypadku sprzedaży na odległość, przedstawia klientom w widoczny sposób informacje, które umieszcza się na etykiecie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi;
 - weryfikuje, czy producent wywiązał się ze swoich obowiązków określonych w art. 21 ust. 1, 3 i 5–7 i art. 22 ust. 2 lit. f) i i);
 - wypełnia obowiązki określone w art. 24 ust. 5, przy czym odniesienia do „wprowadzenia do obrotu” należy rozumieć jako „wspieranie udostępniania na rynku”;
 - eliminuje z własnej inicjatywy lub w ciągu dwóch dni roboczych na wniosek organów nadzoru rynku wszystkie oferty na wyroby, które są niezgodne z wymaganiami lub mogą stwarzać ryzyko w rozumieniu zdania ostatniego art. 21 ust. 9;
 - informuje zainteresowane organy o środkach podjętych zgodnie z lit. b), c) i d);
 - wspiera wycofanie wyrobu z obrotu lub odzyskanie go, niezależnie od tego, czy zostało zainicjowane przez władze, producenta, upoważnionego przedstawiciela czy importera. We współpracy z danym podmiotem

gospodarczym dostawca usług realizacji zamówień lub broker bezpośrednio informuje konsumentów o wycofaniu wyrobu z obrotu lub odzyskaniu go. Informuje odpowiednie władze o wszelkich podjętych działaniach.

3. Internetowa platforma handlowa:

- a) opracowuje i organizuje swój interfejs internetowy w taki sposób, aby umożliwić podmiotom handlowym będącym osobami trzecimi przekazywanie klientom tych podmiotów handlowych wszelkich informacji, o których mowa w ust. 2 lit. a);
- b) ustanawia jeden punkt kontaktowy do celów bezpośredniej komunikacji z władzami państw członkowskich w związku z wyrobami niezgodnymi, niespełniającymi wymagań lub niebezpiecznymi. Ten punkt kontaktowy może być taki sam jak ten, o którym mowa w [art. 20 ust. 1] rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów] lub [art. 10 ust. 1] rozporządzenia (UE) .../... [akt o usługach cyfrowych];
- c) udziela bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu pięciu dni roboczych, w państwie członkowskim, w którym działa dana platforma, odpowiedniej odpowiedzi na zgłoszenia dotyczące wypadków i innych incydentów związanych z produktami otrzymane zgodnie z [art. 14] rozporządzenia (UE) [.../...] w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE;
- d) Współpracuje w celu zapewnienia skutecznych środków nadzoru rynku, w tym poprzez powstrzymywanie się od wprowadzania przeszkód w stosowaniu takich środków;
- e) informuje organy nadzoru rynku o wszelkich podjętych działaniach;
- f) ustanawia regularną i zorganizowaną wymianę informacji na temat ofert, które zostały usunięte na podstawie tego artykułu przez internetowe platformy handlowe;
- g) umożliwia dostęp do swoich interfejsów narzędziom internetowym obsługiwanych przez organy nadzoru rynku w celu identyfikacji wyrobów niezgodnych z wymaganiami;
- h) na wniosek organów nadzoru rynku, w przypadku gdy internetowa platforma handlowa lub jej sprzedawcy internetowi wprowadzili przeszkody techniczne utrudniające automatyczne pobieranie danych z ich interfejsów internetowych – umożliwia tym organom pozyskiwanie takich danych do celów zgodności wyrobów na podstawie parametrów identyfikacyjnych przekazanych przez organy nadzoru rynku wnoszące o takie pobranie.

4. Jeżeli chodzi o uprawnienia przyznane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2019/1020, państwa członkowskie przyznają swoim organom nadzoru rynku, w odniesieniu do wszystkich produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, uprawnienia do nakazania internetowej platformie handlowej, by usunęła ze swojego interfejsu internetowego konkretne nielegalne treści odnoszące się do wyrobu niezgodnego z wymogami, uniemożliwiła dostęp do nich lub wyświetlała wyraźne ostrzeżenie dla użytkowników końcowych, gdy korzystają z dostępu do tych treści. Takie nakazy muszą być zgodne z [art. 8 ust. 1] rozporządzenia (UE) .../... [akt o usługach cyfrowych].

5. Internetowa platforma handlowa podejmuje środki niezbędne do przyjmowania i przetwarzania zgodnie z [art. 8] rozporządzenia (UE) .../... [akt o usługach cyfrowych] nakazów, o których mowa w ust. 4.
6. Przepisy ust. 1 i 2, ust. 3 lit. b)–i) oraz ust. 4 i 5 mają również zastosowanie do producentów, importerów, dystrybutorów lub innych podmiotów gospodarczych oferujących wyroby w internecie bez udziału internetowej platformy handlowej („sklepy internetowe”).
7. Przepisy ust. 3 lit. d)–h) mają zastosowanie także do wyszukiwarek internetowych.
8. Dostawca usług realizacji zamówień zapewnia, aby warunki podczas magazynowania, pakowania, adresowania lub wysyłki nie zagrażały zgodności wyrobów z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 28

Obowiązki dostawców usług drukowania przestrzennego oraz obowiązki dostawców form, zbiorów danych 3D i materiałów do drukowania przestrzennego

1. Dostawca usług drukowania przestrzennego:
 - a) powstrzymuje się od wprowadzania do obrotu wyrobów lub bezpośredniego ich wbudowania dla klientów bez wypełnienia obowiązków spoczywających na producentach;
 - b) informuje swoich klientów, że mogą oni korzystać z usług drukowania przestrzennego wyłącznie w celu wytwarzania wyrobów na własny użytek, chyba że wypełniają obowiązki spoczywające na producentach;
 - c) informuje swoich klientów, że zbiory danych 3D i materiały, które mają być użyte, zostały poddane procedurom mającym zastosowanie do wyrobów na podstawie niniejszego rozporządzenia; oraz
 - d) informuje swoich klientów, że zarówno informacje dostarczone przez producenta zbioru danych 3D, jak i informacje dostarczone przez producenta materiału do drukowania powinny być zbieżne i potwierdzać przydatność materiału dla danego typu zbioru danych 3D i danej technologii drukowania przestrzennego.
2. Dostawcy form i zbiorów danych 3D przeznaczonych do produkcji elementów objętych niniejszym rozporządzeniem wytwarzają 10 takich elementów i udostępniają je jednostce notyfikowanej, jednostce ds. oceny technicznej oraz władzom na żądanie. Dostawcy form i zbiorów danych 3D przeznaczonych do produkcji elementów objętych niniejszym rozporządzeniem oceniają i dokumentują, czy zostały spełnione wymagania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wyprodukowanych elementów.
3. Dostawcy materiałów przeznaczonych do wykorzystania podczas drukowania przestrzennego elementów objętych niniejszym rozporządzeniem na terenie budowy lub w jego pobliżu wytwarzają 10 takich elementów na potrzeby każdego zamierzonego zastosowania i udostępniają je jednostce notyfikowanej, jednostce ds. oceny technicznej oraz władzom na żądanie. Dostawcy materiałów przeznaczonych do wykorzystania podczas drukowania przestrzennego elementów objętych niniejszym rozporządzeniem na terenie budowy lub w jego pobliżu oceniają

i dokumentują, czy spełnione są wymogi niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wytworzonych elementów.

Artykuł 29

Obowiązki podmiotów gospodarczych zajmujących się demontażem lub przetwarzaniem wyrobów używanych w celu ich ponownego użycia lub regeneracji

1. Podmiot gospodarczy zajmujący się demontażem wyrobów używanych w celu ich ponownego użycia lub regeneracji sporządza protokoły dotyczące miejsca, warunków i przewidywanego czasu użytkowania zdemontowanego wyrobu oraz udostępnia je wraz z wyrobami, niezależnie od tego, czy prowadzi działalność we własnym imieniu, czy na rzecz kogoś innego. Podmiot gospodarczy udostępnia również protokoły na żądanie władz, późniejszych użytkowników tych wyrobów oraz właścicieli obiektów budowlanych, w których zostały one ponownie wbudowane.
2. W przypadku gdy podmiot gospodarczy pośredniczy w sprzedaży, sprzedaje lub w inny sposób udostępnia zdemontowane wyroby używane we własnym imieniu lub na rzecz kogoś innego, wypełnia on również obowiązki importerów lub dystrybutorów w odniesieniu do wyrobów używanych.

Artykuł 30

Obowiązki dostawców i usługodawców zaangażowanych w wytwarzanie wyrobów

1. Dostawca lub usługodawca zaangażowany w wytwarzanie wyrobów:
 - a) dostarcza producentom, jednostkom notyfikowanym i władzom wszelkie dostępne informacje dotyczące zrównoważenia środowiskowego dostarczanych przez siebie części składowych lub usług;
 - b) zapewnia poprawność takich informacji, mianowicie poprzez przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, oraz koryguje wszelkie błędy poprzez przekazywanie informacji wszystkim swoim klientom oraz, jeśli jest to potencjalnie przydatne, jednostkom notyfikowanym i władzom;
 - c) zezwala swoim klientom, w przypadku braku takich informacji, na ocenę zrównoważenia środowiskowego na ich własny koszt i wspiera tę ocenę, mianowicie udostępnia wszystkie dokumenty, w tym dokumenty o charakterze handlowym, istotne dla tej oceny;
 - d) zezwala jednostkom notyfikowanym na weryfikację poprawności wszelkich obliczeń dotyczących zrównoważenia środowiskowego oraz wspiera tę weryfikację;
 - e) zezwala jednostkom notyfikowanym na weryfikację działania i zgodności dostarczonej części składowej lub usługi oraz wspiera tę weryfikację.
2. Jeśli dostawca lub usługodawca został poinformowany zgodnie ze zdaniem ostatnim art. 21 ust. 8, przekazuje tę informację swoim pozostałym klientom, którzy w ciągu ostatnich 5 lat otrzymali części składowe – lub którym dostarczono usługi – identyczne z tymi, które dotyczą danej kwestii. W przypadku poważnego zagrożenia, o którym mowa w art. 3 pkt 71, lub zagrożenia, o którym mowa w zdaniu ostatnim

art. 21 ust. 9, dostawca lub usługodawca informuje również właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których wyroby zawierające daną część składową lub usługę produkcyjną zostały udostępnione na rynku lub bezpośrednio wbudowane; jeżeli nie może zidentyfikować tych państw członkowskich, informuje wszystkie właściwe organy krajowe.

Artykuł 31

Wyroby podwójnego zastosowania i pseudo wyroby

1. Producent wyrobów podwójnego zastosowania spełnia zobowiązania wynikające z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wszystkich elementów danego typu, chyba że są one wyraźnie oznakowane jako „nie do stosowania w budownictwie”.
2. Inne podmioty gospodarcze mające do czynienia z wyrobami podwójnego zastosowania wypełniają zobowiązania nałożone na nie na podstawie niniejszego rozporządzenia. W umowach handlowych nakładają na swoich klientów zobowiązanie do przestrzegania tych samych zasad oraz zakaz sprzedawania lub używania elementów budowlanych oznaczonych jako „nie do stosowania w budownictwie”.
3. W przypadku elementów nadających się do stosowania w budownictwie, dla których producent nigdy nie przewidywał takiego zastosowania i które w związku z tym nie posiadają oznakowania CE („pseudo wyroby”), inne podmioty gospodarcze:
 - a) nie nabywają ani nie sprzedają ich jako elementów przeznaczonych do stosowania w budownictwie bez poddania ich procedurom określonym w niniejszym rozporządzeniu, które muszą być stosowane przez producentów;
 - b) zapewniają w drodze odpowiedniej prezentacji brak możliwości uznania ich za przeznaczone do stosowania w budownictwie oraz
 - c) nakładają na swoich klientów zobowiązanie umowne do przestrzegania tych samych zasad i niestosowania tych elementów w budownictwie.

Artykuł 32

Sprzedaż online i inna sprzedaż na odległość

1. Produkty oferowane do sprzedaży online lub w inny sposób na odległość uważa się za udostępnione na rynku, jeżeli oferta jest skierowana do klientów w Unii. Oferta sprzedaży jest uznawana za skierowaną do klientów w Unii, jeżeli odpowiedni podmiot gospodarczy w jakikolwiek sposób kieruje swoją działalność do państwa członkowskiego. Uznaje się między innymi, że oferta jest skierowana do klientów w Unii, jeżeli:
 - a) podmiot gospodarczy posługuje się językiem urzędowym państwa członkowskiego, chyba że sprzedaż do Unii jest wyraźnie wykluczona za pomocą skutecznych środków;
 - b) podmiot gospodarczy posługuje się walutą państw członkowskich lub kryptowalutą objętą rozporządzeniem (UE)[...] ⁴⁷, chyba że, w drugim

⁴⁷ Przyszłe rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków kryptoaktywów i zmieniającego dyrektywę (UE) 2019/1937, zob. COM(2020) 593 final.

przypadku, sprzedaż do Unii jest wyraźnie wykluczona za pomocą skutecznych środków;

- c) użyta przez podmiot gospodarczy nazwa domeny internetowej jest zarejestrowana w jednym z państw członkowskich lub używa on domeny internetowej, która odnosi się do Unii lub jednego z państw członkowskich lub
 - d) obszary geograficzne, dla których dostępna jest wysyłka, obejmują państwo członkowskie.
2. Państwa członkowskie wyznaczają jeden scentralizowany organ nadzoru rynku odpowiedzialny za wykrywanie wyrobów oferowanych przez podmioty gospodarcze spoza Unii klientom na ich terytorium online i za pośrednictwem innych metod sprzedaży na odległość.

Artykuł 33

Akty wykonawcze dotyczące obowiązków i praw podmiotów gospodarczych

W przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia zharmonizowanego stosowania niniejszego rozporządzenia i wyłącznie w zakresie niezbędnym do zapobiegania rozbieżnym praktykom stwarzającym nierówne warunki działania dla podmiotów gospodarczych, Komisja może przyjąć akty wykonawcze zawierające szczegółowe informacje na temat sposobu wykonywania obowiązków i praw podmiotów gospodarczych określonych w niniejszym rozdziale.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

ROZDZIAŁ IV

NORMY DOTYCZĄCE WYROBÓW BUDOWLANYCH I EUROPEJSKIE DOKUMENTY OCENY

Artykuł 34

Normy dotyczące wyrobów budowlanych

1. Normy dotyczące wyrobów budowlanych są ustanawiane przez europejskie organizacje normalizacyjne na podstawie zlecenia normalizacji wydanego przez Komisję.
2. Normy dotyczące wyrobów budowlanych opracowane na podstawie art. 4 ust. 2 mają obowiązkowe zastosowanie do celów niniejszego rozporządzenia po upływie sześciu miesięcy od opublikowania odniesienia do nich w Dzienniku Urzędowym zgodnie z ust. 4, ale na wniosek producenta mogą być stosowane dobrowolnie od dnia tej publikacji. Normy te określają metody i kryteria oceny właściwości użytkowych wyrobów w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk. Normy te określają – w stosownych przypadkach i nie zagrażając dokładności, wiarygodności i stałości wyników – mniej uciążliwe od badań metody oceny właściwości użytkowych wyrobów w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk, klas, wartości progowych lub wymogów dotyczących wyrobów.

3. Normy dotyczące wyrobów budowlanych opracowane na podstawie art. 5 ust. 2 zdanie drugie lub art. 22 ust. 4 zdanie trzecie są dobrowolne. Wyroby spełniające dobrowolne normy przyjęte zgodnie z art. 5 ust. 2 lub ich części, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, uważa się za spełniające wymagania podane w załączniku I część B i C, określone dla odpowiedniej rodziny lub kategorii wyrobów w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych przyjętych na podstawie art. 5 ust. 2 zdanie drugie, w stopniu, w jakim wymagania te są objęte takimi normami i w jakim ten zakres stosowania został dokładnie określony w odpowiedniej normie zharmonizowanej. Zakłada się, że producenci przestrzegający dobrowolnych norm przyjętych na podstawie art. 22 ust. 2 lub ich części, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, spełniają obowiązki określone w art. 22 ust. 2 w stopniu, w jakim obowiązki te są objęte takimi normami i w jakim ten zakres stosowania został dokładnie określony w odpowiedniej normie.
4. Komisja ocenia zgodność norm dotyczących wyrobów budowlanych ustanowionych przez europejskie organizacje normalizacyjne z odpowiednimi zleceniami normalizacji, niniejszym rozporządzeniem i innymi przepisami prawa Unii. Komisja publikuje lub publikuje z zastrzeżeniami w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wykaz odniesień do przyjętych norm dotyczących zgodnych wyrobów budowlanych, które zostały udostępnione po przystępnej cenie. W przypadku gdy odniesienia do normy nie można opublikować w inny sposób w *Dzienniku Urzędowym*, Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 86 w celu zmiany odpowiednich norm do celów wywołania skutków prawnych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Europejski dokument oceny

1. Art. 4 ust. 1 i 4, art. 6, art. 9 oraz art. 11–17 stosuje się do europejskich dokumentów oceny. W przypadku nadania oznakowania CE na podstawie europejskiego dokumentu oceny i europejskiej oceny technicznej, w deklaracji właściwości użytkowych i deklaracji zgodności powołuje się na europejski dokument oceny.
2. W odpowiedzi na wniosek o wydanie europejskiej oceny technicznej, złożony przez producenta lub grupę producentów, lub z inicjatywy Komisji, organizacja jednostek ds. oceny technicznej („JOT”) w porozumieniu z Komisją może sporządzić i przyjąć europejski dokument oceny dla każdego wyrobu nieobjętego:

- a) zharmonizowaną specyfikacją techniczną;
- b) zharmonizowaną specyfikacją techniczną, która ma zostać przyjęta w ciągu najbliższych dwóch lat od daty weryfikacji przez Komisję;
- c) innym europejskim dokumentem oceny, przywołanym już w *Dzienniku Urzędowym* lub przedłożonym Komisji do przywołania w tym dokumencie.

Wyrobu nie uważa się za objętego zharmonizowaną specyfikacją techniczną, jeżeli:

- (i) zamierzone zastosowanie wyrobu jest inne niż zamierzone zastosowanie przewidziane w dokumencie;
- (ii) zastosowane materiały nie są identyczne z materiałami przewidzianymi do stosowania w dokumencie; lub

- (iii) metoda oceny określona w dokumencie nie jest właściwa dla tego wyrobu.
3. Organizacja JOT i Komisja mogą łączyć lub odrzucać wnioski o opracowanie europejskiego dokumentu oceny. Procedura przyjmowania europejskiego dokumentu oceny przeprowadzana jest z poszanowaniem art. 36 i jest zgodna z art. 37 i załącznikiem III.
 4. Komisja jest uprawniona do zmiany załącznika III w drodze aktu delegowanego przyjętego zgodnie z art. 87 w celu ustanowienia dodatkowych przepisów proceduralnych dotyczących opracowywania i przyjmowania europejskiego dokumentu oceny, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu europejskich dokumentów oceny.

Artykuł 36

Zasady opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny

1. Procedura opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny jest zgodna z następującymi zasadami:
 - a) jest przejrzysta dla państw członkowskich, zainteresowanego producenta oraz innych producentów lub zainteresowanych stron, którzy zwrócą się o informację;
 - b) zawiera jak najmniejszą ilość informacji chronionych prawami własności intelektualnej oraz zapewnia ochronę tajemnicy handlowej i poufności;
 - c) określa właściwe obowiązkowe terminy, by uniknąć nieuzasadnionych opóźnień;
 - d) umożliwia odpowiedni udział państw członkowskich i Komisji na wszystkich etapach;
 - e) jest opłacalna dla producenta; oraz
 - f) zapewnia wystarczającą kolegalność i koordynację między JOT wyznaczonymi dla danego wyrobu.

Równoważenie zasad określonych w lit. a) i b) umożliwia co najmniej ujawnienie nazwy wyrobu na etapie zatwierdzania i przekazywanie informacji o programie prac, jak określono w załączniku III pkt 3, oraz szczegółowej treści projektu europejskiego dokumentu oceny, jak określono w załączniku III pkt 7.

2. JOT, wraz z organizacją JOT, ponoszą całkowite koszty opracowywania i przyjmowania europejskich dokumentów oceny, chyba że działania te są podejmowane z inicjatywy Komisji.
3. JOT i organizacja JOT unikają rozpowszechniania europejskich dokumentów oceny w sytuacji, gdy nie ma technicznego uzasadnienia dla rozróżniania wyrobów, a zatem w szczególności traktują priorytetowo rozszerzenie zakresu istniejącego europejskiego dokumentu oceny.
4. JOT i organizacja JOT odstępują od opracowywania europejskich dokumentów oceny, jeżeli istnieje duże prawdopodobieństwo powielenia zharmonizowanych specyfikacji technicznych lub wcześniej istniejących europejskich dokumentów oceny, i wycofują powielające się europejskie dokumenty oceny.

Artykuł 37

Obowiązki JOT otrzymującej wniosek dotyczący europejskiej oceny technicznej

1. JOT otrzymująca wniosek o wydanie europejskiej oceny technicznej od producenta, grupy producentów lub stowarzyszenia producentów, informuje wnioskodawcę, jeżeli dany wyrób jest w całości lub w części objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną lub europejskim dokumentem oceny w następujący sposób:
 - a) jeżeli wyrób jest w pełni objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną, JOT informuje producenta, grupę producentów lub stowarzyszenie producentów, że zgodnie z art. 35 ust. 2 europejska ocena techniczna nie może być wydana dla tego wyrobu;
 - b) jeżeli wyrób jest w pełni objęty europejskim dokumentem oceny, odniesienie do którego przywołano w Dzienniku Urzędowym, JOT informuje producenta, grupę producentów lub stowarzyszenie producentów, że ten dokument będzie służył jako podstawa europejskiej oceny technicznej, która ma zostać wydana;
 - c) jeżeli wyrób nie jest objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną ani europejskim dokumentem oceny i jeżeli nie jest planowane przyjęcie takiej zharmonizowanej specyfikacji technicznej lub europejskiego dokumentu oceny w ciągu najbliższych dwóch lat, ani też taki dokument lub europejski dokument oceny nie jest już opracowywany zgodnie z załącznikiem III, JOT stosuje procedury określone w załączniku III lub ustanowione na podstawie art. 35 ust. 4.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), JOT informuje organizację JOT oraz Komisję o zawartości wniosku oraz odniesieniu do stosownego aktu Komisji określającego system oceny i weryfikacji, który JOT zamierza zastosować do tego wyrobu, lub też o braku takiej decyzji Komisji.
3. Jeżeli Komisja uzna, że w odniesieniu do danego wyrobu nie istnieje odpowiedni akt prawny Komisji określający system oceny i weryfikacji, może przyjąć taki akt na podstawie art. 6 ust. 1.

Artykuł 38

Publikacja odniesień

1. Komisja ocenia zgodność europejskich dokumentów oceny ze zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi, z niniejszym rozporządzeniem i innymi przepisami prawa Unii. Komisja publikuje lub publikuje z zastrzeżeniami w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wykaz odniesień do przyjętych europejskich dokumentów oceny zgodnych z wymaganiami. Komisja publikuje aktualizacje tego wykazu.
2. Jedynie europejskie dokumenty oceny wymienione w tym wykazie i opublikowane w co najmniej jednym języku Unii przez Komisję albo przez organizację JOT upoważniają do wydawania europejskich ocen technicznych na podstawie art. 42 i wywołują skutki prawne określone w art. 42 ust. 5, w tym w odniesieniu do producenta, który wystąpił z wnioskiem o opracowanie europejskiego dokumentu oceny. Ten skutek prawny europejskich dokumentów oceny wygasa po upływie dziesięciu lat od ich pierwszego przywołania w *Dzienniku Urzędowym Unii*

Europejskiej, chyba że ich ważność została przedłużona w ostatnim roku przed wygaśnięciem, a Komisja postanowi utrzymać je w wykazie.

Artykuł 39

Rozstrzygnięcie sporów między JOT

Jeśli JOT nie uzgodni europejskiego dokumentu oceny w przewidzianym terminie, organizacja JOT przekazuje sprawę Komisji w celu jej właściwego rozstrzygnięcia, w tym udzielenia tej organizacji instrukcji co do sposobu zakończenia prac.

Artykuł 40

Zawartość europejskiego dokumentu oceny

1. Europejski dokument oceny musi zawierać następujące informacje:
 - a) opis objętego produktu; oraz
 - b) wykaz zasadniczych charakterystyk istotnych z uwagi na zamierzone zastosowanie wyrobu określone przez producenta i uzgodnione między producentem i organizacją JOT oraz metody i kryteria oceny właściwości użytkowych wyrobu w odniesieniu do tych zasadniczych charakterystyk.
2. Europejski dokument oceny zawiera zasady zakładowej kontroli produkcji, która ma być stosowana, z uwzględnieniem warunków procesu produkcyjnego danego wyrobu.
3. W przypadku gdy właściwości użytkowe odnoszące się do niektórych zasadniczych charakterystyk wyrobu mogą zostać właściwie ocenione z wykorzystaniem metod i kryteriów ustanowionych w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych lub europejskich dokumentach oceny, te istniejące metody i kryteria włącza się do europejskiego dokumentu oceny jako jego części, chyba że istnieją uzasadnione powody odstąpienia od tej zasady.

Artykuł 41

Formalny sprzeciw wobec europejskich dokumentów oceny

1. Państwo członkowskie informuje Komisję jeśli uzna, że:
 - a) europejski dokument oceny nie spełnia całkowicie obowiązujących wymogów prawnych lub wymogów, które mają zostać spełnione w odniesieniu do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych lub wymogów dotyczących wyrobów określonych w załączniku I;
 - b) europejski dokument oceny budzi istotne obawy dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, ochrony środowiska lub ochrony konsumentów;
 - c) europejski dokument oceny nie spełnia wymogów określonych w art. 35 ust. 2.Zainteresowane państwo członkowskie uzasadnia swój punkt widzenia. Komisja konsultuje się z innymi państwami członkowskimi w sprawach poruszonych przez zainteresowane państwo członkowskie.

2. W świetle opinii wszystkich państw członkowskich Komisja podejmuje decyzję o opublikowaniu odniesień do danych europejskich dokumentów oceny w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, ich niepublikowaniu, opublikowaniu ich z zastrzeżeniami, utrzymaniu, utrzymaniu z zastrzeżeniami lub wycofaniu.
3. Komisja informuje organizację JOT o swojej decyzji, o której mowa w ust. 2, i w razie potrzeby zwraca się z wnioskiem o przegląd danego europejskiego dokumentu oceny.

Artykuł 42

Europejska ocena techniczna

1. JOT wydaje europejską ocenę techniczną na wniosek producenta, na podstawie europejskiego dokumentu oceny ustanowionego zgodnie z procedurą opisaną w art. 37 i załączniku III, odniesienie do którego przywołano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodnie z art. 38.

O ile istnieje europejski dokument oceny, europejska ocena techniczna może zostać wydana nawet w przypadku wydania zlecenia normalizacji. Wydanie takie jest możliwe do czasu przywołania normy dotyczącej wyrobów budowlanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Europejska ocena techniczna zawiera właściwości użytkowe podlegające zadeklarowaniu, wyrażone w poziomach lub klasach, lub w sposób opisowy, odnoszące się do zasadniczych charakterystyk, które zostały uzgodnione przez producenta i JOT, do której skierowano wniosek o europejską ocenę techniczną dla deklarowanego zamierzonego zastosowania wyrobu, oraz szczegóły techniczne niezbędne do wdrożenia systemu oceny i weryfikacji.
3. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu ustalenia formatu europejskiej oceny technicznej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

4. Europejskie oceny techniczne wydane na podstawie europejskiego dokumentu oceny zachowują ważność przez pięć lat od daty wygaśnięcia europejskiego dokumentu oceny, o której mowa w art. 38 ust. 2.
5. Wyroby objęte europejskim dokumentem oceny, dla których wydano europejską ocenę techniczną, mogą mieć oznakowanie CE i tym samym uzyskać taki sam status jak wyroby mające oznakowanie CE na podstawie zharmonizowanych specyfikacji technicznych, jeżeli producent spełnia zobowiązania określone w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli zobowiązania te odnoszą się do zharmonizowanych specyfikacji technicznych, producent powinien odnieść się bezpośrednio do europejskiego dokumentu oceny lub, jeżeli zharmonizowane specyfikacje techniczne są również istotne, dodatkowo do tych specyfikacji.

ROZDZIAŁ V

JEDNOSTKI DS. OCENY TECHNICZNEJ

Artykuł 43

Organy wyznaczające

1. Państwa członkowskie, które pragną wyznaczyć jednostki ds. oceny technicznej, wyznaczają jeden organ odpowiedzialny za jednostki ds. oceny technicznej (zwany dalej „organem wyznaczającym”). Organy wyznaczające spełniają wymogi dotyczące organów notyfikujących określone w art. 48 ust. 1 i art. 49. Organ wyznaczający nie może zostać wyznaczony zgodnie z art. 44 ust. 1.
2. O ile w niniejszym rozdziale nie określono inaczej, przepisy mające zastosowanie do organów notyfikujących i procedur notyfikacyjnych mają zastosowanie również do organów wyznaczających i procedur wyznaczania. Państwa członkowskie nie mogą jednak korzystać z akredytacji.

Artykuł 44

Wyznaczenie, monitorowanie i ocena JOT

1. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć działające na ich terytorium jednostki ds. oceny technicznej (JOT) n potrzeby jednej lub kilku grup wyrobów wymienionych w załączniku IV tabela 1. Komisja jest uprawniona do zmiany tej tabeli w drodze aktów delegowanych przyjmowanych zgodnie z art. 87 w celu dostosowania jej do postępu technicznego.
Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwę jednostki ds. oceny technicznej, jej adres oraz grupy wyrobów, o których mowa w zdaniu pierwszym.
2. Komisja publikuje drogą elektroniczną wykaz JOT, które spełniają obowiązujące wymogi prawne, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2, i wskazuje grupy wyrobów, dla których zostały wyznaczone, oraz wszelkie ograniczenia w sposób możliwie najbardziej precyzyjny.
Komisja publikuje aktualizacje tego wykazu.
3. Organ wyznaczający wyznaczony zgodnie z art. 43 monitoruje działalność i kompetencje JOT wyznaczonych w ich państwie członkowskim, a w razie potrzeby także ich spółek zależnych i podwykonawców, oraz ocenia je w odniesieniu do odpowiednich wymagań określonych w niniejszym rozdziale. Organ wyznaczający poucza JOT, gdy dochodzi do naruszenia prawa lub wspólnej praktyki uzgodnionej między państwami członkowskimi a Komisją. W przypadku powtarzających się naruszeń prawa organ wyznaczający może anulować wyznaczenie JOT.
Państwa członkowskie informują Komisję o ich krajowych procedurach wyznaczania JOT, o monitorowaniu ich działalności i kompetencji oraz o wszelkich zmianach w tym zakresie.
4. JOT bezzwłocznie, a najpóźniej w terminie 15 dni, informują odpowiednie państwo członkowskie i organ notyfikowany o wszelkich zmianach, które mogą mieć wpływ

na spełnienie przez nie wymagań określonych w niniejszym rozdziale lub na ich zdolność do wypełnienia obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

5. Komisja może kontrolować przestrzeganie przez JOT wymogów określonych w niniejszym rozdziale, jak również wypełnianie przez odpowiedzialne organy wyznaczające ich obowiązków w zakresie monitorowania.
6. JOT przekazują, na żądanie właściwego organu wyznaczającego, wszystkie istotne informacje i dokumenty niezbędne do umożliwienia temu organowi, Komisji i państwom członkowskim sprawdzenia zgodności.
7. W przypadku gdy JOT przestaje spełniać wymagania niniejszego rozporządzenia, państwo członkowskie odwołuje wyznaczenie tej JOT dla odpowiedniej grupy wyrobów oraz informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie. Zastosowanie mają art. 58 i 59.

Artykuł 45

Wymagania dotyczące jednostek ds. oceny technicznej

1. JOT posiada kompetencje i wyposażenie umożliwiające jej przeprowadzanie oceny w grupie wyrobów, dla której ją wyznaczono. Personel podejmujący decyzje i co najmniej połowa personelu technicznego JOT znajduje się w wyznaczającym państwie członkowskim.
2. JOT spełnia wymagania określone w załączniku IV tabela 2, w zakresie, dla którego została wyznaczona. Zastosowanie mają art. 50 ust. 1–5, art. 50 ust. 6 lit. a) i b), art. 50 ust. 7, 8 i 10 oraz art. 51.
3. JOT podaje do wiadomości publicznej swój schemat organizacyjny oraz nazwiska członków swoich wewnętrznych organów decyzyjnych.

W przypadku gdy JOT przestaje spełniać wymagania, o których mowa w ust. 1 i 2, państwo członkowskie odwołuje wyznaczenie tej JOT dla odpowiedniej grupy wyrobów oraz informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 46

Koordinacja między JOT

1. JOT ustanawiają organizację do spraw oceny technicznej („organizację JOT”) zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Organizacja JOT wykonuje co najmniej następujące zadania:
 - a) bada potencjał nowych zharmonizowanych specyfikacji technicznych i informuje Komisję o takim potencjale;
 - b) organizuje koordynację między JOT i, jeśli jest to konieczne, zapewnia współpracę oraz konsultacje z innymi zainteresowanymi stronami;
 - c) zapewnia wymianę przykładów najlepszych praktyk pomiędzy JOT celem promowania większej wydajności i świadczenia lepszych usług na rzecz sektora;
 - d) opracowuje i przyjmuje europejskie dokumenty oceny;

- e) koordynuje stosowanie procedur określonych w art. 65 ust. 2 oraz art. 66 ust. 1, oraz zapewnia potrzebne w tym celu wsparcie;
- f) informuje Komisję o wszelkich sprawach związanych z przygotowywaniem europejskich dokumentów oceny oraz o wszelkich kwestiach dotyczących interpretacji procedur określonych w art. 65 ust. 2 i art. 66 ust. 1 oraz proponuje Komisji usprawnienia oparte na zdobytym doświadczeniu;
- g) przekazuje Komisji i państwu członkowskiemu, które wyznaczyło JOT niewykonującą swych zadań zgodnie z procedurami określonymi w art. 65 ust. 2 i art. 66 ust. 1, wszelkie uwagi dotyczące tej JOT;
- h) corocznie składa Komisji sprawozdanie na temat realizacji zadań, o których mowa powyżej, a w szczególności na temat rozmieszczenia geograficznego JOT, przydziału JOT zadań związanych z opracowywaniem europejskiego dokumentu oceny oraz wyników i niezależności JOT; oraz
- i) zapewnia, by przyjęte europejskie dokumenty oceny i odniesienia do europejskich ocen technicznych były publicznie dostępne we wszystkich językach UE.

Organizacja JOT ustanawia w celu wykonywania tych zadań sekretariat.

3. Państwa członkowskie zapewniają udostępnianie przez JOT zasobów finansowych i ludzkich organizacji JOT. Wartość wkładu każdej JOT wynosi nie mniej niż 2 % jej rocznego budżetu lub obrotu.
4. Waga organizacji JOT w procesie decyzyjnym nie zależy od wkładu finansowego JOT, liczby opracowanych przez nie europejskich dokumentów oceny ani liczby wydanych przez nie europejskich ocen technicznych.
5. Komitet koordynacyjny zaprasza Komisję do udziału we wszystkich posiedzeniach organizacji JOT.
6. Komisja może uzależnić finansowanie organizacji JOT, niezależnie od tego, czy odbywa się ono za pomocą dotacji czy w oparciu o procedurę przetargową, od spełnienia pewnych wymogów organizacyjnych i wymagań dotyczących osiągnięć, w tym dotyczących sprawiedliwego rozmieszczenia geograficznego JOT.

ROZDZIAŁ VI

ORGANY NOTYFIKUJĄCE I JEDNOSTKI NOTYFIKOWANE

Artykuł 47

Notyfikacja

Państwa członkowskie notyfikują Komisji i pozostałym państwom członkowskim jednostki upoważnione do wykonywania zadań strony trzeciej w zakresie oceny i weryfikacji właściwości użytkowych, oceny zgodności i weryfikacji obliczeń dotyczących zrównoważenia środowiskowego do celów niniejszego rozporządzenia (zwanymi dalej „jednostkami notyfikowanymi”).

Państwa członkowskie informują Komisję o swoich krajowych procedurach oceny i notyfikacji jednostek, które mają być upoważnione do wykonywania tych zadań. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 48

Organy notyfikujące

1. Państwa członkowskie wyznaczają organ notyfikujący odpowiedzialny za opracowanie i stosowanie procedur koniecznych do oceny i notyfikacji jednostek, które mają być upoważnione do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji do celów niniejszego rozporządzenia, oraz do monitorowania jednostek notyfikowanych, w tym ich zgodności z wymogami określonymi w art. 50.
2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena oraz monitorowanie, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane przez ich krajowe jednostki akredytujące zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia (WE) nr 765/2008. Państwa członkowskie polecają swoim krajowym jednostkom akredytującym przyjęcie za podstawę akredytacji wyłącznie konkretnego podmiotu prawnego ubiegającego się o akredytację oraz sporządzenie oceny tego podmiotu pod kątem spełniania odpowiednich wymogów i wykonania zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu.
3. W przypadku gdy organ notyfikujący przekazuje ocenę, notyfikację lub monitorowanie, o których mowa w ust. 1, podmiotowi, który nie jest instytucją rządową, podmiot ten musi być osobą prawną oraz spełniać wymagania określone w art. 49. Podmiot taki musi być ponadto przygotowany na zaspokajanie zobowiązań wynikających z jego działalności.
4. Organ notyfikujący ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podmiot, o którym mowa w ust. 2 i 3.
5. Komisja zapewnia organizując wymiany doświadczeń między krajowymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za politykę w obszarze notyfikowania a organami notyfikującymi.

Artykuł 49

Wymagania dotyczące organów notyfikujących

1. Organ notyfikujący ustanawiany jest w sposób niepowodujący konfliktu interesów z jednostkami notyfikowanymi.
2. Sposób organizacji i działania organu notyfikującego zapewnia obiektywność i bezstronność jego działalności.
3. Sposób organizacji organu notyfikującego gwarantuje, że każda decyzja związana z notyfikacją jednostki, która ma zostać upoważniona do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji, jest podejmowana przez kompetentne osoby spoza grona osób, które przeprowadziły ocenę.
4. Organ notyfikujący nie może oferować ani realizować zadań wykonywanych przez jednostki notyfikowane ani usług doradczych na zasadach komercyjnych bądź konkurencyjnych.
5. Organ notyfikujący zabezpiecza poufność uzyskanych informacji. Na żądanie prowadzi on jednak wymianę informacji na temat jednostek notyfikowanych z Komisją, z organami notyfikującymi z innych państw członkowskich oraz z innymi istotnymi organami krajowymi.

6. Organ notyfikujący musi dysponować odpowiednią liczbą pracowników posiadających kompetencje do właściwego wykonywania swoich zadań i dostatecznym finansowaniem. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające minimalną liczbę ekwiwalentów pełnego czasu pracy uznanych za wystarczające do właściwego monitorowania jednostek notyfikowanych, w stosownych przypadkach w odniesieniu do konkretnych zadań związanych z oceną zgodności. Jeżeli monitorowanie prowadzi krajowa jednostka akredytująca lub jednostka, o której mowa w art. 48 ust. 3, ta liczba minimalna ma zastosowanie do tej jednostki.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 50

Wymagania dotyczące jednostek notyfikowanych

1. Do celów notyfikacji jednostka oceniająca zgodność musi spełniać wymagania określone w ust. 2–11.
2. Jednostka oceniająca zgodność musi być powołana na podstawie prawa krajowego i posiadać osobowość prawną.
3. Jednostka oceniająca zgodność musi być niezależna od organizacji lub produktu, który ocenia.

Musi ona funkcjonować niezależnie od wszelkich więzi gospodarczych z organizacjami zainteresowanymi wyrobami, które ocenia, producentami, ich partnerami handlowymi lub inwestorami posiadającymi w nich udziały, a także z innymi jednostkami notyfikowanymi i ich stowarzyszeniami przedsiębiorców, spółkami dominującymi lub zależnymi. Nie wyklucza to prowadzenia przez jednostkę notyfikowaną działań w ramach oceny i weryfikacji dotyczących konkurencyjnych producentów.

Jednostkę należącą do stowarzyszenia przedsiębiorców lub zrzeszenia zawodowego reprezentującego przedsiębiorstwa zaangażowane w projektowanie, produkcję, dostarczanie, montowanie, wykorzystywanie lub konserwację produktów, które ocenia, można uważać za taką niezależną jednostkę, pod warunkiem że wykazano jej niezależność i brak konfliktu interesów.

4. Jednostka notyfikowana, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za wykonywanie zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, importerami, dystrybutorami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani konserwatorami wyrobów, które oceniają, ani przedstawicielami żadnej z tych stron. Nie wyklucza to wykorzystania ocenianych wyrobów, które są potrzebne jednostce notyfikowanej do realizacji jej zadań ani wykorzystania tych wyrobów do celów osobistych.

Jednostka notyfikowana, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za wykonywanie zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji nie mogą bezpośrednio uczestniczyć w projektowaniu, produkcji lub budowie, wprowadzaniu do obrotu, instalowaniu, stosowaniu lub konserwacji tych wyrobów ani też reprezentować stron zaangażowanych w te działania. Nie mogą się angażować w żadną działalność, która mogłaby uchybiać niezależności ich opinii i uczciwości

w odniesieniu do zadań, do których zostali notyfikowani i nie mogą świadczyć usług doradczych.

Jednostka notyfikowana gwarantuje, że działalność jej spółek dominujących lub spółek-siostr, jej spółek zależnych lub podwykonawców nie wpływa na poufność, obiektywizm i bezstronność jej działalności związanej z oceną lub weryfikacją.

Podwykonawcy ani spółce zależnej nie można zlecać ustanawiania procedur wewnętrznych, ogólnych polityk, kodeksów postępowania lub innych przepisów wewnętrznych, ani sprawowania nadzoru nad tymi kwestiami, a także przydzielania pracowników do poszczególnych zadań oraz podejmowania decyzji dotyczących oceny zgodności.

5. Jednostka notyfikowana i jej pracownicy wykonują zadania strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji, zachowując najwyższy stopień uczciwości zawodowej i wymaganych technicznych kompetencji w danej dziedzinie oraz są wolni od wszelkich nacisków i bodźców, zwłaszcza finansowych, mogących wpływać na ich opinię lub wyniki oceny i weryfikacji, szczególnie ze strony osób lub grup osób zainteresowanych wynikami tej działalności.
6. Jednostka notyfikowana jest zdolna do wykonywania wszystkich zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji, przydzielonych jej zgodnie z załącznikiem V i w odniesieniu do których została notyfikowana, niezależnie od tego, czy dana jednostka notyfikowana wykonuje wspomniane zadania samodzielnie, czy też są one realizowane w jej imieniu i na jej odpowiedzialność.

Przez cały czas dla każdego systemu oceny i weryfikacji oraz dla każdego rodzaju lub każdej kategorii wyrobów, zasadniczych charakterystyk i zadań, w odniesieniu do których została notyfikowana, jednostka notyfikowana dysponuje:

- a) niezbędnymi pracownikami posiadającymi wiedzę techniczną oraz wystarczające i odpowiednie doświadczenie do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji; Pracownicy odpowiedzialni za podejmowanie decyzji dotyczących oceny są zatrudnieni w jednostce notyfikowanej zgodnie z prawem krajowym notyfikującego państwa członkowskiego, nie mają innych potencjalnie sprzecznych obowiązków lojalnościowych ani potencjalnego konfliktu interesów, a także posiadają kompetencje do weryfikowania ocen dokonywanych przez innych pracowników, ekspertów zewnętrznych lub podwykonawców. Ich liczba powinna być wystarczająca, aby zapewnić ciągłość działania i spójne podejście do ocen zgodności;
- b) niezbędny opis procedur, zgodnie z którymi przeprowadzany jest proces oceny, zapewniający przejrzystość i możliwość odtworzenia tych procedur. Obejmuje to strukturę kwalifikacji dopasowującą odpowiednich pracowników, ich status i zadania w ramach jednostki oceniającej zgodność do zadań związanych z oceną zgodności, w odniesieniu do których dana jednostka ubiega się o notyfikację;
- c) odpowiednią politykę i stosowne procedury, dzięki którym możliwe jest odróżnienie zadań wykonywanych jako jednostka notyfikowana od pozostałych działań;
- d) niezbędnymi procedurami służącymi prowadzeniu jej działalności przy uwzględnieniu wielkości przedsiębiorstwa, sektora, w którym prowadzi działalność, struktury przedsiębiorstwa, stopnia złożoności technologii

wytwarzania danego wyrobu oraz masowego lub seryjnego charakteru procesu produkcyjnego.

Jednostka notyfikowana posiada środki konieczne do prawidłowej realizacji zadań o charakterze technicznym i administracyjnym związanych z działalnością, w odniesieniu do której ubiega się o notyfikację, oraz ma dostęp do wszystkich niezbędnych urządzeń lub wyposażenia.

7. Pracownicy odpowiedzialni za wykonywanie zadań, w odniesieniu do których jednostka ubiega się o notyfikację, posiadają:
 - a) solidne wykształcenie techniczne i zawodowe obejmujące wszystkie zadania strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji w odpowiednim zakresie, w odniesieniu do którego jednostka ubiega się o notyfikację;
 - b) dostateczną znajomość wymagań dotyczących ocen i weryfikacji, które wykonuje, oraz odpowiednie upoważnienia do wykonywania takich działań;
 - c) właściwą znajomość i zrozumienie mających zastosowanie zharmonizowanych specyfikacji technicznych i odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia;
 - d) umiejętności wymagane do sporządzania certyfikatów, ewidencji i sprawozdań, aby wykazać, że oceny i weryfikacje zostały przeprowadzone.
8. Gwarantuje się bezstronność jednostki, jej ścisłego kierownictwa i pracowników wykonujących ocenę.

Wynagrodzenie ścisłego kierownictwa jednostki oraz jej pracowników wykonujących ocenę nie jest zależne od liczby wykonanych ocen ani od wyników tych ocen.
9. Jednostka notyfikowana uzyskuje ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej, chyba że zgodnie z prawem krajowym odpowiedzialność spoczywa na państwie członkowskim, lub za dokonaną ocenę lub weryfikację bezpośrednio odpowiada samo państwo członkowskie.
10. Pracownicy jednostki notyfikowanej są zobowiązani dochować tajemnicy służbowej w odniesieniu do wszystkich informacji, które uzyskują w trakcie wykonywania swoich zadań zgodnie z załącznikiem V, z wyjątkiem dochowania tajemnicy wobec właściwych organów administracyjnych państwa członkowskiego, w którym realizowane są jej zadania. Prawo własności podlega ochronie.
11. Jednostka notyfikowana zobowiązana jest zapewnić przekazanie swoim pracownikom wykonującym ocenę informacji na temat stosownych działań normalizacyjnych, a także uczestniczyć w pracach grupy koordynującej jednostki notyfikowanej, powołanej na mocy niniejszego rozporządzenia, oraz zapewnić przekazanie swoim pracownikom wykonującym ocenę informacji na ten temat, a także stosować decyzje administracyjne i dokumenty opracowane w wyniku prac takiej grupy jako ogólne wytyczne.

Artykuł 51

Domniemanie zgodności

Jeżeli jednostka oceniająca zgodność, która ma być upoważniona do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji wykaże, że spełnia kryteria ustanowione

w odpowiednich normach zharmonizowanych lub w ich częściach, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, domniemywa się, że jednostka ta spełnia wymagania określone w art. 50 w zakresie, w jakim wymagania te są objęte mającymi zastosowanie normami zharmonizowanymi.

Artykuł 52

Formalny sprzeciw

Jeżeli jedno z państw członkowskich lub Komisja zgłasza formalny sprzeciw wobec norm zharmonizowanych, o których mowa w art. 51, zastosowanie mają przepisy art. 11 rozporządzenia (UE) 1025/2012.

Artykuł 53

Spółki zależne i podwykonawcy jednostek notyfikowanych

1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana zleca określone zadania związane z wykonywaniem zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji lub gdy korzysta z usług spółki zależnej, zapewnia ona spełnienie przez podwykonawcę lub spółkę zależną wymagań określonych w art. 50 oraz powiadamia organ notyfikujący.
2. Jednostka notyfikowana ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub spółki zależne, niezależnie od tego, gdzie mają siedzibę. Odpowiednie jednostki notyfikowane ustanawiają procedury bieżącego monitorowania kompetencji, działań i wyników swoich podwykonawców lub spółek zależnych, uwzględniając strukturę kwalifikacji, o której mowa w art. 50 ust. 6 lit. b).
3. Działalność może być zlecona lub prowadzona przez spółkę zależną wyłącznie za zgodą klienta.
4. Jednostka notyfikowana przechowuje do dyspozycji organu notyfikującego odpowiednie dokumenty dotyczące oceny i monitorowania kwalifikacji podwykonawcy lub spółki zależnej oraz zadań wykonywanych przez te strony na mocy załącznika V.

Artykuł 54

Korzystanie z urządzeń poza laboratorium badawczym jednostki notyfikowanej

1. Na wniosek producenta i w przypadku gdy jest to uzasadnione względami technicznymi, ekonomicznymi lub logistycznymi, jednostki notyfikowane mogą zdecydować o przeprowadzeniu badań, o których mowa w załączniku V, dotyczących systemów oceny i weryfikacji 1+, 1 i 3 lub o zleceniu przeprowadzenia tych badań pod ich nadzorem, w zakładach produkcyjnych z wykorzystaniem aparatury badawczej wewnętrznego laboratorium producenta, albo, za uprzednią zgodą producenta, w laboratorium zewnętrznym z wykorzystaniem aparatury badawczej tego laboratorium.

Jednostki notyfikowane prowadzące takie badania muszą zostać w szczególności sposobem wyznaczone jako posiadające kompetencje umożliwiające im pracę z dala od ich własnych urządzeń badawczych i w tym zakresie spełniają wymagania określone w art. 50.

2. Przed przeprowadzeniem badań, o których mowa w ust. 1, jednostki notyfikowane sprawdzają, czy spełniono wymagania związane z metodą badań i oceniają, czy:
 - a) aparatura badawcza jest wyposażona w odpowiedni system wzorcowań i czy jest zagwarantowana spójność pomiarowa; oraz
 - b) zagwarantowana jest jakość wyników badań.

Jednostki notyfikowane ponoszą pełną odpowiedzialność za całość badań, w tym za dokładność i identyfikowalność kalibracji i pomiarów oraz za wiarygodność wyników badań.

Artykuł 55

Wniosek o notyfikację

1. Jednostka, która ma być upoważniona do wykonywania zadań strony trzeciej w procesie oceny i weryfikacji, przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę.
2. Do wniosku dołącza się opis działalności, która ma być wykonywana przez jednostkę, procesów oceny lub weryfikacji, w odniesieniu do których jednostka uważa się za kompetentną, struktury kwalifikacji, o której mowa w art. 50 ust. 6 lit. b), certyfikat akredytacji, jeżeli jednostka go posiada, wydany przez krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 765/2008, poświadczający, że jednostka spełnia wymagania określone w art. 50. Certyfikat akredytacji odnosi się wyłącznie do określonej jednostki oceniającej zgodność, która ubiega się o notyfikację, i nie uwzględnia potencjału ani personelu spółek dominujących czy spółek-siostr. Certyfikat akredytacji powinien opierać się, oprócz odpowiednich norm zharmonizowanych, na specyficznych wymaganiach i zadaniach związanych z oceną.
3. Jeżeli dana jednostka nie może dostarczyć certyfikatu akredytacji, przedkłada ona organowi notyfikującemu wszelkie dokumenty konieczne do sprawdzenia, uznania i regularnego nadzorowania jej zgodności z wymaganiami określonymi w art. 50.

Artykuł 56

Procedura notyfikacji

1. Organy notyfikujące mogą notyfikować wyłącznie jednostki, które spełniają wymagania określone w art. 50.
2. Notyfikują one te jednostki Komisji i pozostałym państwom członkowskim, stosując do tego celu w szczególności specjalne narzędzie elektroniczne opracowane i zarządzane przez Komisję.

W drodze wyjątku, w przypadkach określonych w załączniku VI, dla których nie jest dostępne odpowiednie narzędzie elektroniczne, dopuszcza się dokonywanie notyfikacji w wersji drukowanej.
3. Notyfikacja zawiera pełne szczegółowe dane dotyczące funkcji, które ma pełnić dana jednostka, odniesienie do odpowiedniej zharmonizowanej specyfikacji technicznej oraz, do celów systemu przewidzianego w załączniku V, zasadnicze charakterystyki, w odniesieniu do których jednostka jest kompetentna.

Odniesienie do odpowiedniej zharmonizowanej specyfikacji technicznej nie jest jednak wymagane w przypadkach określonych w załączniku VI.

4. W przypadku gdy podstawy notyfikacji nie stanowi certyfikat akredytacji, o którym mowa w art. 55 ust. 2, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim wszelkie dokumenty potwierdzające kompetencje jednostki oraz wprowadzone ustalenia mające zapewnić systematyczne monitorowanie tej jednostki i dalsze spełnianie przez nią wymagań określonych w art. 50.
5. Notyfikacja może zacząć obowiązywać tylko wtedy, jeżeli Komisja lub pozostałe państwa członkowskie nie zgłoszą zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji, w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji, lub w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji, w przypadku gdy certyfikat akredytacji nie jest stosowany.
Notyfikacja zaczyna obowiązywać następnego dnia po wpisaniu przez Komisję jednostki do wykazu jednostek notyfikowanych, o którym mowa w art. 57 ust. 2. Komisja nie umieszcza podmiotu w wykazie, jeżeli jest lub stanie się świadoma faktu, że dany podmiot nie spełnia wymagań określonych w art. 50.
6. Zainteresowana jednostka może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej wyłącznie po uprawomocnieniu się notyfikacji. Wyłącznie taką jednostkę uznaje się za jednostkę notyfikowaną do celów niniejszego rozporządzenia.
7. Komisja i pozostałe państwa członkowskie są powiadamiane o wszelkich późniejszych odpowiednich zmianach w notyfikacji.

Artykuł 57

Numery identyfikacyjne i wykaz jednostek notyfikowanych

1. Komisja przydziela każdej jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny.
Przydziela tylko jeden taki numer, nawet w przypadku gdy dana jednostka jest notyfikowana na mocy różnych aktów prawnych Unii.
2. Komisja podaje do wiadomości publicznej – stosując do tego celu w szczególności elektroniczne narzędzie notyfikacji opracowane i zarządzane przez Komisję – wykaz jednostek notyfikowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, włącznie z numerami identyfikacyjnymi, które im przydzielono, oraz informacją na temat rodzaju działalności będącej przedmiotem notyfikacji.
Komisja zapewnia stałą aktualizację tego wykazu.

Artykuł 58

Zmiany w notyfikacji

1. W przypadku gdy organ notyfikujący ustalił lub otrzymał informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymagania określone w art. 50 lub że nie wypełnia swoich obowiązków, organ notyfikujący odpowiednio ogranicza, zawiesza lub wycofuje notyfikację, zależnie od stopnia niespełniania tych wymagań lub niewypełniania tych obowiązków.
2. W przypadku wycofania, ograniczenia lub zawieszenia notyfikacji lub w razie zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną notyfikujące państwo

członkowskie podejmuje właściwe kroki, aby zapewnić, by sprawy rozpatrywane przez tę jednostkę były rozpatrywane przez inną jednostkę notyfikowaną lub by były dostępne na żądanie odpowiedzialnych organów notyfikujących i organów nadzoru rynku.

Artykuł 59

Kwestionowanie kompetencji jednostek notyfikowanych

1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których ma wątpliwości lub otrzymuje informacje o wątpliwościach co do kompetencji jednostki notyfikowanej lub ciągłości wywiązywania się przez jednostkę notyfikowaną z nałożonych na nią wymagań i obowiązków.
2. Na wniosek Komisji notyfikujące państwo członkowskie udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji lub utrzymania kompetencji danej jednostki.
3. Komisja zapewnia poufność wszystkich informacji wrażliwych uzyskanych w trakcie dochodzenia.

Artykuł 60

Obowiązki jednostek notyfikowanych w zakresie dotyczącym ich działalności

1. Zgodnie z załącznikiem V jednostki notyfikowane:
 - a) oceniają właściwości użytkowe i zgodność wyrobów;
 - b) weryfikują zgodność wyrobów i producenta;
 - c) weryfikują stałość właściwości użytkowych wyrobów;
 - d) weryfikują obliczenia dotyczące zrównoważenia środowiskowego dokonane przez producenta.

Zadania te w dalszej części dokumentu określa się jako „oceny i weryfikacje”.

2. Oceny i weryfikacje przeprowadza się z zachowaniem przejrzystości w odniesieniu do producenta i w sposób proporcjonalny, unikając stwarzania niepotrzebnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych. Jednostki notyfikowane wykonują swe zadania, uwzględniając wielkość przedsiębiorstwa, sektor, w którym przedsiębiorstwo prowadzi działalność, i jego strukturę, stopień złożoności technologii wykorzystywanych przy produkcji oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcyjnego.

Postępując w powyższy sposób, jednostki notyfikowane uwzględniają jednak to, jak dalece rygorystyczne wymagania zostały nałożone na wyrób niniejszym rozporządzeniem oraz jaką rolę odgrywa wyrób w spełnianiu wszystkich podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych.

3. W przypadku gdy podczas wstępnej inspekcji zakładu produkcyjnego i zakładowej kontroli produkcji jednostka notyfikowana stwierdza, że producent nie zapewnił stałości właściwości użytkowych i zgodności produkowanego wyrobu, zobowiązuje ona producenta do wprowadzenia stosownych środków naprawczych i nie wydaje mu certyfikatu.

4. W przypadku gdy w trakcie działań w nadzorze, mających na celu weryfikację zgodności i stałości właściwości użytkowych produkowanego wyrobu, jednostka notyfikowana stwierdza, że wyrób nie posiada już tych samych właściwości użytkowych co typ wyrobu, zobowiązuje ona producenta do wprowadzenia w razie potrzeby stosownych środków naprawczych oraz zawiesza lub wycofuje jego certyfikat.
5. W przypadku niewprowadzenia środków naprawczych lub jeśli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana odpowiednio ogranicza, zawiesza lub wycofuje wszelkie certyfikaty.
6. Przy podejmowaniu decyzji dotyczących oceny, w tym decyzji o potrzebie zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu lub decyzji o zatwierdzeniu w świetle ewentualnych niezgodności, jednostki notyfikowane powinny stosować jasne i uprzednio ustalone kryteria.
7. Jednostki notyfikowane powinny zapewnić rotację pracowników wykonujących różne zadania związane z oceną.

Artykuł 61

Obowiązki jednostek notyfikowanych w zakresie informowania

1. Jednostki notyfikowane informują organ notyfikujący:
 - a) o odmowie, ograniczeniu, zawieszeniu lub wycofaniu certyfikatów;
 - b) o wszelkich okolicznościach wpływających na zakres i warunki dotyczące notyfikacji;
 - c) o wszelkich żądaniach dostarczenia informacji dotyczących przeprowadzonych działań związanych z oceną lub weryfikacją, otrzymanych od organów nadzoru rynku; oraz
 - d) na żądanie – o zadaniach strony trzeciej zgodnie z systemami oceny i weryfikacji, wykonywanych w zakresie objętym notyfikacją, oraz o innych realizowanych zadaniach, włączając w to działalność transgraniczną i podwykonawstwo.
2. Jednostki notyfikowane przekazują innym jednostkom notyfikowanym na mocy niniejszego rozporządzenia, wykonującym podobne zadania strony trzeciej zgodnie z systemami oceny i weryfikacji i dla wyrobów objętych tą samą zharmonizowaną specyfikacją techniczną, odpowiednie informacje w kwestiach dotyczących negatywnych, a na żądanie również pozytywnych, wyników tych ocen i weryfikacji, a w szczególności odmowy, ograniczenia, zawieszenia lub wycofania świadectw lub sprawozdań z badań. Na żądanie innych jednostek notyfikowanych lub organu, jednostka notyfikowana potwierdza status wydanych przez siebie certyfikatów lub sprawozdań z badań.
3. W przypadku gdy Komisja lub organ nadzoru rynku państwa członkowskiego zwróci się do jednostki notyfikowanej ustanowionej na terytorium innego państwa członkowskiego z zapytaniem dotyczącym przeprowadzonej przez nią oceny, jednostka przesyła kopię tego zapytania do jednostki notyfikowanej tego innego państwa członkowskiego. Zainteresowana jednostka notyfikowana odpowiada na takie zapytania bezzwłocznie, nie później niż w ciągu 15 dni. Organ notyfikujący

zapewnia, by takie zapytania były rozpatrywane przez jednostkę notyfikowaną, chyba że istnieje uzasadniony powód, by tego nie robić.

4. Jednostki notyfikowane przekazują zainteresowanemu organowi nadzoru rynku lub organowi notyfikującemu, stosownie do przypadku, dowody na wszystkie wymienione poniżej okoliczności:
- a) gdy inna jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań określonych w art. 50 lub nie wywiązuje się ze swoich obowiązków;
 - b) gdy wyrób wprowadzony do obrotu nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem;
 - c) gdy wyrób wprowadzony do obrotu, ze względu na swój stan fizyczny, może powodować poważne zagrożenie.

Artykuł 62

Akty wykonawcze dotyczące obowiązków i praw jednostek notyfikowanych

Jeżeli jest to konieczne do zapewnienia zharmonizowanego stosowania niniejszego rozporządzenia i tylko w zakresie niezbędnym do zapobiegania rozbieżnym praktykom prowadzącym do nierównego traktowania podmiotów gospodarczych, i stwarzającym im nierówne warunki działania, Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające szczegółowo sposób wykonywania obowiązków jednostek notyfikowanych przewidzianych w art. 60 i 61.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2.

Artykuł 63

Koordinacja działań jednostek notyfikowanych

Komisja zapewnia wprowadzenie i właściwe funkcjonowanie odpowiedniej koordynacji i współpracy między jednostkami notyfikowanymi na mocy art. 47 w formie grupy jednostek notyfikowanych. Koordinacja i współpraca w grupie, o której mowa w ust. 1, mają na celu zapewnienie zharmonizowanego stosowania niniejszego rozporządzenia.

Jednostki notyfikowane uczestniczą w pracach tej grupy bezpośrednio lub poprzez wyznaczonych przedstawicieli.

Jednostki notyfikowane stosują jako ogólne wytyczne decyzje administracyjne i dokumenty wydane przez tę grupę.

ROZDZIAŁ VII

PROCEDURY UPROSZCZONE

Artykuł 64

Stosowanie odpowiedniej dokumentacji technicznej

1. Producent może zastąpić badanie typu odpowiednią dokumentacją techniczną wykazującą, że:

- a) w odniesieniu do jednej lub kilku zasadniczych charakterystyk wyrobu, który producent wprowadza do obrotu, uznaje się, że wyrób ten osiąga określony poziom lub klasę właściwości użytkowych bez badań lub obliczeń, lub bez dalszych badań lub obliczeń, zgodnie z warunkami określonymi w tym celu w odpowiedniej zharmonizowanej specyfikacji technicznej lub w akcie Komisji; lub
 - b) wyrób, objęty zharmonizowaną specyfikacją techniczną, który producent wprowadza do obrotu jest, systemem składającym się z elementów, który producent montuje, ściśle przestrzegając dokładnych instrukcji, w tym kryteriów kompatybilności w przypadku pojedynczych elementów, udzielonych przez dostawcę takiego systemu lub jego części składowej, który to dostawca zbadał już ten system lub ten element w odniesieniu do jednej lub kilku jego zasadniczych charakterystyk zgodnie z odpowiednią zharmonizowaną specyfikacją techniczną. Gdy te warunki są spełnione i gdy producent zweryfikował przede wszystkim, że spełnione są dokładne kryteria kompatybilności dostawcy, producent jest uprawniony do deklarowania właściwości użytkowych odpowiadających wszystkim lub części wyników badań, którym poddano dostarczony mu system lub element.
2. Jeżeli wyrób, o którym mowa w ust. 1, należy do rodziny lub kategorii wyrobów, dla których mającym zastosowanie systemem oceny i weryfikacji jest system 1+ lub 1, określony w załączniku V, jednostka notyfikowana lub JOT, oprócz zadań określonych w załączniku V, ocenia i poświadcza prawidłowe wypełnienie zobowiązań, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 65

Stosowanie procedur uproszczonych przez mikroprzedsiębiorstwa

1. Mikroprzedsiębiorstwa wytwarzające wyroby objęte zharmonizowaną specyfikacją techniczną mogą traktować wyroby, do których ma zastosowanie system 3 zgodnie z przepisami dotyczącymi systemu 4. Gdy producent stosuje tę uproszczoną procedurę, wykazuje on zgodność wyrobu z mającymi zastosowanie wymaganiami za pomocą specjalnej dokumentacji technicznej.
2. JOT lub jednostka notyfikowana ocenia i potwierdza spełnienie wymogów niniejszego artykułu.

Artykuł 66

Nieseryjne wyroby wykonywane na zamówienie

1. W przypadku wyrobów objętych zharmonizowaną specyfikacją techniczną i które są produkowane jednostkowo lub na zamówienie w nieseryjnym procesie produkcyjnym w odpowiedzi na specjalne zlecenie oraz wbudowywane w jednym określonym obiekcie budowlanym przez producentów odpowiedzialnych również za bezpieczne wbudowanie tych wyrobów w obiektach budowlanych, część mającego zastosowanie systemu poświęcona ocenie właściwości użytkowych, jak określono w załączniku V, może zostać zastąpiona przez producenta specjalną dokumentacją techniczną wykazującą zgodność tych wyrobów z mającymi zastosowanie wymogami i zawierającą dane równoważne danym wymaganym na podstawie

niniejszego rozporządzenia i mających zastosowanie zharmonizowanych specyfikacji technicznych. Równoważność jest zapewniona, gdy wszystkie potrzebne dane i wymagania mające zastosowanie do danego obiektu budowlanego i jego przyszłego demontażu, w tym ponownego użycia, regeneracji i recyklingu zamontowanych w nim wyrobów, są podane lub spełnione dzięki zastosowaniu najnowocześniejszych metod.

2. Jednostka notyfikowana lub JOT, oprócz zadań określonych w załączniku V, ocenia i poświadcza prawidłowe wypełnienie zobowiązań, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 67

Uznanie oceny i weryfikacji przez inną jednostkę notyfikowaną

1. Jednostka notyfikowana (zwana dalej uznającą jednostką notyfikowaną) może odstąpić od oceny i weryfikacji określonego elementu, który ma być oceniony lub zweryfikowany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, i uznać ocenę i weryfikację przeprowadzoną przez inną jednostkę notyfikowaną dla tego samego podmiotu gospodarczego, jeżeli:
 - a) inna jednostka notyfikowana prawidłowo oceniła i zweryfikowała dany element, co – choć jest możliwe do obalenia – należy założyć, jeżeli odpowiednie sprawozdanie nie zawiera żadnych informacji sugerujących błąd;
 - b) istnieje porozumienie między dwiema jednostkami notyfikowanymi, zobowiązujące je do wymiany wszelkich informacji dotyczących oceny i weryfikacji oraz ich odpowiednich certyfikatów i sprawozdań;
 - c) oceniony lub zweryfikowany podmiot gospodarczy zgadza się udostępnić wszystkie istotne dane i dokumenty uznającej jednostce notyfikowanej;
 - d) ważność certyfikatu ogranicza się do ważności certyfikatu wydanego przez inną jednostkę notyfikowaną.

Niniejszy ustęp ma również zastosowanie do sprawozdań z badań, po których nie następuje certyfikacja, oraz do ocen obliczeń dotyczących zrównoważenia środowiskowego dokonywanych na podstawie rozporządzenia (UE) ... [Rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów].

2. Jeżeli jednostka notyfikowana pragnie uznać ocenę lub weryfikację dokonaną przez inną jednostkę notyfikowaną w odniesieniu do podmiotu gospodarczego, za który odpowiedzialność ponosi wyłącznie ta druga jednostka notyfikowana („inny podmiot gospodarczy”), oraz pod warunkiem, że te podmioty gospodarcze zawarły dodatkowo porozumienie zapewniające swobodny przepływ wszystkich informacji między nimi a jednostkami notyfikowanymi w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem, uznanie takie jest możliwe wyłącznie w odniesieniu do:
 - a) weryfikacji obliczeń dotyczących zrównoważenia środowiskowego innego podmiotu gospodarczego, mianowicie dostawcy lub usługodawcy, oraz dostarczanych przez nich towarów lub świadczonych przez nich usług, lub
 - b) części składowych, jeżeli te części składowe nie stanowią całego wyrobu.

Niniejszy ustęp ma również zastosowanie do ocen obliczeń dotyczących zrównoważenia środowiskowego dokonywanych na podstawie rozporządzenia (UE) ... [Rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów].

ROZDZIAŁ VIII

NADZÓR RYNKU I PROCEDURY OCHRONNE

Artykuł 68

Portal rozpatrywania skarg

1. Komisja tworzy system umożliwiający każdej osobie fizycznej lub prawnej składanie skarg lub sprawozdań dotyczących ewentualnych niezgodności z niniejszym rozporządzeniem.
2. Jeżeli Komisja uzna skargę lub sprawozdanie za istotne i uzasadnione, przekazuje je organowi nadzoru rynku w celu podjęcia działań następczych wobec odpowiedniej osoby fizycznej lub prawnej zgodnie z art. 11 ust. 7 lit. a) rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Artykuł 69

Właściwe organy

1. Państwa członkowskie wyznaczają spośród swoich organów nadzoru rynku co najmniej jeden „właściwy organ”, który dysponuje szczególną wiedzą potrzebną do oceny wyrobów zarówno pod względem technicznym, jak i prawnym.
2. Państwa członkowskie wyznaczają spośród swoich właściwych organów „właściwy organ krajowy”, który pełni rolę punktu kontaktowego ds. kontaktów z innymi państwami członkowskimi.

Artykuł 70

Procedura postępowania w przypadku niezgodności

1. W przypadku gdy organ nadzoru rynku jednego z państw członkowskich ma wystarczające powody, by sądzić, że określone wyroby objęte normą dotyczącą wyrobów budowlanych lub w odniesieniu do których wydano europejską ocenę techniczną lub ich producent nie spełniają wymogów, dokonuje on oceny tych wyrobów i producenta pod kątem spełnienia odnośnych wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Odpowiednie podmioty gospodarcze współpracują w razie konieczności z organami nadzoru rynku.

Jeżeli w toku tej oceny organ nadzoru rynku stwierdzi, że dane wyroby lub ich producent nie spełniają wymogów i obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu, żąda on niezwłocznie od odpowiednich podmiotów gospodarczych podjęcia wszelkich odpowiednich i proporcjonalnych działań naprawczych w celu doprowadzenia wyrobów lub siebie do zgodności z tymi wymogami i obowiązkami lub do wycofania wyrobów z obrotu lub ich odzyskania w rozsądnym terminie, stosownym do charakteru i stopnia niezgodności. Działania naprawcze, które muszą

podjąć podmioty gospodarcze, mogą obejmować działania wymienione w art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Organ nadzoru rynku powiadamia o tym jednostki notyfikowane, jeżeli ich to dotyczy.

2. W przypadku gdy organ nadzoru rynku uzna, że niezgodność nie ogranicza się do terytorium jego państwa, informuje on, za pośrednictwem właściwego organu krajowego, Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz działaniach, których podjęcia zażądał od podmiotów gospodarczych.
3. Podmioty gospodarcze podejmują wszelkie stosowne działania naprawcze w odniesieniu do wszystkich wyrobów, które te podmioty gospodarcze udostępniły na rynku w całej Unii.
4. W przypadku gdy odpowiednie podmioty gospodarcze nie podejmują odpowiednich działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, lub gdy niezgodność nadal występuje, organ nadzoru rynku jest zobowiązany zastosować wszelkie odpowiednie środki tymczasowe lub ostateczne środki w celu zakazania lub ograniczenia udostępniania wyrobów na rynku, wycofania ich z obrotu lub ich odzyskania.

Organ nadzoru rynku niezwłocznie informuje o tych środkach opinię publiczną, a za pośrednictwem właściwego organu krajowego – Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

5. Informacje, o których mowa w ostatnim zdaniu ust. 4, obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane niezbędne do identyfikacji niespełniających wymagań wyrobów, pochodzenie wyrobu budowlanego, charakter domniemanej niezgodności i związanego z tym ryzyka, charakter i okres obowiązywania wprowadzonych środków krajowych, a także argumenty przedstawione przez dany podmiot gospodarczy. W szczególności organy nadzoru rynku są zobowiązane wskazać, czy niezgodność ta wynika z:
 - a) niespełnienia przez wyroby deklarowanych właściwości użytkowych lub wymogów związanych ze spełnieniem określonych w niniejszym rozporządzeniu podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych;
 - b) niewywiązania się przez producenta z obowiązków;
 - c) uchybień w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych lub europejskim dokumencie oceny.
6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich przyjętych środkach i wszelkich dodatkowych informacjach dotyczących niezgodności danych wyrobów, którymi dysponują, a w przypadku gdy nie zgadzają się z notyfikowanym środkiem krajowym, o swoich zastrzeżeniach.
7. W przypadku gdy w terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4, ani żadne państwo członkowskie, ani Komisja nie zgłaszają zastrzeżeń wobec środka tymczasowego przyjętego przez dane państwo członkowskie w odniesieniu do danego wyrobu, środek ten uznaje się za uzasadniony.

8. Pozostałe państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne wprowadzenie właściwych środków ograniczających w odniesieniu do danego wyrobu lub producenta, takich jak wycofanie wyrobów z obrotu.

Artykuł 71

Unijna procedura ochronna

1. Jeżeli po zakończeniu procedury określonej w art. 70 ust. 4 zgłaszane są zastrzeżenia wobec środka podjętego przez państwo członkowskie lub jeżeli Komisja uznaje krajowy środek za sprzeczny z prawodawstwem unijnym, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i właściwymi podmiotami gospodarczymi oraz poddaje środek krajowy ocenie. Na podstawie wyników tej oceny Komisja postanawia w drodze przyjętego aktu wykonawczego, czy środek krajowy jest uzasadniony.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88 ust. 1.

Decyzja Komisji skierowana jest do wszystkich państw członkowskich; Komisja niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i odpowiednie podmioty gospodarcze.

2. W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony wszystkie państwa członkowskie podejmują środki konieczne do zapewnienia wycofania z ich rynków produktu niezgodnego z wymaganiami oraz informują o tych środkach Komisję. W przypadku uznania krajowego środka za nieuzasadniony dane państwo członkowskie zobowiązane jest uchylić ten środek.
3. W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność danego wyrobu lub jego producenta wynika z uchybień w normach dotyczących wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 70 ust. 5 lit. c), Komisja stosuje procedurę przewidzianą w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

Artykuł 72

Wyroby spełniające wymogi, które mimo to stwarzają ryzyko

1. W przypadku gdy po przeprowadzeniu oceny na mocy art. 70 ust. 1 państwo członkowskie organu nadzoru rynku stwierdza, że niektóre wyroby są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, ale mimo to stwarzają ryzyko dla spełnienia podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych, dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób, środowiska lub dla innych kwestii ważnych z punktu widzenia ochrony interesu publicznego, zobowiązuje ono właściwe podmioty gospodarcze do wprowadzenia wszelkich odpowiednich środków gwarantujących, że dane wyroby nie stwarzają już ryzyka przy ich wprowadzaniu do obrotu, służących wycofaniu wyrobów z obrotu lub odzyskaniu ich w rozsądnym terminie, odpowiednim do charakteru ryzyka, który dane państwo członkowskie może wyznaczyć.
2. Podmiot gospodarczy zapewnia wprowadzenie środków naprawczych w odniesieniu do wszystkich wyrobów stanowiących zagrożenie, które podmiot ten udostępnił na rynku w całej Unii.

3. Organ nadzoru rynku, za pośrednictwem właściwego organu krajowego, niezwłocznie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie. Informacje te obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane niezbędne do identyfikacji danego wyrobu, pochodzenie i łańcuch dostaw wyrobu, charakter występującego ryzyka oraz charakter i okres obowiązywania wprowadzonych środków krajowych.
4. Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i odpowiednimi podmiotami gospodarczymi oraz ocenia wprowadzone środki krajowe. Na podstawie wyników tej oceny Komisja decyduje w drodze aktu wykonawczego, czy dany środek jest uzasadniony, oraz proponuje odpowiednie środki, o ile są konieczne.
5. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88 ust. 1.
6. Decyzja Komisji skierowana jest do wszystkich państw członkowskich; Komisja niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i odpowiednie podmioty gospodarcze.

Artykuł 73

Minimalna liczba kontroli i minimalne zasoby ludzkie

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 87 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie minimalnej liczby kontroli, które mają być przeprowadzane przez organy nadzoru rynku z każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do poszczególnych wyrobów objętych zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi lub w związku z określonymi w nich szczegółowymi wymogami, aby zapewnić przeprowadzanie kontroli na skalę odpowiednią do zagwarantowania skutecznego egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia. W stosownych przypadkach w aktach delegowanych można określić charakter wymaganych kontroli oraz metod, które należy stosować.
2. Komisja jest również uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 87 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie minimalnych zasobów ludzkich, które państwa członkowskie mają przydzielić do celów nadzoru rynku w odniesieniu do wyrobów objętych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 74

Koordinacja i wsparcie nadzoru rynku

1. Do celów niniejszego rozporządzenia posiedzenia grupy ds. współpracy administracyjnej („ADCO”) ustanowionej na podstawie art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/1020 odbywają się w regularnych odstępach czasu oraz, w razie potrzeby, na uzasadniony wniosek Komisji lub co najmniej dwóch uczestniczących organów nadzoru rynku.

W kontekście wykonywania swoich zadań określonych w art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/1020 ADCO wspiera wykonanie niniejszego rozporządzenia, mianowicie poprzez określenie wspólnych priorytetów w zakresie nadzoru rynku.

2. W oparciu o priorytety określone w porozumieniu z ADCO Komisja:
- a) organizuje wspólne projekty z zakresu nadzoru rynku i projekty badawcze w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania;
 - b) organizuje wspólne inwestycje w zdolności w zakresie nadzoru rynku, w tym w sprzęt i narzędzia informatyczne;
 - c) organizuje wspólne szkolenia dla pracowników organów nadzoru rynku, organów notyfikujących i jednostek notyfikowanych, w tym w zakresie prawidłowej interpretacji i prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz metod i technik mających znaczenie dla stosowania lub sprawdzania zgodności z niniejszym rozporządzeniem;
 - d) opracowuje wytyczne dotyczące stosowania i egzekwowania wymogów i obowiązków określonych w aktach delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4 oraz w art. 5 ust. 2 i 3, a także w aktach delegowanych, o których mowa w art. 22 ust. 4, w tym wspólne praktyki i metodyki dotyczące skutecznego nadzoru rynku.

W stosownych przypadkach Unia finansuje działania, o których mowa w lit. a), b) i c).

3. Komisja zapewnia wsparcie techniczne i logistyczne, aby ADCO mogła wypełniać swoje zadania określone w art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/1020 i w niniejszym artykule.

Artykuł 75

Zwrot kosztów

Organy nadzoru rynku mają prawo do odzyskania od podmiotów gospodarczych będących w posiadaniu wyrobu niezgodnego z wymogami lub od producenta kosztów kontroli dokumentów i fizycznego badania wyrobu.

Artykuł 76

Sprawozdawczość i analiza porównawcza

1. Organy nadzoru rynku wprowadzają do systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020, informacje na temat charakteru i surowości wszelkich sankcji nałożonych w związku z nieprzestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia.
2. Co dwa lata, do 30 czerwca, Komisja sporządza sprawozdanie na podstawie informacji wprowadzonych przez organy nadzoru rynku do systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020. Pierwsze z tych sprawozdań zostanie opublikowane do [Urząd Publikacji Unii Europejskiej: należy wstawić datę: dwa lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia].

Sprawozdanie to obejmuje:

- a) informacje na temat charakteru i liczby kontroli przeprowadzonych przez organy nadzoru rynku w ciągu dwóch poprzednich lat kalendarzowych na podstawie art. 34 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2019/1020;

- b) informacje na temat stwierdzonych poziomów niezgodności oraz charakteru i surowości sankcji nałożonych za dwa poprzednie lata kalendarzowe w odniesieniu do wyrobów objętych aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 4, 5, 6 i 22 niniejszego rozporządzenia;
 - c) orientacyjne poziomy referencyjne dla organów nadzoru rynku dotyczące częstotliwości kontroli oraz charakteru i surowości nakładanych sankcji.
3. Komisja publikuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w systemie informacyjnym i komunikacyjnym, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020, oraz podaje do wiadomości publicznej jego streszczenie.

ROZDZIAŁ IX

INFORMACJE I WSPÓLPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 77

Systemy informacyjne na potrzeby zharmonizowanego podejmowania decyzji

1. Komisja ustanawia i utrzymuje system informacyjny i komunikacyjny służący do gromadzenia, przetwarzania i przechowywania w uporządkowany sposób informacji dotyczących kwestii związanych z interpretacją lub stosowaniem przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie, w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania tych przepisów.
- Oprócz Komisji i państw członkowskich dostęp do systemu informacyjnego i komunikacyjnego mają organy nadzoru rynku, jednolite urzędy łącznikowe wyznaczone na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020, organy wyznaczone na podstawie art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020, organy notyfikujące, jednostki notyfikowane oraz punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych. W drodze decyzji wykonawczej Komisja może zapewnić dostęp organom państw trzecich, które dobrowolnie stosują przepisy niniejszego rozporządzenia lub w których obowiązują ramy prawne dotyczące wyrobów budowlanych podobne do ram określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88 ust. 1.
2. Organy wymienione w ust. 1 mogą korzystać z systemu informacyjnego i komunikacyjnego w celu zgłaszania wszelkich pytań lub kwestii związanych z interpretacją lub stosowaniem przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie, w tym ich powiązań z innymi przepisami prawa Unii. Będą one zgłaszały takie pytania lub kwestie w przypadku uzasadnionych wątpliwości co do sposobu stosowania lub interpretacji tych przepisów w poszczególnych sytuacjach.
3. Do celów ust. 2 przyjmuje się, że uzasadnione wątpliwości występują w przypadku, gdy organy wymienione w ust. 1:
- a) mają wiedzę na temat stosowania lub interpretacji przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie przez jakikolwiek inny

- organ w sposób odbiegający od ich własnej praktyki lub uzyskały na ten temat informacje;
- b) mają wiedzę na temat pytań lub kwestii zgłaszanych za pośrednictwem systemu informacyjnego i komunikacyjnego związanych z sytuacją, w której się znaleźli, lub z ich własną praktyką lub uzyskały na ten temat informacje;
 - c) mają do czynienia z sytuacją nieprzewidzianą w przepisach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie w chwili, gdy zostały po raz pierwszy opublikowane lub po raz pierwszy odniesiono się do nich w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w szczególności z sytuacjami spowodowanymi pojawieniem się nowych wyrobów lub modeli biznesowych;
 - d) muszą stosować przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie do sytuacji, do której mają zastosowanie również inne przepisy prawa Unii, oraz wynikające z tego kwestie.
4. Zgłaszając pytanie lub kwestię, właściwy organ wprowadza do systemu informacyjnego i komunikacyjnego informacje dotyczące:
- a) wszelkich decyzji podjętych w związku ze zgłoszonym pytaniem lub kwestią;
 - b) przypuszczalnego powodu/uzasadnienia przyjętego podejścia;
 - c) wszelkich wskazanych przez niego alternatywnych podejść oraz ich powodu/uzasadnienia.
5. Państwa członkowskie ustanawiają krajowy system informacyjny lub usługę wykazu adresów poczty elektronicznej aby informować swoje organy, podmioty gospodarcze prowadzące działalność na ich terytorium, JOT i jednostki notyfikowane, których miejsce prowadzenia działalności znajduje się na ich terytorium, a także, na wniosek, inne JOT i jednostki notyfikowane, o wszystkich kwestiach mających znaczenie dla prawidłowej interpretacji lub stosowania przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie. Uwzględniają przy tym informacje dostępne w systemie informacyjnym i komunikacyjnym, o którym mowa w ust. 1.
6. Organy, podmioty gospodarcze, JOT i jednostki notyfikowane, których miejsce prowadzenia działalności znajduje się w danym państwie członkowskim, rejestrują się w tym systemie lub usłudze wykazu adresów poczty elektronicznej i uwzględniają wszystkie informacje przekazywane za ich pośrednictwem.
7. Krajowy system informacyjny lub usługa wykazu adresów poczty elektronicznej umożliwia przyjmowanie, w imieniu właściwego organu krajowego, skarg zgłaszanych przez każdą osobę fizyczną lub prawną, w tym JOT i jednostki notyfikowane, dotyczących niejednolitego stosowania przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie. Właściwy organ krajowy, o ile uzna to za stosowne, przekazuje takie skargi swoim odpowiednikom w innych państwach członkowskich oraz Komisji.
8. Państwa członkowskie i Komisja mogą wykorzystywać sztuczną inteligencję do wykrywania rozbieżnych praktyk w zakresie podejmowania decyzji.

Artykuł 78

Unijna baza danych wyrobów budowlanych lub unijny system informacji dotyczących wyrobów budowlanych

1. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 87 poprzez ustanowienie unijnej bazy danych wyrobów budowlanych lub unijnego systemu informacji dotyczących wyrobów budowlanych, które w możliwie największym stopniu opierają się na cyfrowym paszporcie ustanowionym rozporządzeniem (UE) ... [Rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów].
2. Podmioty gospodarcze mogą uzyskać dostęp do wszystkich informacji przechowywanych w tej bazie danych lub w tym systemie, które ich konkretnie dotyczą. Mogą one zażądać skorygowania nieprawidłowych informacji.
3. W drodze aktów wykonawczych Komisja może zapewnić dostęp do tej bazy danych lub tego systemu niektórym organom państw trzecich, które dobrowolnie stosują przepisy niniejszego rozporządzenia lub w których obowiązują ramy prawne dotyczące wyrobów budowlanych podobne do ram określonych w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że państwa te:
 - a) zapewnią poufność;
 - b) będą partnerami mechanizmu zgodnego z prawem przekazywania danych osobowych, który jest zgodny z rozporządzeniem (UE) 2016/679⁴⁸;
 - c) zobowiążą się do aktywnego zaangażowania, przekazując informacje na temat stanu faktycznego, które mogą spowodować konieczność podjęcia działań przez organy nadzoru rynku; oraz
 - d) zobowiążą się do podjęcia działań przeciwko podmiotom gospodarczym naruszającym przepisy niniejszego rozporządzenia na ich terytorium.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88 ust. 1.

Artykuł 79

Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych

1. Państwa członkowskie wspierają podmioty gospodarcze za pośrednictwem punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych. Państwa członkowskie wyznaczają i utrzymują na swoim terytorium co najmniej jeden punkt kontaktowy ds. wyrobów budowlanych i zapewniają, aby ich punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych miały wystarczające uprawnienia i odpowiednie zasoby do właściwego wykonywania swoich zadań, a w każdym razie co najmniej jeden ekwiwalent pełnego czasu pracy na państwo członkowskie i jeden dodatkowy ekwiwalent pełnego czasu pracy na każde dziesięć milionów mieszkańców. Zapewniają one, aby punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych świadczyły swoje usługi zgodnie

⁴⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

z rozporządzeniem (UE) 2018/1724⁴⁹ oraz aby współpracowały z punktami kontaktowymi do celów wzajemnego uznawania ustanowionymi na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/515⁵⁰.

2. Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych dostarczają, na wniosek podmiotu gospodarczego lub organu nadzoru rynku innego państwa członkowskiego, wszelkie użyteczne informacje dotyczące wyrobu, takie jak:
 - a) elektroniczne kopie lub dostęp *on-line* do krajowych przepisów technicznych i krajowych procedur administracyjnych mających zastosowanie do wyrobów na terytorium, na którym ustanowiono punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych;
 - b) informacje na temat tego, czy wyroby te podlegają wymogowi uzyskania uprzedniej zgody na podstawie prawa krajowego;
 - c) przepisy mające zastosowanie w przypadku wbudowywania, złożenia lub montażu wyrobów.

Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych przekazują również informacje na temat przepisów dotyczących wyrobów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu i aktach przyjętych na jego podstawie.

3. Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych udzielają odpowiedzi w terminie 15 dni roboczych od otrzymania każdego wniosku przedłożonego zgodnie z ust. 3.
4. Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych nie pobierają żadnych opłat za dostarczanie informacji na podstawie ust. 3.
5. Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych mają możliwość wykonywania swoich zadań w sposób pozwalający na unikanie konfliktów interesów, zwłaszcza w kwestii procedur uzyskiwania oznakowania CE.
6. Ust. 1–6 mają zastosowanie również do wyrobów, których nie objęto jeszcze zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi.
7. Komisja publikuje i aktualizuje wykaz krajowych punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych.

Artykuł 80

Szkolenie i wymiana pracowników

1. Organy nadzoru rynku, punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych, organy wyznaczające, JOT, organy notyfikujące i jednostki notyfikowane gwarantują, że ich pracownicy:
 - a) na bieżąco uzupełniają wiedzę w zakresie swoich kompetencji i w tym celu odbywają okresowe szkolenia dodatkowe; oraz

⁴⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012; *Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1.*

⁵⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 764/2008; *Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 1.*

- b) są okresowo szkoleni w zakresie zharmonizowanej interpretacji i zharmonizowanego stosowania przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub na jego podstawie.
2. Komisja organizuje okresowo, a co najmniej raz w roku, wspólne szkolenia dla pracowników organów nadzoru rynku, organów notyfikujących i jednostek notyfikowanych. Komisja organizuje te szkolenia we współpracy z państwami członkowskimi.

W szkoleniach mogą uczestniczyć pracownicy organów wyznaczonych na podstawie art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020, jednolitych urzędów łącznikowych wyznaczonych na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020 oraz, w stosownych przypadkach, innych organów państw członkowskich zaangażowanych we wdrażanie lub egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia. W drodze przyjętej decyzji wykonawczej Komisja może zapewnić dostęp państwom trzecim, które dobrowolnie stosują przepisy niniejszego rozporządzenia lub w których obowiązują ramy prawne dotyczące wyrobów budowlanych podobne do ram określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 88 ust. 1.

3. We współpracy z państwami członkowskimi Komisja może organizować programy wymiany pracowników między organami nadzoru rynku, organami notyfikującymi i jednostkami notyfikowanymi z co najmniej dwóch państw członkowskich.

Artykuł 81

Podział ról i wspólne podejmowanie decyzji

1. W celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w zakresie nadzoru rynku, wyznaczania i nadzorowania JOT, jednostek notyfikowanych i punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych państwa członkowskie mogą wyznaczyć:
- a) jednostkę lub organ ustanowione we współpracy z innym państwem członkowskim lub innymi państwami członkowskimi do celów wspólnego wyznaczania;
 - b) jednostkę lub organ wyznaczone już przez inne państwo członkowskie do tego samego celu, we współpracy z tym państwem członkowskim.

Zainteresowane państwa członkowskie wspólnie zapewniają spełnienie wszystkich stosownych wymogów przez wspólne jednostki lub organy. Państwa członkowskie ponoszą za nie wspólną odpowiedzialność, natomiast decyzje podjęte wobec osób fizycznych lub prawnych w danym państwie członkowskim są prawnie przypisywane wyłącznie temu państwu członkowskiemu.

2. Organy różnych państw członkowskich mogą, bez uszczerbku dla ich indywidualnych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia lub innych aktów ustawodawczych, dzielić się zasobami i obowiązkami w celu zapewnienia zharmonizowanego stosowania lub skutecznego egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia.

W tym celu mogą one również:

- a) podejmować wspólne decyzje, zwłaszcza w odniesieniu do wspólnych działań transgranicznych lub w odniesieniu do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność na terytorium odpowiednich państw członkowskich;
- b) ustanawiać wspólne projekty, takie jak wspólne projekty z zakresu nadzoru rynku lub projekty badawcze;
- c) łączyć zasoby do określonych celów, takich jak budowanie zdolności badawczych lub nadzór nad internetem;
- d) przekazać wykonanie zadań równorzędnemu organowi w innym państwie członkowskim, zachowując formalną odpowiedzialność za decyzje podjęte przez ten organ;
- e) przenieść dane zadanie z jednego państwa członkowskiego do drugiego, pod warunkiem że wszystkie zainteresowane strony zostaną o tym wyraźnie poinformowane.

Odpowiednie państwa członkowskie ponoszą wspólną odpowiedzialność za działania podjęte na podstawie niniejszego ustępu.

ROZDZIAŁ X

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

Artykuł 82

Współpraca międzynarodowa

1. Komisja może współpracować, w tym poprzez wymianę informacji, z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi w obszarze stosowania niniejszego rozporządzenia, między innymi w odniesieniu do:
 - a) działań w zakresie egzekwowania przepisów oraz środków związanych z bezpieczeństwem i ochroną środowiska, takich jak nadzór rynku;
 - b) wymiany danych dotyczących podmiotów gospodarczych;
 - c) metod oceny i badania wyrobów;
 - d) skoordynowanego odzyskania wyrobów, wniosków o podjęcie działań naprawczych i innych podobnych działań;
 - e) kwestii naukowych, technicznych i regulacyjnych, służących poprawie bezpieczeństwa wyrobów lub ochrony środowiska;
 - f) pojawiających się kwestii o istotnym znaczeniu dla środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa;
 - g) działań związanych z normalizacją;
 - h) wymiany urzędników.
2. Komisja może przekazywać państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym wybrane informacje pochodzące z bazy danych o wyrobach lub systemu dotyczącego wyrobów, o których mowa w art. 78, na potrzeby systemu, o którym mowa w art. 77, i informacji wymienianych między organami na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz otrzymywać odpowiednie informacje na temat wyrobów i środków zapobiegawczych, ograniczających i naprawczych wprowadzanych przez

te państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe. W stosownych przypadkach Komisja dzieli się takimi informacjami z organami krajowymi.

3. Wymiana informacji, o której mowa w ust. 2, może przyjąć formę:
 - a) niesystematycznej wymiany, w należycie uzasadnionych i szczególnych przypadkach;
 - b) systematycznej wymiany na podstawie porozumienia administracyjnego, w którym określono rodzaj informacji podlegających wymianie oraz warunki wymiany.
4. Pełne uczestnictwo w bazie danych lub systemie, o których mowa w art. 78, w systemie, o którym mowa w art. 77, oraz w wymianie informacji między organami, o której mowa w art. 80, może być otwarte dla państw ubiegających się o członkostwo i państw trzecich, pod warunkiem że ich ustawodawstwo jest dostosowane do niniejszego rozporządzenia lub że uznają one certyfikaty wydane przez jednostki notyfikowane lub europejskie oceny techniczne dokonane na podstawie niniejszego rozporządzenia. Uczestnictwo to jest uzależnione od spełnienia tych samych obowiązków, które spoczywają na państwach członkowskich na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym obowiązków dotyczących zawiadamiania i działań następczych. Podstawę pełnego uczestnictwa w bazie danych lub systemie, o których mowa w art. 78, lub w systemie, o którym mowa w art. 77, stanowią porozumienia między Unią Europejską a tymi państwami.
5. Jeżeli porozumienia z państwami trzecimi pozwalają na udzielenie wzajemnego wsparcia w zakresie egzekwowania przepisów, państwa członkowskie mogą, po konsultacji z Komisją, skorzystać z uprawnień określonych w rozdziale VIII również do podejmowania działań przeciwko podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność niezgodnie z prawem w państwach trzecich lub w odniesieniu do państw trzecich, pod warunkiem że państwa trzecie przestrzegają podstawowych wartości, o których mowa w art. 2 TUE, w tym zasady państwa prawnego. Państwa członkowskie mogą występować za pośrednictwem Komisji do państw trzecich z żądaniem egzekwowania środków przyjętych na podstawie rozdziału VIII. Żadna współpraca na podstawie niniejszego ustępu nie może mieć miejsca, jeśli nie istnieje wzajemność de facto lub jeśli Komisja zgłasza inne zastrzeżenia, a mianowicie zastrzeżenia dotyczące warunków prawnych określonych w niniejszym artykule lub poufności danych.
6. Wszelka wymiana informacji na podstawie niniejszego artykułu – w zakresie, w jakim dotyczy ona danych osobowych – odbywa się zgodnie z przepisami UE o ochronie danych. Jeżeli w odniesieniu do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej Komisja nie przyjęła decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony na podstawie art. 45 rozporządzenia (UE) 2016/679, wymiana informacji nie obejmuje danych osobowych. Jeżeli w odniesieniu do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej przyjęto decyzję stwierdzającą odpowiedni stopień ochrony, wymiana informacji z tym państwem trzecim lub z tą organizacją międzynarodową może obejmować dane osobowe objęte zakresem stosowania decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony i tylko w zakresie, w jakim taka wymiana jest niezbędna wyłącznie w celu ochrony zdrowia, bezpieczeństwa lub środowiska.

7. Informacje wymieniane zgodnie z niniejszym artykułem wykorzystuje się wyłącznie w celu ochrony zdrowia, bezpieczeństwa lub środowiska i z poszanowaniem zasad poufności.

ROZDZIAŁ XI

ZACHĘTY I UDZIELANIE ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH

Artykuł 83

Zachęty stosowane przez państwa członkowskie

1. Jeżeli państwa członkowskie zapewniają zachęty w odniesieniu do kategorii wyrobów objętych aktem delegowanym ustanawiającym klasy właściwości użytkowych zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) lub etykietowanie w formie „sygnalizacji świetlnej” zgodnie z art. 22 ust. 5, zachęty te dotyczą dwóch klas/kodów barw, do których należy największa liczba wyrobów.

Jeżeli w akcie delegowanym określono klasy właściwości użytkowych w odniesieniu do więcej niż jednego parametru w zakresie zrównoważonego rozwoju, wskazuje się w nim, w odniesieniu do którego parametru należy wdrożyć niniejszy artykuł.

2. Jeżeli na podstawie art. 4 ust. 4 nie zostanie przyjęty żaden akt delegowany, Komisja może określić w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 4 ust. 3, jakich poziomów właściwości użytkowych związanych z parametrami wyrobu muszą dotyczyć zachęty stosowane przez państwa członkowskie.

W takim przypadku Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) względną przystępność cenową wyrobów zależną od poziomu ich właściwości użytkowych;
- b) konieczność zapewnienia wystarczającego popytu na wyroby bardziej zrównoważone pod względem środowiskowym.

Artykuł 84

Zielone zamówienia publiczne

1. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 87 poprzez ustanowienie wymogów w zakresie zrównoważonego rozwoju mających zastosowanie do zamówień publicznych, w tym do wdrażania, monitorowania i sprawozdawczości w zakresie tych wymogów przez państwa członkowskie.
2. Wymogi przyjęte na podstawie ust. 1 dotyczące zamówień publicznych udzielanych przez instytucje zamawiające, zdefiniowane w art. 2 ust. 1 dyrektywy 2014/24/UE lub art. 3 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE, lub podmioty zamawiające, zdefiniowane w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE, mogą, w stosownych przypadkach, przybrać formę obowiązkowych specyfikacji technicznych, kryteriów kwalifikacji, kryteriów wyboru, klauzul dotyczących realizacji zamówienia lub celów.
3. Ustanawiając wymogi dotyczące zamówień publicznych na podstawie ust. 1, Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) wartość i liczbę zamówień publicznych udzielonych na daną rodzinę lub kategorię wyrobów lub na usługi lub roboty budowlane, w ramach których wykorzystano daną rodzinę lub kategorię wyrobów;
- b) konieczność zapewnienia wystarczającego popytu na wyroby bardziej zrównoważone pod względem środowiskowym;
- c) ekonomiczną wykonalność zakupu przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające wyrobów bardziej zrównoważonych pod względem środowiskowym bez pociągania za sobą nieproporcjonalnych kosztów.

ROZDZIAŁ XII

STATUS PRAWNY WYROBÓW

Artykuł 85

Status prawny wyrobów

Na należycie uzasadniony wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić, czy dany element lub kategoria elementów są objęte zakresem definicji „wyrobu budowlanego” lub stanowią element, o którym mowa w art. 2 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 88 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ XIII

ZMIANY

Artykuł 86

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/1020

W rozporządzeniu (UE) 2019/1020 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 5 dodaje się tekst w brzmieniu: „[(UE) 2020/...(*⁵¹)]”;
- 2) w załączniku I do wykazu unijnych przepisów w sprawie harmonizacji dodaje się pkt 72 w brzmieniu:

„72. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 305/2011 (Urząd Publikacji uzupełnia dane dotyczące publikacji w Dz.U.);”.

⁵¹ * [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 305/2011 (Urząd Publikacji uzupełnia dane dotyczące publikacji w Dz.U.)].”

ROZDZIAŁ XIV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 87

Akty delegowane

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 3, 4 i 5, art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 1–3, art. 8, art. 11 ust. 3, art. 22 ust. 4 i 5, art. 35 ust. 4, art. 44 ust. 1, art. 73 ust. 1 i 2, art. 78 ust. 1, art. 84 ust. 1 i art. 90 ust. 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat od ... [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁵².
4. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 3, 4 i 5, art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 1–3, art. 8, art. 11 ust. 3, art. 22 ust. 4 i 5, art. 35 ust. 4, art. 44 ust. 1, art. 73 ust. 1 i 2, art. 78 ust. 1, art. 84 ust. 1 i art. 90 ust. 4 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 3, 4 i 5, art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 1–3, art. 8, art. 11 ust. 3, art. 22 ust. 4 i 5, art. 35 ust. 4, art. 44 ust. 1, art. 73 ust. 1 i 2, art. 78 ust. 1, art. 84 ust. 1 i art. 90 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

⁵² Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa, *Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1*.

Artykuł 88

Komitet

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Wyrobów Budowlanych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 (procedura doradcza).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 (procedura sprawdzająca).
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5 (procedura sprawdzająca w trybie pilnym).

Artykuł 89

Elektroniczne wnioski, decyzje, dokumentacja i informacje

1. Wszystkie wnioski od lub do jednostek notyfikowanych lub JOT oraz decyzje podejmowane przez te jednostki lub organy na podstawie niniejszego rozporządzenia można dostarczyć w formie papierowej lub w powszechnie stosowanym formacie elektronicznym, pod warunkiem że podpis jest zgodny z rozporządzeniem (UE) nr 910/2014, a osobie podpisującej powierzono reprezentowanie jednostki lub podmiotu gospodarczego, zgodnie z prawem państw członkowskich lub prawem Unii.
2. Całą dokumentację wymaganą na podstawie art. 19 ust. 7, art. 21 ust. 3, art. 64–66 i załącznika V można dostarczyć w formie papierowej lub w powszechnie stosowanym formacie elektronicznym, w sposób umożliwiający pobranie jej za pomocą niemożliwych do zmodyfikowania odnośników (odnośników bezpośrednich).

Wszystkie obowiązki w zakresie informowania określone w art. 7 ust. 3, 4 i 6, art. 19 ust. 1, 3, 5 i 6, art. 20 ust. 2 i 3, art. 21 ust. 6–9, art. 22 ust. 2 lit. f) oraz i), art. 23 ust. 5, art. 24 ust. 6, art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 4, art. 27 ust. 2, art. 28–39, art. 41 ust. 3, art. 44 ust. 3, 4, 6 i 7, art. 45 ust. 3, art. 46 ust. 2, art. 47, art. 49 ust. 5, art. 50 ust. 11, art. 53 ust. 1, art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 2, art. 61, art. 70 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 71 ust. 2, art. 72 ust. 1, 3 i 5, art. 76, art. 77, art. 78 ust. 3, art. 79 ust. 2, art. 79 ust. 3, art. 80 ust. 2, art. 82 ust. 1–3, 6 i 7 oraz art. 91 można spełnić drogą elektroniczną. Informacje, które mają być dostarczane zgodnie z załącznikiem I część D oraz zharmonizowane specyfikacje techniczne określające te informacje, dostarcza się jednak w formie papierowej w przypadku wyrobów nieopatrzonych napisem „nieprzeznaczone dla konsumentów” lub „wyłącznie do użytku profesjonalnego”. Ponadto konsumenci mogą zażądać dostarczenia wszelkich innych informacji w formie papierowej.

Artykuł 90

Sankcje

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku niezgodności z niniejszym rozporządzeniem

i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie najpóźniej do dnia... [wstawić datę – 3 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach oraz bezzwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach mających wpływ na te przepisy.

2. Państwa członkowskie ustanawiają w szczególności przepisy dotyczące sankcji za następujące rodzaje niezgodności podmiotów gospodarczych:

- a) wprowadzanie do obrotu lub udostępnianie na rynku wyrobu, który nie ma oznakowania CE, chociaż oznakowanie CE jest obowiązkowe;
- b) umieszczenie oznakowania CE z naruszeniem art. 17 ust. 1 lub bez prawidłowych informacji, które należy podać wraz z oznakowaniem CE zgodnie z art. 17 ust. 2;
- c) umieszczenie oznakowania CE bez uprzedniego wydania deklaracji właściwości użytkowych;
- d) wydawanie deklaracji właściwości użytkowych lub deklaracji zgodności w przypadku gdy nie zostały spełnione odpowiednie warunki;
- e) deklaracja właściwości użytkowych lub deklaracja zgodności jest niekompletna lub nieprawidłowa;
- f) brak jest dokumentacji technicznej, jest ona niekompletna lub nieprawidłowa;
- g) brak jest informacji, które mają być dostarczane zgodnie z załącznikiem I część D, oraz zharmonizowanych specyfikacji technicznych, albo są one niekompletne lub nieprawidłowe;
- h) brak jest informacji, o których mowa w art. 21 ust. 4, art. 22 ust. 2 lit. f) i i) lub art. 21 ust. 7 i art. 24, albo są one niekompletne lub nieprawidłowe;
- i) nie spełniono innych wymogów administracyjnych, o których mowa w art. 21, 22 lub 24;
- j) nie dostarczono informacji, które należało przekazać jednostkom notyfikowanym, JOT lub organom lub są one nieprawidłowe;
- k) niepodjęcie działań wymaganych w przypadku wystąpienia niezgodności lub ryzyka, które są obowiązkowe zgodnie z art. 21 ust. 8 i 9, art. 23 ust. 3 lit. d) i e), art. 24 ust. 5, art. 25 ust. 2 w związku z art. 24 ust. 5, art. 27 ust. 2 lit. c) w związku z art. 24 ust. 5 i art. 27 ust. 2 lit. d), e) i g);
- l) nie spełniono obowiązków w zakresie weryfikacji wyrobów i dokumentacji spoczywających na podmiotach gospodarczych zgodnie z art. 23–27 oraz
- m) świadczenie usług drukowania przestrzennego z naruszeniem art. 28.

3. Państwa członkowskie ustanawiają również przepisy dotyczące sankcji za następujące rodzaje niezgodności JOT i jednostek notyfikowanych:

- a) wydawanie certyfikatów, sprawozdań z badań lub europejskich ocen technicznych, w przypadku gdy nie spełniono odpowiednich warunków;
- b) niewycyfywanie certyfikatów, sprawozdań z badań lub europejskich ocen technicznych, w przypadku gdy takie wycyfywanie jest obowiązkowe;

- c) niedostarczenie informacji, które należało przekazać jednostkom notyfikowanym, JOT lub organom, albo są one niekompletne lub nieprawidłowe oraz
 - d) nieprzestrzeganie poleceń organów.
4. Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze aktu delegowanego przyjętego zgodnie z art. 87 w celu ustanowienia proporcjonalnych sankcji minimalnych, nakładanych na wszystkie podmioty gospodarcze, JOT i jednostki notyfikowane bezpośrednio lub pośrednio zaangażowane w naruszenie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 91

Ocena

Nie wcześniej niż osiem lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja przeprowadza ocenę niniejszego rozporządzenia oraz jego wkładu w funkcjonowanie rynku wewnętrznego i poprawę zrównoważenia środowiskowego wyrobów i obiektów budowlanych oraz środowiska zbudowanego. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznego i Komitetowi Regionów sprawozdanie dotyczące najważniejszych ustaleń. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.

W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 92

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) 305/2011 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2045 r.

Odesłania do rozporządzenia (UE) nr 305/2011 traktuje się tak jak odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku VII.

Artykuł 93

Odstępstwa i przepisy przejściowe

1. Punkty kontaktowe ds. wyrobów budowlanych wyznaczone na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 uznaje się za wyznaczone również na podstawie niniejszego rozporządzenia.
2. JOT i jednostki notyfikowane wyznaczone na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 uznaje się za wyznaczone również na podstawie niniejszego rozporządzenia. Są one jednak oceniane i wyznaczane na nowo przez wyznaczające państwa członkowskie zgodnie z cyklem okresowej ponownej oceny i najpóźniej [5 lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia]. Zastosowanie ma procedura sprzeciwu określona w art. 56 ust. 5, mająca zastosowanie również do JOT zgodnie z art. 43 ust. 2.
3. Na mocy niniejszego rozporządzenia, jako normy, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy, ważność zachowują następujące normy:

- a)
 - b)
 - c) [do wstawienia w trakcie negocjacji ustawodawców].
4. Europejskie dokumenty oceny wydane przed [1 rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] zachowują ważność do [3 lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia], chyba że ich termin ważności wygasł z innych powodów. Wyroby wprowadzone do obrotu na ich podstawie mogą być dalej udostępniane na rynku przez kolejne pięć lat.
 5. Certyfikaty lub sprawozdania z badań jednostek notyfikowanych oraz europejskie oceny techniczne wydane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 305/2011 zachowują ważność przez pięć lat po wejściu w życie zharmonizowanych specyfikacji technicznych dotyczących danej rodziny lub kategorii wyrobów przyjętych zgodnie z art. 4 ust. 2, chyba że termin ważności tych dokumentów wygasł z innych powodów. Wyroby wprowadzone do obrotu na podstawie tych dokumentów mogą być dalej udostępniane na rynku przez kolejne pięć lat.
 6. Wymogi określone w rozdziałach I, II i III mające zastosowanie do podmiotów gospodarczych w odniesieniu do określonej grupy wyrobów lub rodziny wyrobów stosuje się po upływie roku od wejścia w życie zharmonizowanej specyfikacji technicznej obejmującej tę grupę lub rodzinę wyrobów. Podmioty gospodarcze mogą jednak stosować te zharmonizowane specyfikacje techniczne od momentu ich wejścia w życie, przeprowadzając procedurę prowadzącą do uzyskania deklaracji właściwości użytkowych lub deklaracji zgodności.
 7. W ciągu dwóch lat od wejścia w życie zharmonizowanej specyfikacji technicznej obejmującej określoną grupę lub rodzinę wyrobów Komisja wycofuje z Dziennika Urzędowego odniesienia do norm zharmonizowanych i europejskich dokumentów oceny obejmujących daną grupę lub rodzinę wyrobów.

Artykuł 94

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [1 miesiąc po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 305/2011

1.2. Dziedziny polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa

Jednolity rynek wyrobów budowlanych.

Niniejszy wniosek przyczynia się do osiągnięcia następujących naczelných celów Komisji Europejskiej: Zielonego Ładu, Europy na miarę ery cyfrowej, gospodarki służącej ludziom, Silniejszej pozycji Europy na świecie.

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

- nowego działania
- nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁵³
- przedłużenia bieżącego działania
- połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Dwoma ogólnymi celami rewizji są:

1. Stworzenie sprawnie funkcjonującego jednolitego rynku wyrobów budowlanych; oraz
2. Zapewnienie, by ramy mogły przyczynić się do osiągnięcia celów ekologicznej i cyfrowej transformacji, w szczególności nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarki.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Celami szczegółowymi są:

- odblokowanie systemu harmonizacji technicznej;
- zmniejszenie krajowych barier w handlu wyrobami objętymi rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych;
- poprawa egzekwowania przepisów i nadzoru rynku;
- zapewnienie większej jasności (bardziej wyczerpujące definicje, ograniczenie nakładania się przepisów, kolizja przepisów z innymi aktami prawnymi) i uproszczenie;

⁵³ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- zmniejszenie obciążeń administracyjnych, w tym poprzez uproszczenie i cyfryzację;
- zapewnienie bezpiecznych wyrobów budowlanych;
- przyczynianie się do zmniejszenia ogólnego wpływu wyrobów budowlanych na klimat i środowisko, w tym dzięki stosowaniu narzędzi cyfrowych (cyfrowego paszportu).

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Rewizja rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych ma na celu naprawę i usprawnienie jednolitego rynku wyrobów budowlanych. Stworzy to równe szanse dla wszystkich producentów, a zwłaszcza dla MŚP we wszystkich państwach członkowskich. Producenci będą musieli spełnić więcej obowiązków, aby wprowadzić swoje wyroby do obrotu, ale jednocześnie będą mieli więcej możliwości rynkowych. Ponadto państwa członkowskie będą uprawnione do zwolnienia niektórych mikroprzedsiębiorstw z obowiązków wynikających z rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych. Planowany podział pracy i dostosowanie się pod kątem technicznym do rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów pozwolą uniknąć niepotrzebnych obciążeń dla przedsiębiorstw, MŚP i mikroprzedsiębiorstw. Lepiej funkcjonujący jednolity rynek przyczyni się do obniżenia kosztów produkcji, a tym samym cen, oraz zapewnienia przedsiębiorstwom budowlanym dostępu do szerszej oferty wyrobów. Ogólnie rzecz biorąc rewizja ta będzie korzystna dla producentów i ekosystemu budowlanego.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Punktem wyjścia dla wskaźników w dziedzinie normalizacji jest **liczba dopuszczalnych dokumentów technicznych, które mają być przywoływane jako normy zharmonizowane** w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z całkowitej liczby norm zharmonizowanych przedstawionych Komisji do przywoływania. Wskaźnik ten umożliwia obliczenie odsetka przywołań oraz skuteczniejsze monitorowanie i identyfikowanie przyczyn braku przywołań lub wstrzymania się od przywoływania, jeśli takowe nadal występują. Ponadto **średni czas trwania procesu od momentu wydania przez Komisję zlecenia normalizacji do dostarczenia projektów norm** przez CEN jest istotny, ponieważ pozwoli ocenić, czy rozwiązano/zredukowano jeden z problemów zidentyfikowanych przez zainteresowane strony procesu normalizacji, a mianowicie jego przewlekłość. Wskaźnik ten musi umożliwiać rozróżnianie nowo opracowanych norm zharmonizowanych od zmienionych i poprawionych norm zharmonizowanych, które zasadniczo powinny wymagać mniej czasu, jeśli normy te będą oceniane w CEN w regularnych odstępach czasu i zmieniane w razie potrzeby.

Innym wskaźnikiem produktu jest **dostępność informacji dotyczących środowiska oraz liczba wymogów w zakresie ochrony środowiska i bezpieczeństwa wyrobów** włączonych do specyfikacji technicznych. Ich liczba będzie z czasem wzrastać, dzięki czemu wyroby budowlane i obiekty budowlane staną się bezpieczniejsze i bardziej zrównoważone. Liczba specyfikacji technicznych zawierających informacje i wymogi dotyczące środowiska (lub rodzin wyrobów objętych tymi specyfikacjami) oraz ich względne znaczenie z punktu widzenia środowiska są parametrami pomagającymi ocenić, w jakim stopniu w wyniku niniejszego wniosku wzrosło znaczenie kwestii środowiskowych.

W celu dokonania pomiarów usprawnionego nadzoru rynku Komisja przeprowadzi konsultacje z państwami członkowskimi. Pomyślnie wdrożenie powinno doprowadzić najpierw do **wykrywania większej liczby wyrobów budowlanych niezgodnych z wymogami**, a następnie do zmniejszenia tej liczby. Wskaźnikiem monitorowania mógłby być **poziom zaufania** wśród podmiotów gospodarczych, o którym informacje można by uzyskać w wyniku oceny przeprowadzonej po czterech lub pięciu latach w drodze konsultacji z zainteresowanymi stronami.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

- 1) Usunięcie rozbieżności między kryteriami prawnymi stosowanymi przez Komisję a zdolnością normalizatorów do osiągnięcia oczekiwanych wyników. Zapewnienie alternatywy w przypadkach, gdy proces normalizacji nie przynosi oczekiwanych wyników. Zarządzenie niepełnemu charakterowi harmonizacji.
- 2) Zmniejszenie krajowych barier w handlu wyrobami objętymi rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych. Poprawa egzekwowania przepisów i nadzoru rynku. Zapewnienie jasności przepisów, a w szczególności przepisów dotyczących uproszczenia.
- 3) Uwzględnienie zastosowania narzędzi cyfrowych. Uwzględnienie odniesienia do wyników w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zapewnienie bezpieczeństwa wyrobów budowlanych. Uwzględnienie wyrobów, które znajdują poza obecnym zakresem przepisów dotyczących bezpieczeństwa wyrobów, np. wyrobów wydrukowanych techniką drukowania przestrzennego.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie europejskim (ex ante)

Rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych nie doprowadziło do osiągnięcia celu jednolitego rynku wyrobów budowlanych. Na szczeblu krajowym niewystarczający nadzór rynku i jego egzekwowanie uniemożliwiają pełne osiągnięcie korzyści związanych z otwarciem rynków i zapewnieniem równych szans. Ponadto niektóre przepisy rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych są niewystarczająco jasne lub nakładają się, czy to w samych ramach rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, czy też między rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych a innymi przepisami UE. Ponadto rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych nie jest w stanie umożliwić realizacji szerszych priorytetów strategicznych, w szczególności transformacji ekologicznej i cyfrowej.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (ex post)

Oczekuje się, że niniejszy wniosek poprawi ogólne funkcjonowanie jednolitego rynku wyrobów budowlanych, zwłaszcza dzięki rozwiązaniu obecnych problemów związanych z systemem normalizacji i usunięciu dalszych barier w handlu, takich jak powielanie lub nakładanie się przepisów wykonawczych na szczeblu unijnym albo krajowym/regionalnym. To z kolei zwiększyłoby pewność prawa i przewidywalność

oraz poprawiłoby równe szanse dla sektora budowlanego. Dzięki sprawniejszemu praktykom nadzoru rynku w całej UE zwiększyłoby się zaufanie do całego systemu. Ponadto niniejszy wniosek dotyczy klimatu i efektywności środowiskowej oraz obiegu zamkniętego w odniesieniu do wyrobów budowlanych, co można osiągnąć jedynie na poziomie UE, na którym opracowywana jest wspólna terminologia techniczna.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Z doświadczeń związanych z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych wynikają następujące wnioski:

- 1) Istnieje potrzeba zapewnienia spójności między stosowanymi kryteriami prawnymi a zdolnością normalizatorów do osiągnięcia oczekiwanych wyników.
- 2) Istnieje potrzeba zapewnienia alternatywy w przypadkach, gdy proces normalizacji nie przynosi oczekiwanych wyników.
- 3) Należy zapewnić jasność przepisów rozporządzenia.
- 4) Rozporządzenie powinno umożliwić realizację szerszych priorytetów strategicznych.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Wniosek jest zgodny z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

We wniosku ustanowiono zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych na jednolitym rynku. Ze względu na swoją złożoność część działań można by teoretycznie przekazać w drodze delegacji agencji zewnętrznej, ale nie jest to obecnie planowane.

Jeśli chodzi o ewentualne synergie, wniosek generuje synergie, w szczególności z innymi inicjatywami, w tym z rozporządzeniem w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Nie dotyczy

1.6. Okres trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

Ograniczony czas trwania

Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

nieograniczony czas trwania

Wdrożenie z okresem rozruchu od 2024 r. (przyjęcie i publikacja wniosku przed 2025 r. jest mało prawdopodobne, ale roczny okres wyprzedzenia w przypadku najważniejszych aktów wykonawczych i delegowanych to minimum), po którym następuje faza operacyjna w 2025 r. lub później, w zależności od czasu przyjęcia wniosku.

1.7. Planowane tryby zarządzania⁵⁴

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;

organom prawa publicznego;

podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Nie dotyczy

⁵⁴ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Rozporządzenie może być poddawane ocenie okresowo. Komisja przedstawi sprawozdanie z wdrażania nowego rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych nie wcześniej niż 8 lat po jego wejściu w życie, co pozwoli na urzeczywistnienie się rezultatów i skutków rewizji.

Takie sprawozdanie oceniające powinno w szczególności zawierać ocenę skuteczności zmienionych przepisów – ze szczególnym, ale nie wyłącznym, uwzględnieniem kwestii objętych wskaźnikami wymienionymi w części 1.4.4 – a także ich efektywności, adekwatności, spójności i wartości dodanej dla UE.

Ponadto Komisja może przeprowadzić kilka działań związanych z monitorowaniem.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

We wniosku uregulowano jedynie wprowadzanie do obrotu wyrobów budowlanych, w tym poprzez uwzględnienie niektórych cech środowiskowych w celu odzwierciedlenia rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów. Jest to zatem klasyczny rodzaj przepisów dotyczących wyrobów. Klasyczne przepisy dotyczące wyrobów są wdrażane głównie przez samą Komisję, ponieważ trudno jest zlecić wiele działań i zagadnień prawnym podmiotom, które nie mają podstawowej wiedzy na temat odpowiednich przepisów. W przypadku niektórych aspektów korzystanie z usług usługodawców wybranych w drodze procedur przetargowych może być konieczne lub co najmniej przydatne. Może to dotyczyć zwłaszcza systemów informacyjnych, które są niezbędne do realizacji.

Powinny mieć zastosowanie zwykle mechanizmy jednolitej kontroli Komisji, w tym mechanizmy mające zastosowanie do przetargów publicznych, i będą one wystarczające. Nie ma powodu do stosowania szczególnych, odbiegających od siebie mechanizmów wdrażania finansowania, warunków płatności i strategii kontroli.

Wniosek ten spowoduje jednak wzrost zapotrzebowania na zasoby ludzkie. Wniosek pozwala usunąć główne niedociągnięcia ram rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, np. normalizacji, a ponadto ustanowiono w nim wymogi w zakresie ochrony środowiska i bezpieczeństwa wyrobów niezależnie od właściwości użytkowych związanych z obiektami budowlanymi. Wniosek skutecznie przyczyniłby się również do realizacji celów wynikających z nowej strategii przemysłowej, strategii normalizacyjnej, Europejskiego Zielonego Ładu, Planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym i innych powiązanych inicjatyw w kontekście wyrobów budowlanych. Te nowe cechy wymagają również mechanizmu spójności w odniesieniu do transgranicznego stosowania nowych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, a także systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów gromadzenia, przetwarzania i przechowywania informacji.

Konieczne jest zapewnienie służbom Komisji odpowiednich zasobów, aby mogły sprostać tym nowym zadaniom. Szacuje się, że wdrożenie rozporządzenia będzie wymagało łącznie 15 EPC.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Aby ograniczyć nieodłączne ryzyko wystąpienia konfliktu interesów w odniesieniu do jednostek notyfikowanych, ustanawia się wymogi dotyczące organów notyfikujących.

Komisja będzie monitorować ryzyko niezgodności z rozporządzeniem za pomocą systemu sprawozdawczości, który sama opracuje (portal ostrzegania o niezgodnościach).

Istnieje wyraźna potrzeba zarządzania budżetem w sposób skuteczny i wydajny oraz zapobiegania oszustwom i marnotrawieniu zasobów. System kontroli musi jednak zapewnić sprawiedliwą równowagę między osiągnięciem akceptowalnego poziomu błędu a wymaganym obciążeniem związanym z kontrolą.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Środki przewidziane na zwalczanie nadużyć finansowych określono w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, który stanowi następująco:

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych bezprawnych działań zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 1073/1999.
2. Agencja przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i niezwłocznie wydaje odpowiednie przepisy, które mają zastosowanie do wszystkich pracowników agencji.
3. Decyzje dotyczące finansowania oraz umowy i akty wykonawcze do nich powinny wyraźnie zastrzegać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą w razie potrzeby przeprowadzać kontrole na miejscu wśród odbiorców funduszy agencji oraz urzędników odpowiedzialnych za ich przyznawanie.

Zgodnie z tym przepisem, w dniu 28 czerwca 2012 r. przyjęto decyzję Zarządu Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości dotyczącą zasad i warunków wewnętrznych dochodzeń w związku z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności przynoszącej szkody interesom finansowym Unii.

Zastosowanie będzie miała strategia DG GROW dotycząca zapobiegania nadużyciom finansowym i ich wykrywania.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Dział 1 Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa	Zróżn./niezróżn. ⁵⁵	państw EFTA ⁵⁶	krajów kandydujących ⁵⁷	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
1	03.010101 - Wydatki na wsparcie dotyczące Programu na rzecz jednolitego rynku	Bez zróżn.	TAK	NIE ⁶	NIE ⁶	NIE
1	03.020101 – Funkcjonowanie i rozwój rynku wewnętrznego towarów i usług	Zróżnicowane	TAK	NIE ⁵⁸	NIE ⁶	NIE

⁵⁵ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

⁵⁶ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁵⁷ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

⁵⁸ Trwa dyskusja na temat potencjalnego udziału krajów kandydujących i państw trzecich w tej linii budżetowej.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	1	Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa
---	---	--

Dyrekcja generalna: DG GROW			Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Po 2027	OGÓLEM
○ Środki operacyjne								
03.020101	Środki na zobowiązania	(1a)	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Środki na płatności	(2a)	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	5,160
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁵⁹								
Linia budżetowa 03.010101			0	0	0	0	0	0
OGÓLEM środki dla DG GROW	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Środki na płatności	=2a+2b+3	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440

⁵⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

○ OGÓLEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Środki na płatności	(5)	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440
○ OGÓLEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0	0	0	0	0	0
OGÓLEM środki na DZIAŁ 1 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,860	0,860	0,860	0,860		3,440
	Środki na płatności	=5+ 6	0,258	0,688	0,860	0,860	0,774	3,440

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do [załącznika do oceny skutków finansowych regulacji](#) (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Po 2029	OGÓŁEM
Dyrekcja generalna: DG GROW									
□ Zasoby ludzkie		1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628		5,809
□ Pozostałe wydatki administracyjne		0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020
OGÓŁEM DG GROW	Środki	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Po 2029	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	2,109	2,109	2,109	1,952	1,952	1,638		11,989
	Środki na płatności								

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Wniosek ustawodawczy ma na celu poprawę funkcjonowania jednolitego rynku wyrobów budowlanych poprzez rozwiązanie problemu systemu harmonizacji technicznej, poprawę egzekwowania przepisów i nadzoru rynku, uproszczenie przepisów dla MŚP oraz zwiększenie jasności prawa całych ram prawnych. Jego celem jest również poprawa bezpieczeństwa wyrobów budowlanych oraz przyczynienie się do zmniejszenia ogólnego wpływu wyrobów budowlanych na klimat i środowisko.

W związku z tym wyników inicjatywy nie można przyrównać do wyrobów lub usług; nie można zatem przedstawić szacunkowych kosztów ich realizacji.

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Po 2029	OGÓLEM
--	----------	----------	----------	----------	----------	----------	---------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628		5,809
Pozostałe wydatki administracyjne	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020
DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829

Poza DZIAŁEM 7⁶⁰ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0	0	0	0	0	0		
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	0	0	0	0	0	0		

OGÓŁEM	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798		6,829
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁶⁰ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Po 2029
○ Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	7	7	7	6	6	4	
20 01 02 03 (w delegaturach)							
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)							
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)							
Inne linie budżetowe (określić)							
○ Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy):⁶¹							
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)							
XX 01 xx yy zz ⁶²	- w centrali						
	- w delegaturach						
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
01 01 01 12 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inne linie budżetowe (określić)							
OGÓŁEM	7	7	7	6	6	4	

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	<ul style="list-style-type: none"> ○ kierowanie procesem rozwijania dorobku związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych, koordynacja z CEN i EOTA, współpraca z konsultantami ds. norm zharmonizowanych i ds. rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, opracowywanie aktów delegowanych dotyczących klas i progów oraz systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych; ○ zapewnienie, aby CEN zweryfikował i ponownie przyjął, a Komisja ponownie oceniła 600 norm zharmonizowanych (i towarzyszących im aktów prawnych) opracowanych w kontekście poprzedniej dyrektywy w sprawie wyrobów budowlanych i rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych w celu ich ewentualnego przywołania w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> w okresie pięciu lat; ○ przygotowywanie i przywoływanie nowych norm; ○ przetwarzanie nowych europejskich dokumentów oceny;
--	---

⁶¹ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

⁶² W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

	<ul style="list-style-type: none"> ○ określenie dodatkowych wymogów dotyczących wyrobów i aspektów zrównoważonego rozwoju wyrobów budowlanych, które mają zostać uwzględnione w odpowiednich normach na podstawie wniosku, spowoduje dodatkowy nakład pracy związany z przygotowaniem odpowiednich aktów prawnych Komisji (jednostka sektorowa przy wsparciu JRC) i będzie oznaczać konieczność opracowania i oceny bardziej złożonych zleceń normalizacji, a następnie norm; ○ opracowanie przez Komisję specyfikacji technicznych, w przypadku gdy europejskie organizacje normalizacyjne nie dostarczą odpowiednich norm zharmonizowanych; ○ tworzenie i utrzymywanie bazy danych lub systemu związanych z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych; ○ rozpatrywanie skarg za pośrednictwem portalu ostrzegania o niezgodnościach; ○ koordynacja jednostek notyfikowanych; ○ analizowanie przepisów krajowych dotyczących wyrobów niezgodnych z wymogami; ○ wdrażanie procedury ochronnej na poziomie UE; ○ przyjęcie aktów delegowanych w sprawie minimalnej liczby kontroli przeprowadzanych przez organy nadzoru rynku; ○ sporządzanie rocznych sprawozdań opartych na szczegółowych danych statystycznych dotyczących kontroli przeprowadzanych przez ich organy nadzoru rynku; ○ gromadzenie i opracowywanie zasad interpretacji; ○ prowadzenie szkoleń dla organów nadzoru rynku, punktów kontaktowych ds. wyrobów budowlanych, jednostek notyfikowanych i innych właściwych organów; ○ wspieranie współpracy międzynarodowej (wymiana informacji na temat egzekwowania przepisów, danych podmiotów gospodarczych, działań związanych z normalizacją, kwestii regulacyjnych, metod oceny i badania); ○ organizowanie wymiany informacji między państwami członkowskimi na temat zachęt do promowania zrównoważonych produktów w zamówieniach publicznych, publikowanie wyników takiej wymiany oraz publikowanie wytycznych w celu promowania jak najszerszego stosowania takich zachęt; ○ zarządzanie projektami, sekretariat techniczny, rozporządzenia delegowane związane z bezpieczeństwem pożarowym; ○ przygotowywanie briefingów; ○ ogólna koordynacja.
Personel zewnętrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. W przypadku znacznego przeprogramowania należy załączyć arkusz kalkulacyjny.

- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma dotyczyć, odpowiadające im kwoty oraz proponowane instrumenty, które należy zastosować.

- wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ⁶³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6).			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓLEM środki objęte współfinansowaniem								

⁶³ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
- wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków
w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶⁴						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6).		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[...]

⁶⁴ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

ZAŁĄCZNIK
do OCENY SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

Tytuł wniosku/inicjatywy:

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych, zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 305/2011

Niniejszy załącznik musi towarzyszyć ocenie skutków finansowych regulacji podczas konsultacji między służbami. Tabele danych są wykorzystywane jako materiał wyjściowy dla tabel zawartych w ocenie skutków finansowych regulacji. Służą one wyłącznie do użytku wewnętrznego w Komisji.

1. KOSZT ZASOBÓW LUDZKICH UZNANYCH ZA NIEZBĘDNE

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	Rok 2024		Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027		Rok 2028		Rok 2029				OGÓLEM		
	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)																	
20 01 02 01 – w centrali i w biurach przedstawicielstw	AD	7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628				5,809
	AST																
20 01 02 03 – w delegaturach Unii	AD																
	AST																
• Personel zewnętrzny⁶⁵																	
20 02 01 i 20 02 02 – personel zewnętrzny – w centrali i w biurach przedstawicielstw	CA																
	SNE																
	INT																
20 02 03 – personel zewnętrzny – w delegaturach Unii	CA																
	LA																
	SNE																
	INT																
Inne linie budżetowe związane z zasobami ludzkimi (proszę określić)	JPD																
Suma częściowa dotycząca HR – DZIAŁ 7		7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628				5,809

⁶⁵ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych		Rok 2024		Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027		Rok 2028		Rok 2029		OGÓLEM		
		EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)																
01 01 01 01 pośrednie badania naukowe ⁶⁶ 01 01 01 11 bezpośrednie badania naukowe Inne (proszę rozwinąć swoją odpowiedź)	AD															
	AST															
• Personel zewnętrzny⁶⁷																
Personel zewnętrzny w ramach środków operacyjnych (dawne linie „BA”).	- w centrali	CA														
		SNE														
		INT														
	- W delegaturach Unii	CA														
		LA														
		SNE														
		INT														
JPD																
01 01 01 02 pośrednie badania naukowe 01 01 01 12 bezpośrednie badania naukowe Inne (proszę rozwinąć swoją odpowiedź) ⁶⁸	CA															
	SNE															
	INT															

⁶⁶ Należy wybrać odpowiednią linię budżetową lub w razie potrzeby wskazać inną; jeżeli sprawa dotyczy większej liczby linii budżetowych, należy podzielić personel według odpowiednich linii budżetowych.

⁶⁷ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

⁶⁸ Należy wybrać odpowiednią linię budżetową lub w razie potrzeby wskazać inną; jeżeli sprawa dotyczy większej liczby linii budżetowych, należy podzielić personel według odpowiednich linii budżetowych.

Inne linie budżetowe związane z HR (proszę określić)																	
Suma cząstkowa związana z zasobami ludzkimi – poza DZIAŁEM 7																	
HR ogółem (wszystkie działy WRF)		7	1,099	7	1,099	7	1,099	6	0,942	6	0,942	4	0,628				5,809

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

2. KOSZT POZOSTAŁYCH WYDATKÓW ADMINISTRACYJNYCH

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029		OGÓŁEM
W centrali lub na terytorium UE:								
20 02 06 01 – Wydatki na podróże służbowe i cele reprezentacyjne								
20 02 06 02 – Koszty konferencji i spotkań	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020
20 02 06 03 – Komitety ⁶⁹								
20 02 06 04 Badania i konsultacje								
20 04 – Wydatki na IT (zarządzane przez Komisję) ⁷⁰								
Inne linie budżetowe niezwiązane z HR (proszę określić w stosownych przypadkach)								
W delegaturach Unii								
20 02 07 01 – Wydatki na podróże służbowe, konferencje i cele reprezentacyjne								
20 02 07 02 – Szkolenia specjalistyczne personelu								
20 03 05 – Infrastruktura i logistyka								
Inne linie budżetowe niezwiązane z HR (proszę określić w stosownych przypadkach)								
Suma cząstkowa, Inne – DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170		1,020

⁶⁹ Należy określić rodzaj komitetu i grupę, do której należy.

⁷⁰ Należy zasięgnąć opinii zespołu ds. inwestycji informatycznych DG DIGIT (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020, s. 7)

Potrzeby w zakresie środków administracyjnych zostaną pokryte ze środków już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	Rok N ⁷¹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	Rok N+7	Ogółem
Wydatki na pomoc techniczną i administracyjną (oprócz personelu zewnętrznego) ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”):								
- w centrali								
- w delegaturach Unii								
Inne wydatki na zarządzanie w dziedzinie badań								
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych ⁷²								
Wydatki na instytucjonalne systemy IT tytułem programów operacyjnych ⁷³								
Inne linie budżetowe niezwiązane z HR (proszę określić w stosownych przypadkach)								
Suma cząstkowa, Inne – Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								
Inne wydatki administracyjne ogółem (wszystkie działy WRF)								

⁷¹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

⁷² Należy zasięgnąć opinii zespołu ds. inwestycji informatycznych DG DIGIT (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020, s. 7).

⁷³ Pozycja ta obejmuje lokalne systemy administracyjne i wkłady na rzecz współfinansowania instytucjonalnych systemów informatycznych (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020).

3. KOSZTY ADMINISTRACYJNE OGÓŁEM (WSZYSTKIE DZIAŁY WRF)

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Streszczenie	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Ogółem
Dział 7 – Zasoby ludzkie	1,099	1,099	1,099	0,942	0,942	0,628	5,809
Dział 7 – Inne wydatki administracyjne	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	0,170	1,020
Suma cząstkowa Działu 7	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798	6,829
Poza działem 7 – Zasoby ludzkie							
Poza działem 7 – Inne wydatki administracyjne							
Suma cząstkowa innych działów							
1. OGÓŁEM	1,269	1,269	1,269	1,112	1,112	0,798	6,829
2. DZIAŁ 7 i poza DZIAŁEM 7							

Potrzeby w zakresie środków administracyjnych zostaną pokryte ze środków już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

4. METODY OBLICZANIA SZACUNKOWYCH KOSZTÓW

4.1. Zasoby ludzkie

W niniejszej części określono metodę obliczania szacunkowych kosztów zasobów ludzkich uznanych za niezbędne (założenia co do obciążenia pracą, w tym konkretne stanowiska pracy (profile zawodowe wg Sysper 2), kategorii personelu i odpowiadające im średnie koszty)

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych

UWAGA: średnie koszty dla poszczególnych kategorii pracowników w centrali są dostępne na stronie BudgWeb:
https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx

- Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony
 - Po rewizji zakres rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych zostanie rozszerzony zarówno pod względem wyrobów objętych rozporządzeniem, jak i wymogów (np. wymogów w zakresie ochrony środowiska/zrównoważonego rozwoju i bezpieczeństwa). Pojawi się więcej norm zharmonizowanych, które będą bardziej złożone. W związku z tym w przypadku norm zharmonizowanych ocena będzie wymagała takich samych zasobów, jak obecnie w przypadku europejskich dokumentów oceny, tj. 2,5 dni roboczych na normę zharmonizowaną.
 - Biorąc pod uwagę konieczność rewizji około 600 norm zharmonizowanych w ciągu 5 lat od wejścia w życie, można założyć, że co roku trzeba będzie ocenić 120 norm, x2,5 dnia roboczego na jedną ocenę, co daje 300 dni roboczych.
 - Równolegle będą trwały prace nad dorobkiem związanym z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych oraz opracowywanie nowych zleceń normalizacji lub aktów wykonawczych. Dorobek wymaga jednego EPC, co daje 220 dni roboczych.
 - Biorąc pod uwagę 5 aktów prawnych rocznie (nowe zlecenia normalizacji, dokumenty oceny lub akty wykonawcze) i około 30 dni roboczych na opracowanie każdego aktu, daje to 150 dni roboczych (w tym wsparcie prawnika znacznie przekraczające zwykle 0,2 EPC).
 - Ścieżka EOTA (europejskie dokumenty oceny) będzie ograniczona do wyrobów, które w ogóle nie są objęte normami zharmonizowanymi. Nie wprowadzono nowych wymogów dotyczących europejskich dokumentów oceny, a zatem można założyć taki sam czas oceny jak obecnie (2,5 dnia roboczego) w odniesieniu do maksymalnie 30 europejskich dokumentów oceny rocznie. Daje to 75 dni roboczych.
 - W nowym rozporządzeniu w sprawie wyrobów budowlanych określono szereg dodatkowych przepisów, które będą wymagały zaangażowania pracowników technicznych w wymiarze 0,5 EPC, czyli ok. 110 dni roboczych;

$300+220+150+75+110=855$ dni roboczych; biorąc pod uwagę wcześniejsze oszacowanie zasobów, gdzie na harmonizację techniczną przeznaczono 0,66 EPC inżyniera, $855/(220*0,666)=5$ EPC inżynierów (w zaokrągleniu w dół ze względu na możliwe przesunięcia zadań w ramach obecnego zespołu).

Jeśli chodzi o wsparcie prawne i administracyjne, biorąc pod uwagę zaangażowanie 0,2 EPC na każde działanie inżyniera i około 1 EPC prawnika na 5 aktów prawnych rocznie, potrzeba co najmniej 1 EPC prawnika + 1 AST w celu koordynowania wszystkich procedur.

Daje to zatem łącznie 7 EPC.

- Personel zewnętrzny

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych

- Jedynie stanowiska finansowane z budżetu na badania naukowe
- Personel zewnętrzny

4.2. Pozostałe wydatki administracyjne

Należy wskazać metodę obliczeń zastosowaną w odniesieniu do poszczególnych linii budżetowych, a w szczególności założenia będące podstawą obliczeń (np. liczba spotkań rocznie, średnie koszty itp.).

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych

Liczba spotkań po wejściu w życie wniosku powinna odzwierciedlać sytuację sprzed pandemii COVID-19 na podstawie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych, tj.:

- grupa doradcza ds. rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych: 2 spotkania rocznie (średnio 54 uczestników, średni koszt 450 EUR na uczestnika), ok. 48 600 EUR
- Stały Komitet ds. Budownictwa: 2 spotkania rocznie (średnio 54 uczestników, średni koszt 450 EUR na uczestnika), ok. 48 600 EUR
- grupa sterująca ds. dorobku związanego z rozporządzeniem w sprawie wyrobów budowlanych: 3 spotkania rocznie (średnio 54 uczestników, średni koszt 450 EUR), ok. 73 000 EUR

OGÓŁEM 170 000 EUR

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych